

ส่วนที่ 2

การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ

2.1 ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในพื้นที่

2.2 การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

- ด้านเศรษฐกิจ
- ด้านสังคม
- ด้านความมั่นคง
- ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.3 มิติการพัฒนาพื้นที่

2.4 การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมและศักยภาพ (Swot Analysis)

ส่วนที่ 2

การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ

2.1 ข้อมูลปัญหาความต้องการพัฒนาเชิงพื้นที่

จังหวัดพังงาได้ดำเนินการประมวลปัญหาความต้องการพัฒนาเชิงพื้นที่จากแผนพัฒนาชุมชน แผนพัฒนาอำเภอ การจัดทำ Focus Group ในการประชุมทุกภาคส่วนในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อกำหนด ทิศทางการพัฒนาจังหวัด และรายงานการติดตามและประเมินผลแผนปฏิบัติการเพื่อจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด โดยสรุปภาพรวมปัญหาความต้องการดังนี้

ตารางที่ 36 ประเด็นปัญหาด้านการท่องเที่ยว (เศรษฐกิจหลัก) เรียงตามลำดับความสำคัญ

ประเด็นปัญหา	พื้นที่เกิดปัญหา	ระดับผลกระทบ ต่อประชาชน (1-4)	ระดับผลกระทบ ต่อการท่องเที่ยว (1-4)	ระดับผลกระทบ คุณภาพชีวิต/รายได้ (1-4)
1. โครงสร้างพื้นฐานทางการคมนาคม ขนส่งเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดและ เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดยังไม่ได้ มาตรฐานเพียงพอ - ถนน - ท่าเทียบเรือ - สนามบิน	อำเภอตะกั่วป่า อำเภอคุระบุรี อำเภอย้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอเมืองพังงา อำเภอเกาะยาว	3	4	2
2. แหล่งท่องเที่ยวและบุคลากรทางการ ท่องเที่ยว - แหล่งท่องเที่ยวยังขาดการยกระดับ มาตรฐาน - ขาดแคลนแรงงานภาคการท่องเที่ยว (ด้านภาษา และทักษะ)	อำเภอตะกั่วป่า อำเภอคุระบุรี อำเภอย้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอเมืองพังงา อำเภอเกาะยาว	3	4	2

หมายเหตุ : ระดับผลกระทบต่อปัญหา

ระดับ 1 น้อยที่สุด ระดับ 2 น้อย ระดับ 3 มาก ระดับ 4 มากที่สุด

แนวทางแก้ไขปัญหา

ลำดับ	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไขปัญหา
1	โครงสร้างพื้นฐานทางการคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดยังไม่ได้มาตรฐานเพียงพอ ที่จะรองรับอัตราการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นทุกปี - ถนน - ท่าเทียบเรือ - สนามบิน	เพิ่มศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและขยายตัวด้านการท่องเที่ยว ดังนี้ 1. ทางอากาศ - ก่อสร้างสนามบินพังงาเกาะคอเขา - ก่อสร้างสนามบินนานาชาติจังหวัดพังงา Phangnga Andaman International Airport 2. ทางน้ำ - ปรับปรุงท่าเทียบเรือช่องหลาด เกาะยาวใหญ่ - ท่าเทียบเรือทับละมุ (ไปหมู่เกาะสิมิลัน) ท่าเทียบเรือคุระบุรี (ไปหมู่เกาะสุรินทร์) และท่าเทียบเรืออำเภอเกาะยาว - พัฒนาท่าเทียบเรือ มarina เพื่อรองรับเรือ YACHT , SUPERYACHTS ในพื้นที่อำเภอท้ายเหมืองและอำเภอตะกั่วทุ่ง 3. ทางบก - ก่อสร้างระบบราง (รถไฟ สายสุราษฎร์ธานี –พังงา (ท่าขุน) -ภูเก็ต) - ถนนเส้นทางรองรับการท่องเที่ยว สายหลัก/รอง เช่น ถนนเพชรเกษม เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวเขาหลัก อำเภอตะกั่วป่ากับสนามบินขยายช่องจราจร สายอำเภอตะกั่วทุ่ง – อำเภอท้ายเหมือง – อำเภอตะกั่วป่า (เขาหลัก)
2	แหล่งท่องเที่ยวและบุคลากรทางการท่องเที่ยว - แหล่งท่องเที่ยวยังขาดการยกระดับมาตรฐาน - ขาดแคลนแรงงานภาคการท่องเที่ยว (ด้านภาษา และทักษะ)	1. ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสากล รวมถึงส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนและผู้ประกอบการ ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการต้อนรับนักท่องเที่ยวบนจิตสำนึกในการเป็นเจ้าบ้านที่ดี 2. ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและบริการ การพัฒนาทักษะให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในพื้นที่ 3. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด
3	ขาดการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในเชิงลึก	1. จัดทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเส้นทางสนับสนุนการท่องเที่ยว เกาะยาว (MASTER PLAN KOYAO MODEL) 2. ส่งเสริมการจัดกิจกรรม Road Show /Event 3. เครือข่ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

ตารางที่ 37 ประเด็นปัญหาด้านการเกษตร (เศรษฐกิจรอง) เรียงตามลำดับความสำคัญ

ประเด็นปัญหา	พื้นที่เกิดปัญหา	ระดับผลกระทบ ต่อประชาชน (1-4)	ระดับผลกระทบต่อการ ท่องเที่ยว (1-4)	คุณภาพชีวิต (1-4)
1.ปัญหาราคา พืชผลเกษตรตกต่ำ และต้นทุนผลผลิตสูง ยางพาราปาล์ม น้ำมัน	อำเภอตะกั่วป่า อำเภอดูริ อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอกะปง อำเภอเกาะยาว อำเภอทับปุด	4	2	2
2.ขาดศูนย์กระจายสินค้า ภาคเกษตรและการรวมกลุ่มของเกษตรกรที่เข้มแข็ง	อำเภอตะกั่วป่า อำเภอดูริ อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอกะปง อำเภอเกาะยาว อำเภอทับปุด	4	2	2
3.ปัญหาขาดการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ในพื้นที่ได้แก่ผลิตภัณฑ์ OTOP และผลิตภัณฑ์แปรรูปทางการเกษตรและที่เกี่ยวข้องในพื้นที่	อำเภอตะกั่วป่า อำเภอดูริ อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอกะปง อำเภอเกาะยาว อำเภอทับปุด	4	2	2
4.การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	อำเภอตะกั่วป่า อำเภอดูริ อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอกะปง อำเภอเกาะยาว อำเภอทับปุด	3	2	2
5.การผลิตและแปรรูปสินค้าทางการเกษตรขาดการพัฒนาที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงในลักษณะห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain)	อำเภอตะกั่วป่า อำเภอดูริ อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอกะปง อำเภอเกาะยาว อำเภอทับปุด	3	3	3

หมายเหตุ : ระดับผลกระทบต่อปัญหา

ระดับ 1 น้อยที่สุด ระดับ 2 น้อย ระดับ 3 มาก ระดับ 4 มากที่สุด

แนวทางแก้ไขปัญหา

ลำดับ	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไขปัญหา
1	ปัญหาราคาพืชผลเกษตรตกต่ำและต้นทุน ผลผลิตสูง ยางพารา/ปาล์มน้ำมัน -น้ำมันเชื้อเพลิงในการขนถ่ายผลผลิต - ปุ๋ย	1. ส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชนโดยให้ยึดมั่น ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และภูมิคุ้มกันที่ดีตาม หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตใน ทุกระดับเพื่อสร้างฐานการผลิตอย่างยั่งยืนและเป็น ทางเลือกในการประกอบอาชีพ 2. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต (เทคโนโลยี) 3. เกษตรอินทรีย์เพื่อลดต้นทุนการผลิต
2	ขาดศูนย์กระจายสินค้าภาคเกษตรและการ รวมกลุ่มของเกษตรกรที่เข้มแข็ง	1. ก่อสร้างศูนย์กระจายสินค้าภาคเกษตรในพื้นที่ 2. ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกร
3	ปัญหาขาดการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ในพื้นที่ ได้แก่ผลิตภัณฑ์ OTOP และผลิตภัณฑ์แปรรูป ทางการเกษตรและที่เกี่ยวข้องในพื้นที่	1. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพสอดคล้องกับ ความต้องการของตลาด โดยใช้เทคโนโลยีการผลิต ที่เหมาะสมเพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิต ทางการเกษตรหาตลาดให้ผู้ผลิตสินค้าเพื่อสามารถ จำหน่ายได้อย่างต่อเนื่อง 2. ส่งเสริมการรวมกลุ่ม
4.	การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรขาดการ บริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ	1. สร้างฝายแม้วเพื่อเก็บกักน้ำ รวมทั้งขุดลอกสระน้ำ/ แหล่งน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณกักเก็บในช่วงฤดูแล้ง 2. บริหารจัดการระบบชลประทานเพื่อการเกษตร 3. อนุรักษ์พื้นที่ต้นน้ำ ป่าชุมชน 4. กระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการน้ำอย่าง เหมาะสม
5.	การผลิตและแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ขาดการพัฒนาที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงในลักษณะ ห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain)	ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรแบบครบวงจร เชื่อมโยง ต้นทาง – กลางทาง – ปลายทาง

ตารางที่ 38 ประเด็นปัญหาด้านสังคมและความมั่นคง เรียงตามลำดับความสำคัญ

ประเด็นปัญหา	พื้นที่เกิดปัญหา	ระดับผลกระทบ ต่อประชาชน (1-4)	ระดับผลกระทบ ต่อการท่องเที่ยว (1-4)	ระดับผลกระทบ คุณภาพชีวิต (1-4)
1. ปัญหายาเสพติด	อำเภอตะกั่วป่า อำเภอกะปง	4	2	3
2. ปัญหาแรงงานต่างด้าว	อำเภอตะกั่วป่า	4	3	2
3. การศึกษา - การจัดการศึกษายังไม่สอดคล้องกับ ความต้องการของท้องถิ่นและบริบทของ พื้นที่ (เมืองท่องเที่ยว/ประชาคมอาเซียน) - ขาดหลักสูตรการศึกษาด้านการ ท่องเที่ยวต่างประเทศ	8 อำเภอ	3	3	2
4. อาชีพ/การมีงานทำ/รายได้ - แรงงานต่างด้าวมียานวนมากขึ้น - การจัดระบบแรงงานต่างด้าว ขึ้นอยู่กับระดับนโยบาย - การขาดส่งเสริมสนับสนุนอาชีพอย่าง ต่อเนื่อง	8 อำเภอ	3	3	2
5. พื้นที่เสี่ยงภัย	อำเภอกะปง อำเภอตะกั่วป่า อำเภอคุระบุรี อำเภอเมืองพังงา อำเภอเกาะยาว	4	3	3
6. ปัญหาสุขภาพ อนามัย	8 อำเภอ โดยเฉพาะ ผู้อยู่ในวัยช่วง ระหว่าง 40-55 ปี	3	2	2

หมายเหตุ : ระดับผลกระทบต่อปัญหา

ระดับ 1 น้อยที่สุด ระดับ 2 น้อย ระดับ 3 มาก ระดับ 4 มากที่สุด

แนวทางแก้ไขปัญา

ลำดับ	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไขปัญา
1	ปัญหาหยาเสพติด	1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน(ชุมชนเข้มแข็ง) เป็นกระบวนการในการแก้ไขปัญาทางสังคม 2. ดำเนินการตามมาตรการป้องกันปราบปราม บำบัด พื้นฟูรวมทั้งมาตรการทางกฎหมายอย่างเข้มงวด 3. เครือข่ายประชาสังคม
2	ปัญหาแรงงานต่างด้าว	1. ส่งเสริมรณรงค์ให้นายจ้างผู้ประกอบการจ้างแต่เฉพาะแรงงานต่างด้าวที่ถูกกฎหมาย พร้อมสร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคม
3	ปัญหาการศึกษา	1. บริหารจัดการด้านศึกษาให้สนองต่อความจำเป็นและความต้องการของพื้นที่ 2. ส่งเสริมให้ประชาชนให้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างต่อเนื่องเพื่อให้จังหวัดพังงาเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้
4	อาชีพ/การมีงานทำ/รายได้	1. ส่งเสริมการสร้างงาน สร้างอาชีพ การมีรายได้ และการบูรณาการด้านตลาดแรงงาน ตั้งแต่การผลิตบุคลากร การจ้างงาน 2. ส่งเสริมอาชีพให้กับแรงงานภาคเกษตร ผู้ว่างงาน ผู้มีรายได้น้อยอย่างครบวงจร 3. ส่งเสริมอาชีพรวมทั้งพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานอย่างต่อเนื่อง
5	พื้นที่เสี่ยงภัย	1. เพิ่มพื้นที่รับน้ำ แก้มลิง/ขุดลอกห้วย หนอง คลอง บึง 2. จัดทำแผนบริหารจัดการลุ่มน้ำ 3. เพิ่มพื้นที่ป่าเพื่อลดการพังทลายของหน้าดิน 4. สร้างเครือข่ายการเฝ้าระวัง เตือนภัย
6	ปัญหาสุขภาพ อนามัย	1. ส่งเสริมการดูแลสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ 2. ให้ความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง 3. ส่งเสริมกิจกรรมการออกกำลังกาย

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 39 ลำดับความสำคัญของปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปัญหา	คะแนนของเกณฑ์และค่าถ่วงน้ำหนักที่ใช้ในการจัดลำดับความสำคัญ					
	เกณฑ์ที่ 1 ความรุนแรงของ ปัญหา (ค่าถ่วงน้ำหนัก 4)	เกณฑ์ที่ 2 ความยากในการ แก้ไขปัญหา (ค่าถ่วงน้ำหนัก 2)	เกณฑ์ที่ 3 นโยบายจังหวัด (ค่าถ่วงน้ำหนัก 3)	เกณฑ์ที่ 4 ความมีส่วนร่วม ของประชาชน (ค่าถ่วงน้ำหนัก 3)	รวมคะแนน ทั้งหมด	สรุปลำดับความ สำคัญของ ปัญหา
1.การลดลงของพื้นที่ป่าไม้	12	4	9	9	34	1
2.ป่าชายเลนลดลง	8	4	9	9	30	2
3.ขยะตกค้าง /สถานที่ กำจัดขยะไม่เพียงพอและ ไม่ถูกหลักสุขาภิบาล	12	4	6	6	28	3
4.ปัญหาความเสื่อมโทรม ของพื้นที่ป่าต้นน้ำ/ป่าพรุ/ ป่าชายเลน	8	6	6	9	29	4
5. การขาดแคลนน้ำ อุปโภค-บริโภค	8	6	6	6	26	5
6.ปัญหาที่ดินทำกินของ ประชาชนทับซ้อนพื้นที่ ของรัฐและปัญหาความ ขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ ที่ดิน	8	4	6	6	24	6
7.ความหลากหลายทาง ชีวภาพ	4	2	9	9	24	7
8.สัตว์ป่า/สัตว์น้ำสูญพันธุ์ และลดลง	4	4	6	6	20	8

ตารางที่ 40 แสดงพื้นที่ของปัญหา

ประเด็นปัญหา	พื้นที่เกิดปัญหา	ระดับผลกระทบ ต่อประชาชน (1-4)	ระดับผลกระทบ ต่อทรัพยากร ธรรมชาติ (1-4)	ระดับผลกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อม (1-4)
1.การลดลงของพื้นที่ป่าไม้	อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วป่า อำเภอคุระบุรี อำเภอเกาะยาว	2	3	3
2. ป่าชายเลนลดลง	อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วป่า อำเภอคุระบุรี อำเภอเกาะยาว	2	2	2
3. ขยะตกค้าง/สถานที่กำจัดขยะ ไม่เพียงพอและไม่ถูกหลักสุขาภิบาล	อำเภอเมือง อำเภอตะกั่วป่า	3	2	2
4. ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเล และริมตลิ่งมีความรุนแรงและ เปราะบาง	อำเภอตะกั่วป่า อ.คุระบุรี อ.ท้ายเหมือง อ.ตะกั่วทุ่ง อ.เมืองพังงา	3	4	4
5. การขาดแคลนน้ำอุปโภค-บริโภค	พื้นที่ 8 อำเภอ	4	2	3
6. ปัญหาที่ดินทำกินของประชาชน ทับซ้อนพื้นที่ของรัฐและปัญหา ความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ ที่ดิน	อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วป่า อำเภอคุระบุรี อำเภอเกาะยาว	3	3	3
7.ความหลากหลายทางชีวภาพ (การเปลี่ยนแปลงแนว เส้นชายฝั่งทะเล)	ตำบลบางม่วง / บริเวณหาดบ้าน น้ำเค็ม / หาดบาง ลักแหลมปะการัง ด้านเหนือ อ่าวคลอง เรียนและอ่าวเคย อำเภอตะกั่วป่า	3	3	3
8.การลดลงของสัตว์ป่า/สัตว์น้ำ	อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วป่า อำเภอคุระบุรี อำเภอเกาะยาว อ่าวพังงา	2	3	3

หมายเหตุ : ระดับผลกระทบต่อปัญหา

ระดับ 1 น้อยที่สุด ระดับ 2 น้อย ระดับ 3 มาก ระดับ 4 มากที่สุด

แนวทางการแก้ไขปัญหา

ลำดับ	ประเด็นปัญหา	ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไขปัญหา
1	การลดลงของพื้นที่ป่า	1.จัดทำแผนการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ 2.สร้างเครือข่ายอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 3.ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน 4. เพิ่มพื้นที่สีเขียวในตำบล ชุมชน และอำเภอ
2	การลดลงของพื้นที่ป่าชายเลน	1.ส่งเสริมการปลูกป่าชายเลนเพิ่มขึ้น 2.กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
3	ขยะตกค้างในชุมชน/สถานที่กำจัดขยะไม่เพียงพอและไม่ถูกหลักสุขาภิบาล	1. รณรงค์ /สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการคัดแยกขยะ 2.เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3.สร้างระบบกำจัดขยะแบบผสมผสานในชุมชน 4.จัดตั้งศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมระดับจังหวัดอย่างน้อย 1 แห่ง
4	ปัญหาความเสื่อมโทรมของพื้นที่ป่าต้นน้ำ/ป่าพรุ/ป่าชายเลน	1.จัดทำแผนการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ 2.สร้างเครือข่ายอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 3.ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
5	ขาดแคลนน้ำอุปโภค-บริโภค	1.โครงการสร้างอ่างเก็บน้ำ แก้มลิง 2.เพิ่มพื้นที่รับน้ำ
6	ปัญหาที่ดินทำกินของประชาชนทับซ้อนพื้นที่ของรัฐและปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ที่ดิน	1.จัดทำแนวเขตการใช้ที่ดินอย่างชัดเจน 2.บริหารจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดินให้ครอบคลุมทุกพื้นที่
7	ความหลากหลายทางชีวภาพลดลง	1.สำรวจข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพ 2.ผสมผสานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่
8	สัตว์ป่าสูญพันธุ์/สัตว์น้ำและลดลง	1.จัดทำแผนการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้/การจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง 2.พัฒนาศักยภาพและขยายเครือข่ายกลุ่มอนุรักษ์ 3.ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

สรุปปัญหาเชิงพื้นที่และความท้าทาย

1. ภาคการท่องเที่ยวโดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมโยงระหว่างจังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวยังไม่ได้มาตรฐานเพียงพอรองรับภาคการท่องเที่ยว เช่น ถนนสี่เลน ท่าเทียบเรือ สนามบิน
2. แหล่งท่องเที่ยวมีความหลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางบกและทางทะเลเป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงระดับโลก การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว บุคลากร การส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ จึงจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาพื้นที่
3. ภาคเกษตร พืชเศรษฐกิจ (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ผลไม้ โค กระบือ และประมง) ซึ่งเป็นสินค้าที่สร้างรายได้ให้กับพื้นที่ ยังมีปัญหาราคาตกต่ำ และต้นทุนการผลิตสูง รวมไปถึงความต้องการพัฒนาขับเคลื่อนศูนย์กระจายสินค้า ภาคเกษตรอย่างครบวงจรในพื้นที่ ตั้งแต่ต้นทางสู่ปลายทาง (ผลิต แปรรูปบรรจุภัณฑ์ และการตลาด)
4. ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยังเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาโดยเฉพาะปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งและขยะมูลฝอย เริ่มมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ เช่น เกาะปันหยี อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน เขาหลัก รวมถึงการบริหารจัดการบริหารจัดการน้ำ อย่างเป็นระบบและยั่งยืน จังหวัดมีความได้เปรียบในการพัฒนาเชิงพื้นที่ เนื่องจากพื้นที่อยู่ในเขตพื้นที่การพัฒนาเศรษฐกิจ 3 ฝ่าย Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle (IMT-GT) ซึ่งสามารถใช้โอกาสในเวที IMT-GT เชื่อมโยงการพัฒนาสู่ภูมิภาค

บทที่ 2.2

การวิเคราะห์สถานะเศรษฐกิจ

1. สภาพเศรษฐกิจและรายได้ของจังหวัดพังงา

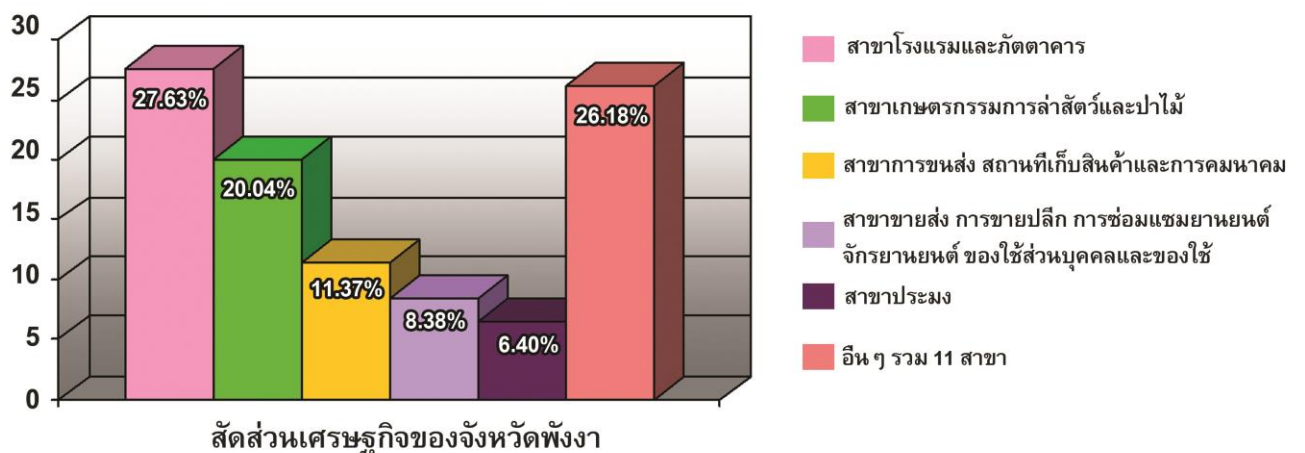
1.1 ภาพรวมเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจของจังหวัดพังงา ยังคงขึ้นอยู่กับภาคการท่องเที่ยวเป็นหลักโดยเฉพาะสาขาโรงแรมและภัตตาคาร แต่ก็ยังต้องพึ่งพาภาคการเกษตรที่ช่วยเกื้อหนุน หากจำแนกสัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคา ประจำปี พ.ศ. 2558 ประกอบด้วยภาคเกษตรที่มีมูลค่า จำนวน 12,515 ล้านบาท ภาคนอกเกษตรที่มีมูลค่า 34,822 ล้านบาท โดยมีสาขาการผลิต ที่สำคัญ ๆ ใน 6 สาขา ดังนี้

- ❶ สาขาโรงแรมและภัตตาคาร มูลค่า 13,078 ล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 27.63)
- ❷ สาขาเกษตรกรรมการล่าสัตว์และป่าไม้ มูลค่า 9,486 ล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 20.04)
- ❸ สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม มูลค่า 5,381 ล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 11.37)
- ❹ สาขาขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน มูลค่า 3,967 ล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 8.38)
- ❺ สาขาประมง มูลค่า 3,030 ล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 6.40)
- ❻ อื่นๆ รวม 11 สาขา มูลค่า 12,395 ล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 26.18)

กราฟแสดงสัดส่วนเศรษฐกิจของจังหวัดพังงา

จำนวน (ร้อยละ)

หากจะพิจารณาจากสัดส่วนเศรษฐกิจของจังหวัดพังงา จะเห็นได้ว่ายังคงขึ้นอยู่กับสาขาโรงแรมและภัตตาคาร มากที่สุด ในสัดส่วน ร้อยละ 27.63 เนื่องจากจังหวัดพังงามีแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำของโลก มีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวที่รองรับนักท่องเที่ยวให้เกิดความสะดวกสบาย น่ายุ่น่าเที่ยว ทำรายได้ในภาคการท่องเที่ยวที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีการลงทุนประกอบการโรงแรมที่พักและภัตตาคารที่สูงขึ้นอย่างทุกปี ประกอบกับประชาชนในพื้นที่ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวและการเป็นเจ้าภาพที่ดี ส่วนรองลงมาคือ สาขาเกษตรกรรม ที่ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ยังคงประกอบอาชีพด้านการเกษตรที่เชื่อมโยงและเกี่ยวเนื่องกับภาคการท่องเที่ยว โดยเฉพาะในพื้นที่ อำเภอกะปง อำเภอกะยง อำเภอยะหมิง เป็นต้น

ตารางที่ 41 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา (GPP) ปี 2556 – 2558

หน่วย: ล้านบาท

สาขาการผลิต	ณ ราคาประจำปี			ณ ราคาคงที่ (CVMS)			อัตราขยายตัว (%)
	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2558
ภาคเกษตร	15,592	13,434	12,515	7,896	7,438	7,087	-4.7
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	12,624	10,138	9,486	4,519	4,300	4,066	-5.4
การประมง	2,968	3,297	3,030	4,156	3,746	3,651	-2.5
ภาคนอกเกษตร	28,378	31,202	34,822	19,713	21,447	23,257	8.4
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	434	427	531	318	304	342	12.5
อุตสาหกรรม	1,952	2,058	1,841	949	1,009	918	-9.0
การไฟฟ้า แก๊ส และการประปา	608	660	646	541	578	579	0.2
การก่อสร้าง	944	722	893	645	492	635	29.1
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	3,653	3,665	3,967	1,963	1,865	2,016	8.1
โรงแรมและภัตตาคาร	7,921	10,066	13,078	7,597	9,770	12,035	23.2
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	4,511	5,467	5,381	3,611	4,357	4,198	-3.6
ตัวกลางทางการเงิน	1,681	1,821	1,961	1,108	1,181	1,269	3.6
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ	1,298	1,078	1,121	1,353	1,130	1,164	3.0
การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกัน สังคมภาคบังคับ	2,311	1,950	2,025	1,495	1,219	1,223	0.3
การศึกษา	2,038	2,190	2,195	1,168	1,197	1,137	-5.0
การบริการด้านสุขภาพและสังคม	666	733	805	427	453	481	6.2
การให้บริการด้านชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคล	333	336	347	260	259	270	4.2
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	30	30	32	23	20	20	
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	43,970	44,637	47,337	25,989	26,930	28,136	4.48
รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร(บาท)	166,223	168,303	177,350	-	-	-	-
จำนวนประชากร(พันคน)	262	265	267	-	-	-	-

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดพังงา

1.1.1 สภาวะเศรษฐกิจและแนวโน้ม

จังหวัดพังงา เป็นจังหวัดเล็ก และมีเศรษฐกิจค่อนข้างเล็กเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นในภาคใต้ สภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดพังงามีแนวโน้มที่ดีขึ้นจากปีก่อนหน้า โดยพิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัดพังงา ปี 2558 ณ ราคาประจำปี มีมูลค่า 47,337 ล้านบาท มีขนาดเศรษฐกิจ เป็นลำดับ 8 ของภาคใต้ (ขยับขึ้นมาจากปี 2557 ที่อยู่ลำดับที่ 9 ของภาคใต้) และลำดับที่ 45 ของประเทศ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ของจังหวัดสูงกว่าในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา โดยสาขาการผลิตที่ทำรายได้ให้กับจังหวัด 3 อันดับแรก ประกอบด้วย สาขาโรงแรมและภัตตาคาร ร้อยละ 27.63 คิดเป็นมูลค่า 13,078 ล้านบาท ขยายตัวอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นโอกาส ในการพัฒนาเชิงรุก เพื่อรักษารฐานรายได้เศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดไว้ให้เกิดการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ในปีต่อไป รองลงมาคือสาขาเกษตรกรรมการล่าสัตว์และป่าไม้ ร้อยละ 20.04 คิดเป็นมูลค่า 9,486 ล้านบาท และสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม ร้อยละ 11.37 คิดเป็นมูลค่า 5,381 ล้านบาท

ตารางที่ 42 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา (GPP) ปี 2558 ของประเทศในเรียงตามลำดับ
จำนวน 50 ลำดับ

ลำดับ	จังหวัด	GPP
1	กรุงเทพมหานคร	4,437,405
2	ระยอง	862,613
3	ชลบุรี	809,480
4	สมุทรปราการ	685,392
5	พระนครศรีอยุธยา	413,158
6	ปทุมธานี	341,817
7	สมุทรสาคร	344,552
8	ฉะเชิงเทรา	309,336
9	นครปฐม	300,221
10	นนทบุรี	287,685
11	นครราชสีมา	264,964
12	สงขลา	234,911
13	เชียงใหม่	217,951
14	เพชรบุรี	205,011
15	สระบุรี	203,801
16	สุราษฎร์ธานี	191,177
17	ขอนแก่น	187,271
18	ราชบุรี	164,337
19	ภูเก็ต	164,099
20	นครศรีธรรมราช	138,737
21	จันทบุรี	115,169
22	อุบลราชธานี	112,621
23	ลพบุรี	100,839
24	อุดรธานี	98,757
25	นครสวรรค์	97,724

ลำดับ	จังหวัด	GPP
26	กำแพงเพชร	96,237
27	เชียงราย	94,410
28	กาญจนบุรี	85,215
29	เพชรบูรณ์	84,912
30	พิษณุโลก	82,417
31	กระบี่	80,900
32	ประจวบคีรีขันธ์	79,783
33	สุพรรณบุรี	77,667
34	บุรีรัมย์	73,471
35	ชุมพร	73,616
36	สุรินทร์	62,498
37	ลำปาง	62,214
38	เลย	60,150
39	ตรัง	60,124
40	เพชรบุรี	59,016
41	ศรีสะเกษ	58,407
42	ลำพูน	58,249
43	ชัยภูมิ	53,278
44	มหาสารคาม	47,355
45	พังงา	47,337
46	กาฬสินธุ์	47,178
47	นครนายก	46,837
48	ปัตตานี	45,801
49	ตาก	45,188
50	เลย	41,863

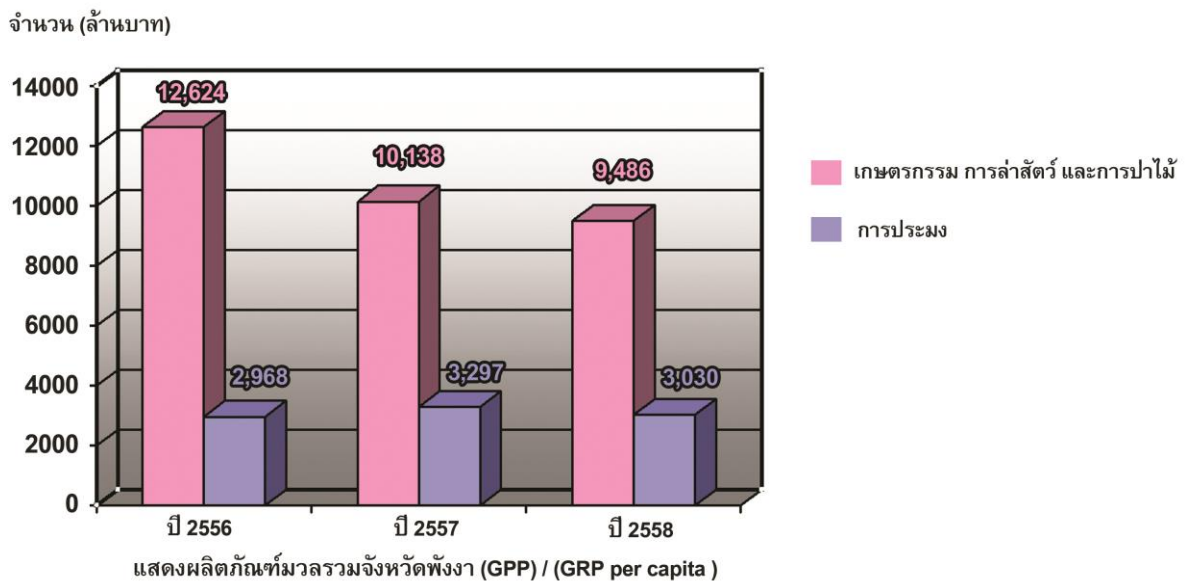
ตารางที่ 43 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา (GPP)/ (GRP per capita) ของจังหวัดพังงา และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ปี 2558 เทียบสัดส่วนภาคใต้

จังหวัด/ภาค	GPP (ล้านบาท)	สัดส่วน/ภาคใต้	GRP per capita (บาท/คน/ปี)	สัดส่วน/ภาคใต้
ประเทศ	13,572,851		203,356	
ภาคใต้	1,199,315	8.84	130,978	64.41
ภูเก็ต	164,099	13.68	306,779	
กระบี่	80,900	6.75	217,685	
พังงา	47,337	3.95	177,350	
ตรัง	60,124		96,801	
ระนอง	23,250		91,452	

การผลิตภาคเกษตร

การผลิตภาคเกษตรในพื้นที่จังหวัดพังงาลดลงอย่างต่อเนื่องร้อยละ 6.8 จากที่ลดลงร้อยละ 13.8 ในปี 2557 สาเหตุหลักมาจากสาขาเกษตรกรรมฯ ลดลงร้อยละ 29.4 เนื่องจากสภาพที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการผลิตจากผลกระทบฝนตกชุก ลมมรสุมที่พัดผ่านอันดามันตลอดทั้งปี รวมถึงราคาสินค้าภาคเกษตรที่ตกต่ำ ส่งผลให้พืชหลักลดลง โดยเฉพาะยางพารา ปาล์มน้ำมัน และผลไม้ที่ไม่สามารถให้ผลผลิตได้ตามฤดูกาล ส่วนสาขาประมงลดลง ร้อยละ 8.1 จากที่ขยายตัวร้อยละ 10.1 ในปีก่อนหน้า โดยเฉพาะประมงทะเล เนื่องจากปัญหาโรค Early Mortality Syndrome และประกอบกับมีลมมรสุมที่พัดผ่านอันดามันตลอดทั้งปี ส่งผลให้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งและประมงน้ำจืดลดลงอย่างต่อเนื่องเช่นกัน

แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา (GPP)/ (GRP per capita) ของจังหวัดพังงา ปี 2556 - 2558

การผลิตภาคนอกเกษตร

การผลิตภาคนอกเกษตร ปรับตัวดีขึ้น โดยขยายตัวร้อยละ 11.6 จากร้อยละ 10.0 ในปี 2557 มาจากสาขาที่สำคัญสาขาโรงแรมและภัตตาคาร ขยายตัวร้อยละ 23.0 จากร้อยละ 21.3 ในปีก่อนหน้า ซึ่งเป็นผลมาจากการจัดทำกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวในเชิงรุก ส่งผลให้ตลาดความต้องการของนักท่องเที่ยวในพื้นที่มากขึ้น สาขาการขนส่ง ขยายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน ขยายตัวร้อยละ 7.6 จากที่ขยายตัวร้อยละ 0.3 ในปีก่อนหน้า สาขาการก่อสร้าง ขยายตัวร้อยละ 19.1 จากที่ลดลงร้อยละ 23.5 ในปีก่อนหน้า เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของหมวดสาขาโรงแรมและภัตตาคาร ส่งผลให้มีการลงทุนของผู้ประกอบการสถานบริการด้านการท่องเที่ยวมากขึ้น สาขาบริการสุขภาพและสังคม ขยายตัวร้อยละ 8.9 โดยเฉพาะกิจกรรมโรงพยาบาลของภาครัฐและเอกชนสถานบริการสาธารณสุขในพื้นที่ สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ ขยายตัวร้อยละ 3.8 จากที่ลดลงร้อยละ 16.9 ในปีก่อนหน้า เป็นผลมาจากสาขาโรงแรมและภัตตาคาร ที่มีการขยายตัวส่งผลให้มีการลงทุนในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับภาคการท่องเที่ยวมากขึ้น ส่วนสาขาการศึกษา ขยายตัวอย่างต่อเนื่องร้อยละ 0.2 และร้อยละ 6.9 ในปีก่อนหน้า สาขาการให้บริการชุมชน ปรับตัวดีขึ้นร้อยละ 3.2 สาขาการบริหารราชการ ขยายตัวร้อยละ 3.7 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ 15.6 ในปีก่อนหน้า สาขาตัวกลางการเงิน ขยายตัวร้อยละ 7.1 อย่างไรก็ตามสาขาที่การผลิตลดลงได้แก่ สาขาอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 10.5 จากที่ขยายตัวร้อยละ 5.2 ในปี ก่อนหน้า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรกรรมที่ได้รับผลกระทบมาจากอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ที่พัดผ่านอันดามันตลอดทั้งปีทำให้เกษตรกรไม่สามารถเก็บเกี่ยวพืชผลได้ เช่นอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร อุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา เป็นต้น สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา ลดลงร้อยละ 2.2 จากที่ขยายตัวร้อยละ 7.9 ในปี 2557 เป็นผลมาจากการลดลงของหมวดการขนส่งและบริการที่เกี่ยวข้อง และสาขาการขนส่งสถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคมลดลงเล็กน้อยร้อยละ 1.6 จากที่ขยายตัวร้อยละ 17.5 ในปีก่อนหน้า

1.1.2 ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว

ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GRP per capita) หรือรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี ในปี 2558 มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวเป็นลำดับที่ 18 ของประเทศและลำดับที่ 4 ของภาคใต้ รองมาจาก จังหวัดภูเก็ต กระบี่ และจังหวัดสุราษฎร์ธานี และสูงเป็นอันดับ 3 ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน รองจากจังหวัดภูเก็ต และจังหวัดกระบี่ มีโดยรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อคนต่อปีในปี 2558 สูงขึ้นเป็น 177,350 บาท จาก 168,303 บาท และ 166,796 บาท ในปี 2557 และ 2556 หรืออัตราการขยายตัวร้อยละ 5.10 , 0.90 และร้อยละ 1.7 ตามลำดับ รายได้ส่วนใหญ่เป็นรายได้ที่อยู่ภาคการเกษตรและภาคนอกเกษตร โดยเฉพาะในสาขาโรงแรมและภัตตาคาร ที่มีการขยายตัวสูงสุดถึงร้อยละ 27.63 และยังมีการกระจายรายได้ต่อหัวอยู่ในทุกสาขาการผลิต มีการสร้างงาน สร้างรายได้ และสร้างอาชีพให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัดพังงาเพิ่มขึ้น ประชาชนมีรายได้ต่อหัวสูงขึ้น ครอบครัวมีรายได้ดีขึ้น มีการอยู่ดีกินดี ส่งผลให้เศรษฐกิจโดยรวมในปี 2558 ดีขึ้นกว่าในทุกๆปีที่ผ่านมา

ตารางที่ 44 ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GRP per capita)หรือรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี ของประเทศ
ในปี 2558 จำนวน 20 จังหวัด (เรียงตามลำดับมากไปน้อย)

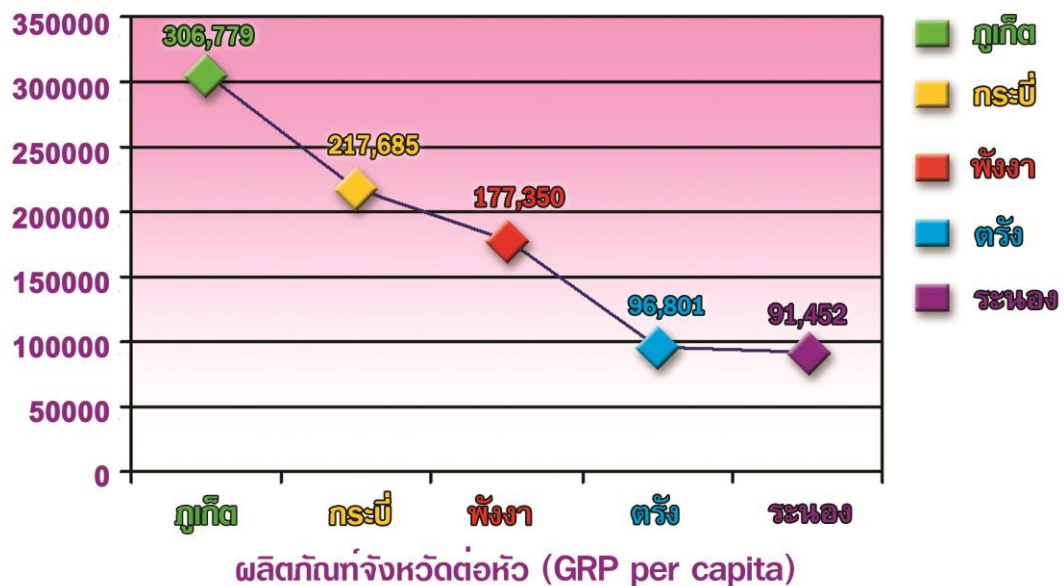
ลำดับ	จังหวัด	บาทต่อปี
1	ระยอง	982,500
2	กรุงเทพมหานคร	531,397
3	ชลบุรี	491,971
4	พระนครศรีอยุธยา	475,795
5	ฉะเชิงเทรา	399,194
6	สมุทรสาคร	364,354
7	ปราจีนบุรี	345,795
8	สมุทรปราการ	339,972
9	ภูเก็ต	306,779
10	นครปฐม	288,820
11	สระบุรี	284,180
12	ปทุมธานี	236,145
13	จันทบุรี	218,411
14	กระบี่	217,685
15	ราชบุรี	204,753
15	นนทบุรี	193,426
17	สุราษฎร์ธานี	183,584
18	พังงา	177,350
19	ประจวบคีรีขันธ์	171,357
20	สงขลา	153,505

ตารางที่ 45 ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GRP per capita)หรือรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี
ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันในปี 2558 (เรียงตามลำดับมากไปน้อย)

ลำดับ	จังหวัด	บาทต่อปี
1	ภูเก็ต	306,779
2	กระบี่	217,685
3	พังงา	177,350
4	ตรัง	96,801
5	ระนอง	91,452

กราฟแสดงผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GRP per capita) หรือรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี
ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันในปี 2558 (เรียงตามลำดับมากไปน้อย)

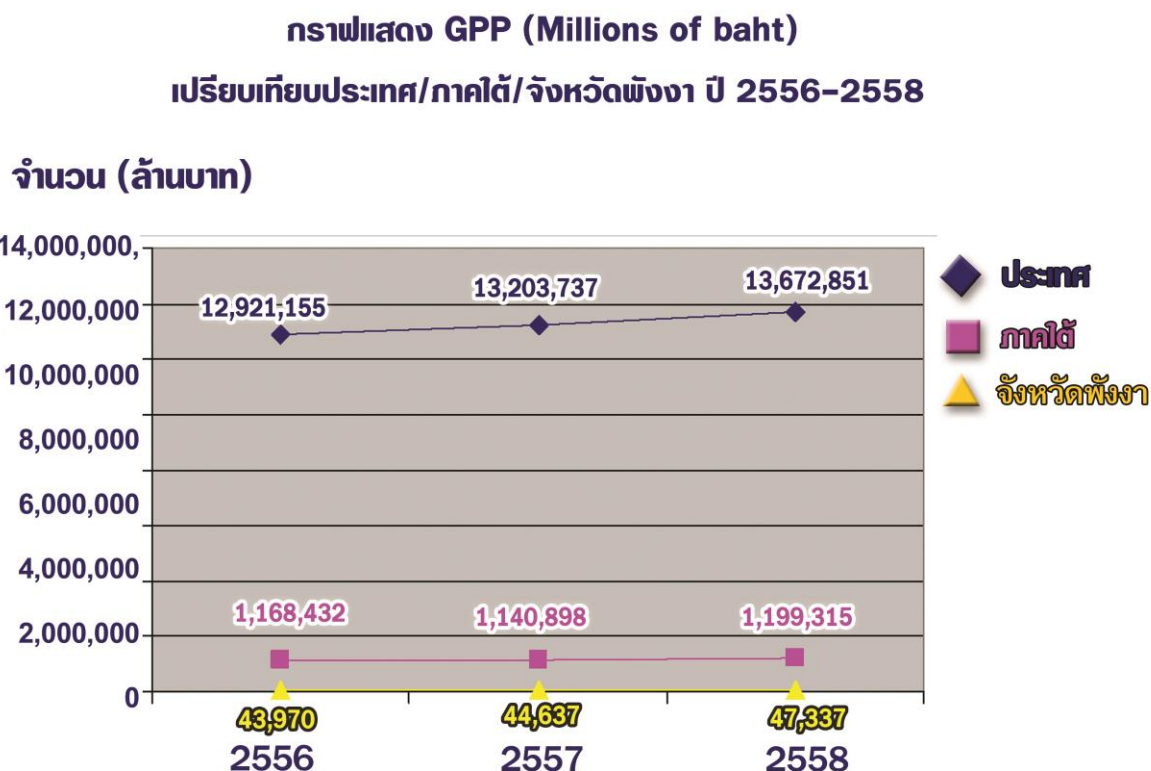
จำนวน (บาทต่อปี)

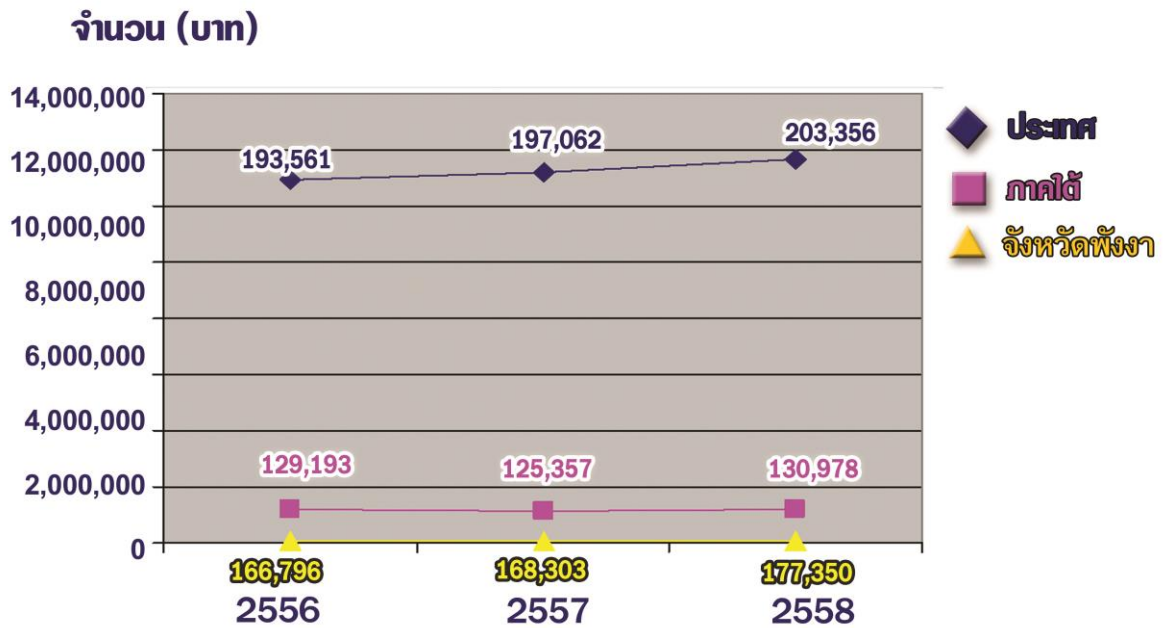
ตารางที่ 46 แสดง GRP,GDP,PER CAPITA CURRENT MARKET PRICES AND POPULATION
เปรียบเทียบประเทศ/ภาคใต้/จังหวัดพังงา

	ประเทศ			ภาคใต้			จังหวัดพังงา		
ปี พ.ศ.	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558
GPP (Millions of baht)	12,921,155	13,203,737	13,672,851	1,168,432	1,140,898	1,199,315	43,970	44,637	47,337
PER CAPITA(baht)	193,561	197,062	203,356	129,193	125,357	130,978	166,796	168,303	177,350
POPULATION (1,000 persons)	66,755	67,003	67,236	9,044.1	9,101.2	9,156.6	264	265	267

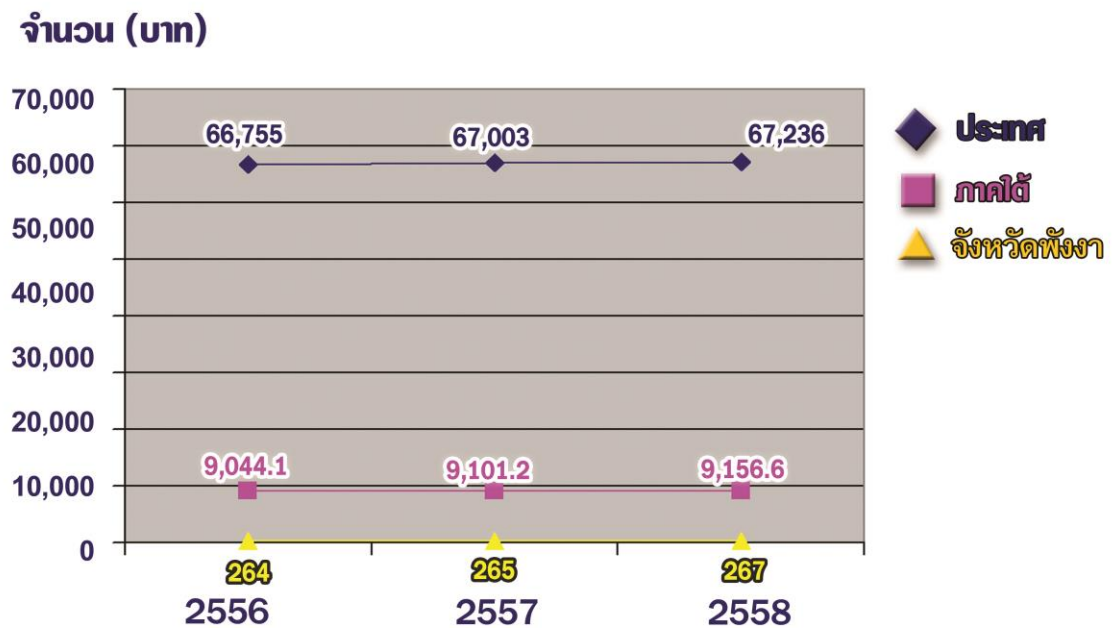
ที่มา : สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กราฟแสดง PER CAPITA (baht)
เปรียบเทียบประเทศ/ภาคใต้/จังหวัดพังงา ปี 2556-2558

กราฟแสดง POPULATION (1,000 persons)
เปรียบเทียบประเทศ/ภาคใต้/จังหวัดพังงา ปี 2556-2558

1.2 เศรษฐกิจรายสาขา

1.2.1 ภาคการเกษตร

ตารางที่ 47 : แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ภาคการเกษตร

ปี พ.ศ.	มูลค่าผลผลิตภาคเกษตร (ล้านบาท)	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (ล้านบาท)	สัดส่วนภาคเกษตรต่อ ผลิตภัณฑ์มวลรวม(GPP) ของจังหวัด (ร้อยละ)
2556	15,592	43,970	35.46
2557	13,434	44,537	30.16
2558	12,515	47,637	26.27

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เศรษฐกิจของจังหวัดพังงา ยังต้องพึ่งพาภาคเกษตร ซึ่งเป็นเศรษฐกิจรองที่สำคัญของจังหวัด นอกเหนือจากรายได้ภาคการท่องเที่ยว การผลิตยังคงอาศัยตามฤดูกาลเพาะปลูกและเก็บเกี่ยว แม้ผลิตภัณฑ์มูลค่าผลผลิตภาคเกษตรจะลดลงอย่างต่อเนื่องในปี 2558 ที่มีมูลค่า จำนวน 12,515 ล้านบาท สัดส่วนการผลิต ร้อยละ 26.27 ลดลงต่ำสุดในรอบ 3 ปี ปัจจัยหลักอันเกิดจากสภาพที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการผลิต จากอิทธิพลของลมมรสุมที่พัดผ่านอันดามันตลอดทั้งปีทำให้ฝนตกชุก เกษตรกรไม่สามารถเพาะปลูกหรือเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ รวมถึงราคาสินค้าภาคเกษตรที่ตกต่ำ ส่งผลให้พืชหลักลดลง ทั้งนี้และทั้งนั้น จังหวัดยังได้มุ่งเน้นการพัฒนาความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจการเกษตร การยกระดับรายได้ของเกษตรกรให้สูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ในช่วงแผนพัฒนาจังหวัดที่ผ่านมา จังหวัดได้กำหนดแนวทางการพัฒนาการเกษตรให้มีความสำคัญกับผลิตภาพการผลิตมากขึ้น การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะยางพารา ปาล์มน้ำมัน อันเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัด สำหรับผลผลิตด้านการประมงในปี 2558 มีมูลค่าผลผลิตลดลงเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 8.1 หรือมูลค่า 3,030 ล้านบาทจากที่เริ่มขยายตัวดีขึ้นในปี 2557 เนื่องจากปัญหาโรคตายด่วน (Early Mortality Syndrome : EMS) และความผันแปรของสภาพภูมิอากาศ

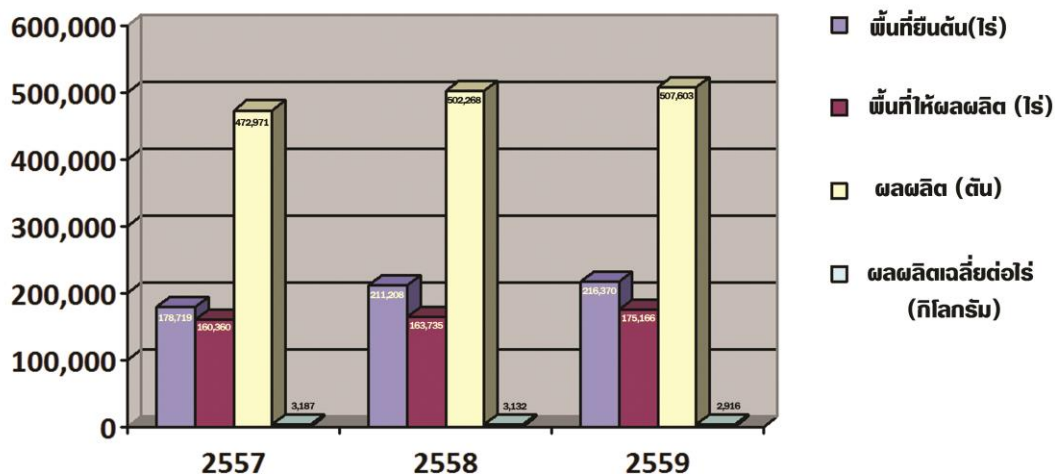
ปาล์มน้ำมัน

ปาล์มน้ำมันคือเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดพังงา โดยมีพื้นที่ปลูกมากเป็นอันดับ 5 ของประเทศ รองจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ ชุมพร และจังหวัดนครศรีธรรมราช ในปี พ.ศ.2559 จำนวน 216,370 ไร่ ให้ผลผลิต 507,603 ตัน ขยายตัวขึ้นร้อยละ 0.30 จากในปี 2558 ที่มีผลผลิต จำนวน 502,268 ตัน ในด้านมูลค่า ผลผลิตก็มีการขยายตัวขึ้นเช่นเดียวกัน มีมูลค่า จำนวน 2,218.22 ล้านบาท ขยายตัวขึ้นจากปี 2558 ร้อยละ 1.1 เนื่องจากราคापาล์มน้ำมันในประเทศมีแนวโน้มสูงขึ้นเป็น 4.37 บาท/กิโลกรัม ในปี 2559 สาเหตุบางส่วน มาจากความต้องการผลผลิตปาล์มน้ำมันสูงขึ้น ส่งผลให้รายได้ของเกษตรกรเพิ่มขึ้น ซึ่งหากมองโดยรวม จะเห็นว่าแนวโน้มปาล์มน้ำมันในพื้นที่จังหวัดพังงามีทิศทางการพัฒนาที่ดี ประกอบกับจังหวัดพังงา ได้พัฒนาการ เพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิตปาล์มน้ำมันให้กับกลุ่มเกษตรกร กลุ่มสหกรณ์ มีองค์ความรู้ ในการเพิ่มผลผลิต ตามความต้องการของตลาด การส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในการเพาะปลูก การปรับปรุงสายพันธุ์ ถ่ายทอด เทคโนโลยี ส่งเสริมการทำเกษตรแบบแปลงใหญ่ รวมทั้งการสร้างเครือข่ายเกษตรกรพัฒนาเปอร์เซ็นต์น้ำมัน ปาล์ม ส่งผลให้มูลค่าผลผลิตปาล์มน้ำมันรวมทั้งการขยายพื้นที่ปลูกเพิ่มสูงขึ้นตามลำดับ

ตารางที่ 48 : ปาล์มน้ำมัน : เนื้อที่ ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ ในช่วงปี พ.ศ. 2557 - 2559

ปาล์มน้ำมัน ปี 2557-2559												
ภาค/จว.	พื้นที่ย่นต้น(ไร่)			พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กิโลกรัม)		
	2557	2558	2559	2557	2558	2559	2557	2558	2559	2557	2558	2559
ภาคใต้	3,946,831	4,276,073	4,443,730	3,548,308	3,702,012	3,892,676	11,346,491	10,857,546	9,892,016	3,198	2,933	2,541
พังงา	178,719	211,208	216,370	160,360	163,735	175,166	472,971	502,268	507,603	3,187	3,132	2,916
ภูเก็ต	1,657	1,657	1,662	1,304	1,657	1,597	3,921	4,182	3,619	3,007	2,524	2,266
กระบี่	964,694	1,077,036	1,086,596	950,447	965,673	998,769	3,320,117	2,967,204	2,730,634	3,493	3,082	2,734
ตรัง	168,318	178,972	183,289	149,396	159,685	165,235	461,505	460,851	422,010	3,089	2,886	2,554
ระนอง	90,649	101,901	102,576	68,359	76,837	87,775	214,889	218,619	203,287	3,144	2,845	2,316

แสดงปาล์มน้ำมัน : เนื้อที่ ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ ของจังหวัดพังงา ในช่วงปี พ.ศ. 2557 – 2559

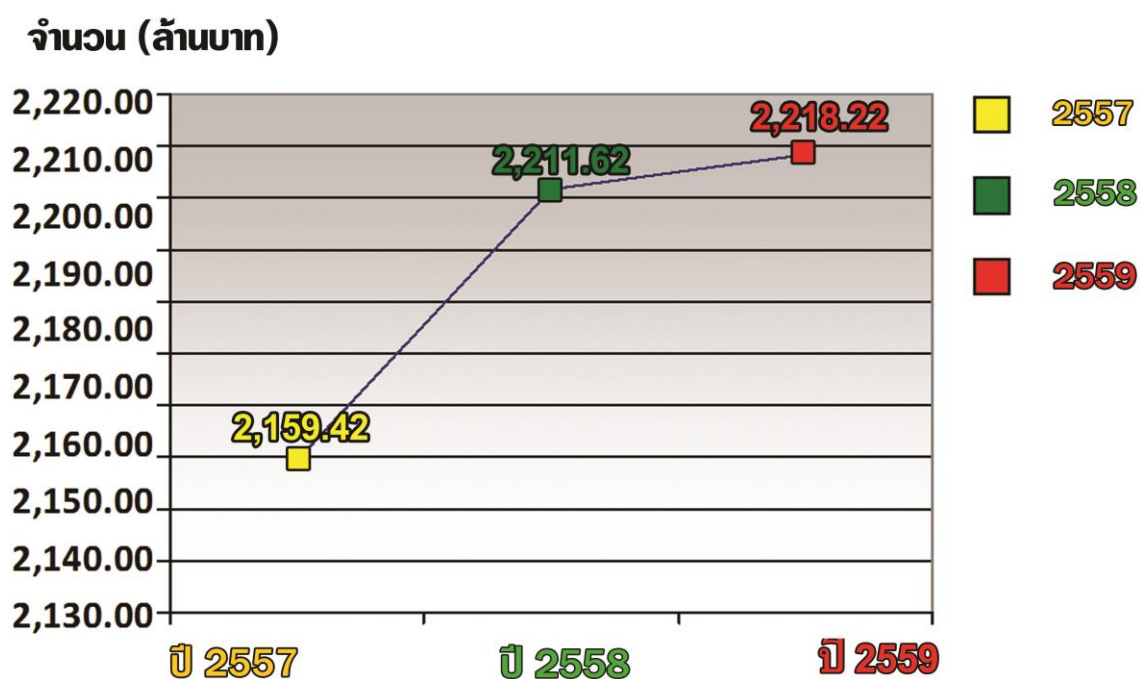

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ตารางที่ 49 : แสดงมูลค่าผลผลิตปาล์มน้ำมัน ในช่วงปี พ.ศ.2557-2559 (ล้านบาท)

มูลค่าผลผลิตปาล์มน้ำมัน (ล้านบาท)		
2557	2558	2559
2,159.42	2,211.62	2,218.22

กราฟแสดงมูลค่าผลผลิตปาล์มน้ำมัน ในช่วงปี พ.ศ.2557-2559 (ล้านบาท)

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา

ตารางที่ 50 : แสดงโซนนิ่งภาคเกษตร (Zoning)

ความเหมาะสมของที่ดินสำหรับปลูกปาล์มน้ำมัน จังหวัดพังงา ปี 2558										
อำเภอ	ชั้นความเหมาะสมสูง (S1)		ชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S2)		ชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S3)		ไม่เหมาะสม (N)		รวม	
	พื้นที่ (ไร่)	ร้อยละ	พื้นที่ (ไร่)	ร้อยละ	พื้นที่ (ไร่)	ร้อยละ	พื้นที่ (ไร่)	ร้อยละ	พื้นที่ (ไร่)	ร้อยละ
เมืองพังงา	39,472	11.58	27,680	8.12	8,724	2.56	265,118	77.75	340,994	100
กะปง	24,134	6.33	13,607	3.57	31,091	8.16	312,342	81.94	381,174	100
ตะกั่วทุ่ง	42,935	14.15	55,657	18.35	30,651	10.10	174,104	57.39	303,347	100
ท้ายเหมือง	114,070	29.26	49,105	12.60	23,838	6.12	202,790	52.02	389,803	100
ทับปุด	59,557	32.23	15,339	8.30	1,728	0.94	108,181	58.54	184,805	100
คุระบุรี	71,483	14.06	41,549	8.17	40,543	7.98	354,754	69.79	508,329	100
เกาะยาว	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ตะกั่วป่า	53,999	15.16	22,211	6.23	69,291	19.45	210,765	59.16	356,266	100

ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินพังงา เดือน มิถุนายน 2559

ปัจจัยที่เอื้อสนับสนุนต่อการผลิต

1. จังหวัดได้ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี การเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตปาล์มน้ำมันให้กับกลุ่มเกษตรกร และกลุ่มสหกรณ์
2. การสนับสนุนการวิจัย ปรับปรุงพันธุ์ ถ่ายทอดเทคโนโลยี ส่งเสริมการทำเกษตรแบบแปลงใหญ่
3. นวัตกรรมแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อมูลค่าผลผลิตปาล์มน้ำมัน

1. ปัญหาต้นทุนการผลิตสูง เช่น ปุ๋ย และค่าพาหนะขนส่ง น้ำมันเชื้อเพลิง
2. สภาพภูมิอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยต่อเพาะปลูกปาล์มน้ำมันและการเก็บเกี่ยว เนื่องจากจังหวัดพังงามีฝนตกชุกตลอดทั้งปี
3. เเปอร์เซ็นต์น้ำมันต่ำ เพราะเกษตรกรตัดปาล์มดิบ ขายคละ ในขณะที่ลานเทร็กซื้อคละ/แยกลูกร่าง/รตน้ำ/เดิมสารเร่งสุก และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มแข่งขันกันรับซื้อ เเปอร์เซ็นต์น้ำมันที่ได้ต่ำประสิทธิภาพการผลิตต่ำ

ยางพารา

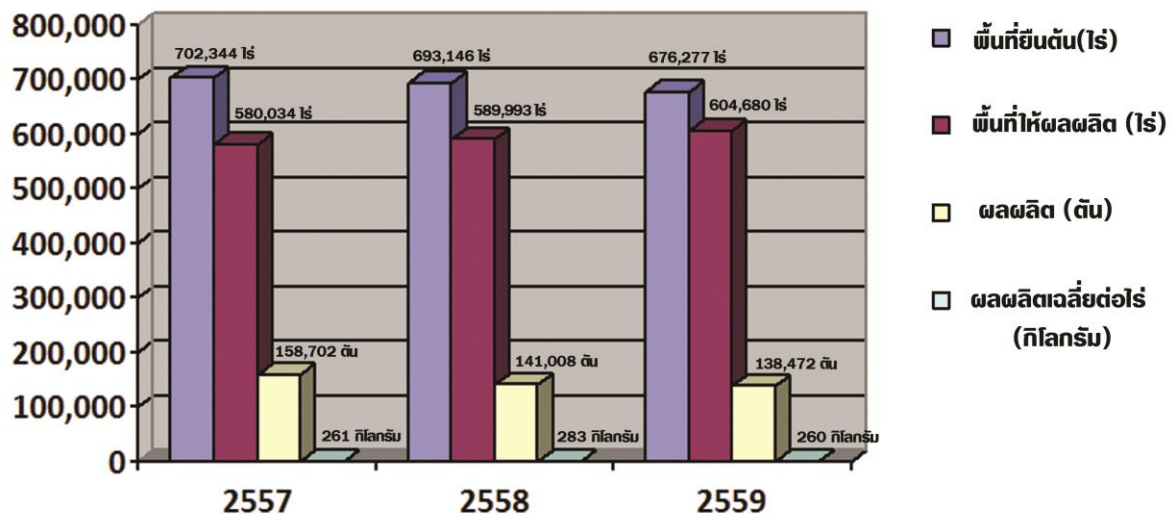
ยางพารา ถือเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดพังงาที่มีพื้นที่ปลูกมากกว่าปาล์มน้ำมัน แม้จะมีพื้นที่ปลูกในปี 2559 มากเป็นอันดับ 3 ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน รองจากจังหวัดตรัง และจังหวัดกระบี่ แต่มีจำนวนปริมาณการปลูกในจำนวนลดลงร้อยละ 1.40 และร้อยละ 1.31 ในปี 2557 และ 2558 และลดลงต่ำสุดในปี 2559 คือร้อยละ 2.43 หรือจำนวน 676,277 ไร่ ส่งผลให้ผลผลิตต้น/ไร่ ก็ลดลงเช่นเดียวกัน มีจำนวน 158,702 ไร่ 141,008 ไร่ ในปี 2557 และ 2558 ลดลงต่ำสุดในปี 2559 เหลือจำนวน 138,472 ต้น/ไร่ ทั้งนี้เนื่องจากยางพารายังคงประสบปัญหาจากการได้รับผลกระทบของภาวะ ราคาผลผลิตตกต่ำจากปี 2557 ที่มีราคา 44 บาท/กิโลกรัม ลดต่ำลงเป็น 43.58 บาท ในปี 2557 และ 2558 และลดต่ำสุดในปี 2559 เหลือเพียง 63.97 บาท/กิโลกรัม ทำให้เกษตรกรชะลอการกรีดยางและหันไปประกอบ อาชีพนอกภาคเกษตรมากขึ้น เกษตรกรในบางครัวเรือนก็ลดพื้นที่การปลูกหันไปปลูกพืชอื่นทดแทน ประกอบกับ ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมาปริมาณฝนตกชุกตลอดทั้งปีเนื่องจากภาคใต้ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมพัดผ่านเกิดฝนตก ชุกและน้ำท่วมในบางพื้นที่ ในขณะเดียวกันในด้านมูลค่าผลผลิตยางพาราก็ลดลงเช่นเดียวกัน เหลือจำนวน 7,514.54 ล้านบาท และ 7,408.60 ล้านบาท ในปี 2557 และ 2558 และมูลค่าผลผลิตต่ำสุดในปี 2559 เหลือเพียง 7012.27 ล้านบาท เป็นผลสืบเนื่องมาจากปัจจัยภายนอกหลายประการ เช่น สถานการณ์การผลิต และการใช้ยางพาราของโลกมีความไม่สมดุล ส่งผลให้ราคายางพาราขาดเสถียรภาพ ประกอบกับประเทศไทย ยังคงพึ่งพาการส่งออกยางพารา โดยกว่าร้อยละ 80 ส่งออกในรูปแบบวัตถุดิบเป็นหลัก ซึ่งมักได้รับผลกระทบจาก วิกฤตเศรษฐกิจโลกและการชะลอตัวทางเศรษฐกิจของประเทศผู้ยางพารารายใหญ่ อย่างประเทศจีน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม จังหวัดพังงาได้ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ผลิตภัณฑ์จากยางพาราหรือนวัตกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์จาก ยางพาราเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม รวมทั้งการส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจอื่นๆทดแทน เช่น ผลไม้ ไม้ยืนต้น เพื่อสร้างรายได้ให้กับครัวเรือนอีกช่องทางหนึ่ง

ตารางที่ 51 : ยางพารา : เนื้อที่ ผลิต และผลผลิตต่อไร่ ในช่วงปี พ.ศ. 2557 - 2559

ยางพารา ปี 2557-2559												
ภาค/จว.	พื้นที่ยืนต้น(ไร่)			พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กิโลกรัม)		
	2557	2558	2559	2557	2558	2559	2557	2558	2559	2557	2558	2559
ภาคใต้	14,784,246	14,761,177	14,579,285	12,667,791	12,855,702	12,962,733	3,315,608	3,206,727	3,135,888	262	249	242
พังงา	702,344	693,146	676,277	580,034	589,993	604,680	158,702	141,008	138,472	261	283	260
ภูเก็ต	88,235	88,259	87,648	77,885	77,845	79,659	19,081	17,671	17,445	245	227	219
กระบี่	809,480	795,992	768,516	698,000	701,629	693,078	196,769	161,375	154,556	282	230	223
ตรัง	1,541,701	1,543,266	1,522,190	1,300,514	1,324,722	1,335,979	344,965	304,686	297,923	265	230	223
ระนอง	269,584	269,740	265,111	212,302	226,549	231,805	53,587	51,880	50,765	252	229	219

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

แสดงยางพารา : เนื้อที่ ผลิต และผลผลิตต่อไร่ ในช่วงปี พ.ศ. 2557 - 2559 ของจังหวัดพังงา

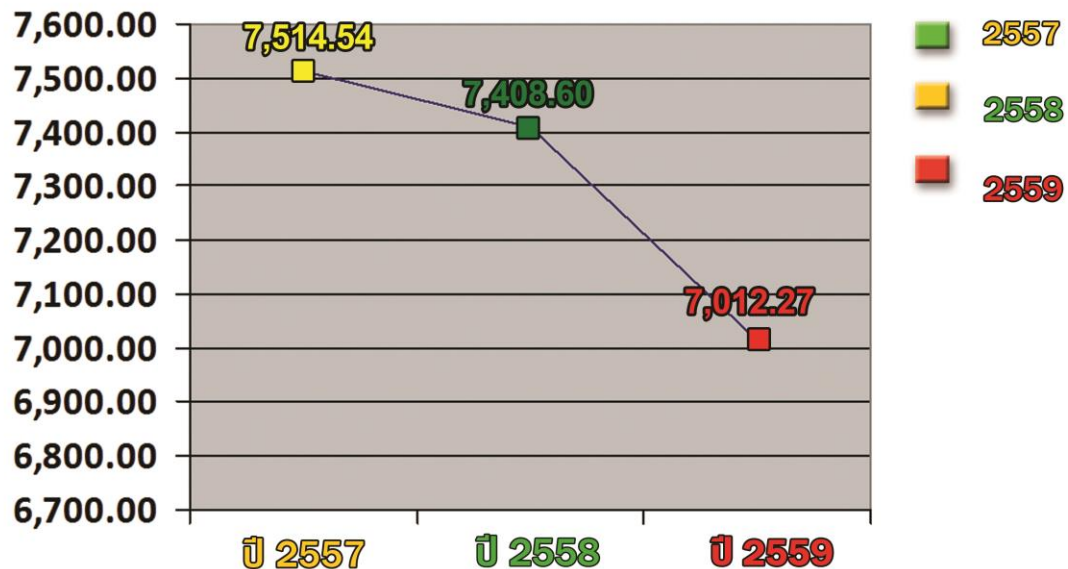
ตารางที่ 52 : แสดงมูลค่าผลผลิตยางพารา ในช่วงปี พ.ศ.2557-2559 (ล้านบาท)

มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)		
2557	2558	2559
7,514.54	7,408.60	7,012.27

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา

กราฟแสดงมูลค่าผลผลิตยางพาราของจังหวัดพังงา ในช่วงปี พ.ศ.2557-2559 (ล้านบาท)

จำนวน (ล้านบาท)

ปัจจัยที่เอื้อสนับสนุนต่อการผลิต

1. จังหวัดได้ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี การเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตยางพาราให้กับกลุ่มเกษตรกร และกลุ่มสหกรณ์
2. การสนับสนุนการวิจัย และแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ยางพารา

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อมูลค่าผลผลิตยางพารา

1. ปัญหาราคายางที่มีแนวโน้มลดลง การผลิตและการใช้ยางพาราของโลกมีความไม่สมดุล
2. สภาพภูมิอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยต่อเพาะปลูกยางพาราและการเก็บเกี่ยวหรือกรีดยางพารา เนื่องจากจังหวัดพังงามีฝนตกชุกตลอดทั้งปี

พืชเศรษฐกิจอื่นๆ

นอกจากปาล์มน้ำมันและยางพาราอันเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดพังงาแล้ว จังหวัดพังงายังมีพืชเศรษฐกิจอื่นๆ ที่เพาะปลูกและทำรายได้ให้กับเกษตรกรในพื้นที่ เช่น ทูเรียนสาธิตา มังคุด เงาะ ลองกอง มะพร้าว เป็นต้น โดยมีพื้นที่ปลูกในภาพรวม ในปี 2559 จำนวน 74,481 ไร่ สูงกว่าปี 2557 และ 2558 ร้อยละ 1.26 และ 0.80 พื้นที่ปลูกมีแนวโน้มสูงขึ้น เป็นผลมาจากเกษตรกรส่วนหนึ่งที่ได้ปรับเปลี่ยนการปลูกทดแทนยางพาราและปาล์มน้ำมัน ที่ได้ผลกระทบจากราคาที่ลดลง และมีผลผลิตในปี 2559 จำนวน 76,466 ตัน สูงกว่าในปี 2557 และ 2558 ที่มีจำนวน 45,490 ตัน และ 52,890 ตัน แต่ขณะเดียวกันมูลค่าผลผลิตในปี 2559 กลับลดลงจากปี 2558 ที่ได้ขยายตัวขึ้นเพียงเล็กน้อย โดยมีมูลค่าผลผลิต จำนวน 1,049 ล้านบาท และ 1,163 ล้านบาท ในปี 2558

ตารางที่ 53 : พืชเศรษฐกิจอื่น: เนื้อที่ ผลิต และผลผลิตต่อไร่ ในช่วงปี พ.ศ. 2557 - 2559

พืชเศรษฐกิจอื่นๆ ปี 2557-2559												
ชนิดพืช	พื้นที่ปลูก(ไร่)			พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)		
	2557	2558	2559	2557	2558	2559	2557	2558	2559	2557	2558	2559
มังคุด	12,790	12,790	12,487	12,670	12,970	12,357	7,542	6,939	3,008	152.42	159.60	75.20
ทุเรียน	7,306	7,306	7,458	7,250	7,250	7,184	3,277	3,259	1,995	114.56	110.81	139.65
เงาะ	5,487	5,487	5,342	5,487	5,487	5,231	2,870	2,650	1,784	64.04	53.00	44.60
ลองกอง	7,407	7,407	7,220	7,071	7,071	6,972	3,532	3,532	670	46.69	123.62	26.80
มะพร้าว	13,577	14,026	14,166	10,862	10,862	11,187	8,114	8,336	6,153	137.94	142.33	123.06
สะตอ	9,638	9,638	9,733	6,667	6,643	6,975	2,319	5,920	5,231	91.04	120.23	130.77
มะม่วงหิมพานต์	3,071	3,071	2,994	827	3,048	2,753	519	1,471	1,142	43.58	43.2	30.83
สับปะรด	5,718	5,286	5,446	3,354	4,221	5,286	7,873	11,923	15,594	81.17	144.25	233.91
แตงโม	838	948	1,753	838	948	1,475	2,723	2,965	4,525	40.85	35.60	49.77
ข้าวนาปี	1,611	1,404	1,977	938	1,389	1,961	505	453	311	6.56	5.89	4.66
พืชผักอื่นๆ	5,512	6,182	5,905	5,363	5,687	5,616	6,216	5,442	36,053	285	224	190
รวม	72,955	73,545	74,481	61,327	65,576	66,997	45,490	52,890	76,466	1,064	1,163	1,049

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา

สัตว์เศรษฐกิจ

ประมง

ด้านการประมงทางทะเลของจังหวัดพังงาประจำปี พ.ศ. 2559 ลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา จำนวนปริมาณปลาขึ้นท่าเทียบเรือลดลงร้อยละ 51.13 จากที่เริ่มขยายตัวดีขึ้นจากปี 2558 ที่มีจำนวน 349,430 ตัน เหลือจำนวน 170,765.49 ตันในปี 2559 ในขณะที่ปริมาณกุ้งขาวลดลงเช่นเดียวกัน คือลดลงร้อยละ 9.01 จากที่เริ่มขยายตัวดีขึ้นจากปี 2558 ที่มีจำนวน 9,677.52 ตัน เหลือจำนวน 9,256.03 ตันในปี 2559 ซึ่งการประมงยังประสบปัญหาโรคตายด่วน (Early Mortality Syndrome : EMS) คลี่คลายลง ประกอบกับเกษตรกรใช้พันธุ์กุ้งที่มีการพัฒนาสายพันธุ์ซึ่งมีความแข็งแรงทนทานต่อโรคมมากขึ้น เกษตรกรบางส่วนได้เลี้ยงลูกกุ้งในบ่ออนุบาลเพื่อให้ลูกกุ้งแข็งแรงก่อนนำลงบ่อเลี้ยง บางรายใช้จุลินทรีย์ร่วมด้วยในขั้นตอนอนุบาลกุ้ง ก่อนนำลงเลี้ยง พร้อมทั้งการที่ภาครัฐมีการส่งเสริมและพัฒนาแนวทางการเพิ่มผลผลิตกุ้งทะเลที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ให้แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งจึงทำให้กุ้งมีอัตราการรอดสูง

ตารางที่ 54 : แสดงปริมาณขึ้นท่า ปริมาณกุ้งขาว และอัตราการขยายตัวในปี พ.ศ. 2557-2559

รายการ	หน่วย	ปี พ.ศ.				
		2557	2558	+/- (2557-2558)	2559	+/- (2558-2559)
ปริมาณปลาขึ้นท่า	ตัน	121,247	349,430	65.30	170,765.49	-51.13
ปริมาณกุ้งขาว	ตัน	6,628.22	9,677.52	31.51	9,256.03	-9.01

ที่มา : กรมประมง

จังหวัดพังงามีจำนวนฟาร์มเลี้ยงปลาน้ำกร่อยมากเป็นอันดับสอง รองจากปัตตานี ที่มีจำนวน 1,740 ฟาร์ม พังงา มีจำนวน 1,530 ฟาร์ม หรือร้อยละ 13.24 ของจำนวนฟาร์มเลี้ยงปลาน้ำกร่อยทั้งหมด จำแนกเป็นฟาร์มเลี้ยงปลากะรังในกระชัง 1,189 ฟาร์ม หรือร้อยละ 77.71 ของจำนวนฟาร์มเลี้ยงปลาน้ำกร่อย ทั้งจังหวัด ฟาร์มเลี้ยงปลากะพงในบ่อ 4 ฟาร์ม หรือร้อยละ 0.26 ของจำนวนฟาร์มเลี้ยงปลาน้ำกร่อยทั้งจังหวัด และฟาร์มเลี้ยงปลากะพงในกระชัง 339 ฟาร์ม หรือร้อยละ 22.03 ของจำนวนฟาร์มเลี้ยงปลาน้ำกร่อยทั้งจังหวัด ปี พ.ศ. 2557 มีปริมาณการเลี้ยงจำนวน 899.85 ตัน สูงกว่าปี พ.ศ. 2556 ที่มีจำนวน 818.05 ตัน สูงสุดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

ตารางที่ 55 : แสดงจำนวนฟาร์มเลี้ยงปลาน้ำกร่อยในจังหวัดที่สำคัญ
จำแนกตามชนิดปลาที่เลี้ยงและประเภทการเลี้ยง ปี 2557

จังหวัด	รวม	ร้อยละ	กระชัง		กระชัง	
			บ่อ	กระชัง	บ่อ	กระชัง
ปัตตานี	1,740	15.06	-	-	65	1,675
พังงา	1,530	13.24	-	1,189	4	339
สตูล	1,378	11.92	98	449	67	764
อื่น ๆ	6,905	59.78	231	2,122	1,373	3,179
รวม	11,553	100	329	3,760	1,507	5,957

ที่มา : กรมประมง

ตารางที่ 56 : แสดงปริมาณผลผลิตและมูลค่าการเลี้ยงปลาน้ำกร่อย ปี 2554-2557

ปริมาณ : ตัน

มูลค่า : 1,000 บาท

จังหวัด	2554		2555		2556		2557	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
ระนอง	469.03	88,011.85	429.67	76,066.50	293.91	49,305.38	385.86	76,691.17
พังงา	1,016.20	234,083.62	952.65	232,796.84	818.05	183,993.52	899.85	185,195.09
ภูเก็ต	200.34	57,841.65	169.36	38,749.06	147.05	38,814.92	170.77	39,553.76
กระบี่	563.07	119,293.74	869.54	175,514.75	714.95	144,523.79	742.26	149,000.76
ตรัง	640.34	129,278.43	391.62	69,517.84	424.84	73,938.86	407.94	82,095.55

๖. ปศุสัตว์

เศรษฐกิจในภาคเกษตรนอกจากจะมีเศรษฐกิจหลักในด้านยางพารา ปาล์มน้ำมัน และประมงแล้ว เกษตรปศุสัตว์ โดยเฉพาะการส่งเสริมการเลี้ยงโค กระบือ สุกร และไก่เนื้อ ยังนับว่าเป็นเศรษฐกิจที่จังหวัดพังงา ยังให้ความสำคัญควบคู่ขนาดกัน แม้สถานการณ์ด้านการตลาดของผู้บริโภคอาจไม่แน่นอนนัก แต่การขยายตัวของการผลิตที่สูงขึ้น เกษตรกรมีการส่งเสริมการเลี้ยงโค ร้อยละ 3.57 ในปี 2559 สูงกว่าปี 2558 ร้อยละ 1.33 กระบือมีการเลี้ยงมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ถึงจำนวน 1,719 ตัว ให้ผลผลิต จำนวน 363 ตัว หากพิจารณาถึงปศุสัตว์ทั้งหมดจังหวัดพังงาผลิตไก่เนื้อได้มากที่สุด รองลงมาคือ สุกร โคเนื้อ และกระบือ การเลี้ยงเป็นอาชีพทางเลือกที่มีแนวโน้มและอนาคตที่ดีของเกษตรกร ประกอบกับจังหวัดพังงาได้มีนโยบายให้การสนับสนุน ในด้านความปลอดภัยของอาหารเพื่อให้ประชาชนและผู้บริโภคสินค้าเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่มีคุณภาพและปลอดภัยปราศจากสารตกค้าง ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ก็ที่มีบทบาทสำคัญ ในการผลักดันและกำหนดมาตรฐานและมาตรการต่างๆ เพื่อผลิตสินค้าปศุสัตว์ที่มีคุณภาพ ถูกสุขอนามัย ปลอดภัยให้ผู้บริโภคทั้งภายในและสู่ครัวอันดามัน และภาคใต้ มีการพัฒนาโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานเท่าเทียม โรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกและยกระดับสถานที่จำหน่ายเนื้อสัตว์สะอาด สู่มาตรฐาน และให้ความรู้ต่อผู้บริโภค ในเรื่องการเลือกซื้อ ที่ปลอดภัยได้มาตรฐาน พร้อมสร้างแบรนด์สินค้าภายใต้แบรนด์ที่จังหวัดรับรอง นอกจากนี้ยัง ได้ร่วมมือกับคณะกรรมการกลางอิสลามในพื้นที่ตรวจรับรองโรงฆ่าสัตว์และสถานที่จำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้ได้มาตรฐานอาหารฮาลาลเกิดความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภค เพื่อสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและก้าวสู่การเป็น ครัวโลก

ตารางที่ 57 : ปริมาณการผลิตปศุสัตว์ และผลิตภัณฑ์ในช่วงปี พ.ศ. 2557 - 2559

ปศุสัตว์ ปี 2557-2559							
ประเภท	ภาค/จว.	จำนวนตัว			ปริมาณการผลิต (ตัว)		
		2557	2558	2559	2557	2558	2559
โคเนื้อ	ภาคใต้	623,274	628,890	616,087	104,500	104,141	105,696
	พังงา	3,866	3,918	4,063	770	753	748
	ภูเก็ต	648	569	514	112	102	88
	กระบี่	12,723	12,548	11,742	2,558	2,465	2,498
	ตรัง	62,790	63,685	61,673	9,406	9,550	8,958
	ระนอง	2,836	2,822	3,101	8,935	9,068	9,778
	รวมภาคใต้ฝั่งอันดามัน	82,863	83,542	81,093	21,781	21,938	22,070
กระบือ	ภาคใต้	28,310	27,484	26,263	3,498	3,391	3,358
	พังงา	1,862	1,699	1,719	346	354	363
	ภูเก็ต	594	608	589	75	68	64
	กระบี่	1,445	1,210	1,053	222	202	204
	ตรัง	492	503	526	43	42	40
	ระนอง	883	926	796	168	163	165
	รวมภาคใต้ฝั่งอันดามัน	5,276	4,946	4,683	854	829	836
สุกร	ภาคใต้	791,291	802,137	834,624	1,361,508	1,417,294	1,484,283
	พังงา	39,919	40,690	38,778	58,547	61,075	63,969
	ภูเก็ต	28,176	28,601	28,772	22,800	23,711	24,938
	กระบี่	34,555	35,041	35,434	48,749	50,892	53,351
	ตรัง	64,303	65,373	66,350	71,673	74,432	78,143
	ระนอง	11,338	11,628	11,715	23,198	24,436	39,896
	รวมภาคใต้ฝั่งอันดามัน	969,582	983,470	1,015,673	1,586,475	1,651,840	1,744,580
ไก่เนื้อ	ภาคใต้	10,029,601	10,374,883	10,541,251	53,510,155	54,498,805	56,676,598
	พังงา	592,344	665,195	742,931	2,701,073	2,941,198	2,663,650
	ภูเก็ต	229,054	220,125	218,837	1,188,620	1,181,141	1,058,048
	กระบี่	626,557	620,930	609,128	3,012,881	2,892,125	2,810,681
	ตรัง	786,017	798,196	955,492	3,696,045	4,278,542	3,926,661
	ระนอง	88,515	88,048	103,968	507,498	586,008	612,144
	รวมภาคใต้ฝั่งอันดามัน	2,322,487	2,392,494	2,630,356	11,106,117	11,879,014	11,071,184

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ปัจจัยที่มีผลต่อผลิตภาพการผลิตทางการเกษตรของจังหวัดพังงา

1. ประชากร แรงงานภาคเกษตร ประชากรภาคเกษตรมีแนวโน้มลดลง โดยหันไปประกอบอาชีพนอกภาคเกษตร โดยเฉพาะในสาขาโรงแรมและภัตตาคารมากขึ้น แรงงานภาคเกษตรส่วนใหญ่อายุอยู่ระหว่าง 15-64 ปี

2. ฐานะและการลงทุนทำการเกษตรของครัวเรือนเกษตรกร

2.1 รายได้ของครัวเรือน โดยพิจารณาได้จากผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GRP per capita) หรือรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีที่มีแนวโน้มสูงขึ้นในรอบ 3 ปี โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.10 ในปี 2558 ร้อยละ 1.78 และร้อยละ 0.46 ในปี 2557 และปี 2556 แสดงให้เห็นถึงครัวเรือนมีรายได้มากขึ้นเมื่อพิจารณาปัจจัยต่อการใช้จ่ายครัวเรือนก็มีแนวโน้มการใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน โดยเฉพาะปัจจัยการผลิตทางการเกษตร เช่น พันธุ์พืช ปุ๋ย ราคาขนส่ง

3. ความเข้มแข็งของเกษตรกรและองค์กรภาคการเกษตร ในภาพรวมเกษตรกรยังมีการรวมทางเศรษฐกิจน้อย เนื่องจากสภาพปัจจัยหลายๆ อย่างเช่น ความพร้อมของครัวเรือน ตลาดกลางทางการเกษตร เพื่อเกื้อหนุนหรือสนับสนุนการรวมกลุ่มยังขาดศักยภาพ

4 น้ำฝนและน้ำท่า จังหวัดพังงาได้รับอิทธิพลลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ตลอดทั้งปี ทำให้ฝนตกกระจายทั่วทุกพื้นที่ของจังหวัด เฉลี่ย 4,776 มิลลิเมตร ในปี 2558 จำนวน 3,545 มิลลิเมตร และ 3,274 มิลลิเมตร ในปี 2557 และปี 2556 ส่งผลต่อภาคการเกษตรโดยตรง

5.การเปลี่ยนแปลงสภาวะด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ทุนทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมยังเสื่อมโทรม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลซ้ำเติมให้ปัญหาทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทวีเพิ่มมากขึ้น ภาวะโลกร้อนส่งผลกระทบต่อผลิตภาพการเกษตร เกิดการย้ายถิ่นฐานและบุกรุกป่าเพิ่มขึ้น เพื่อทำการเกษตร

๐ ภาคนอกการเกษตร

◆ ภาคบริการและการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นสาขาที่มีบทบาทสำคัญ เป็นแหล่งสร้างรายได้ที่สำคัญของจังหวัด จังหวัดพังงามีความหลากหลายทางการท่องเที่ยว ทั้งด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตชุมชน เชิงสุขภาพ หรือสพาน้ำพุร้อน และการท่องเที่ยวทางทะเล มีแหล่งท่องเที่ยวสำคัญที่มีศักยภาพ เช่น หมู่เกาะสิมิลัน หมู่เกาะสุรินทร์ ซึ่งเป็นแหล่งดำน้ำดูปะการังที่มีชื่อเสียงในระดับโลก และยังมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีอัตราการขยายตัวของนักท่องเที่ยว ผู้มาเยือนในพื้นที่จังหวัดพังงาอย่างต่อเนื่อง สร้างรายได้ในภาคบริการท่องเที่ยวมูลค่าหลายล้านบาท/ต่อปี ให้กับประเทศ โดยในปี พ.ศ.2559 มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว จำนวน 4,477,266 คน เพิ่มขึ้นจาก 4,176,738 คน 3,730,398 คน และ 1,324,772 คน ในปี 2558 ปี 2557 และปี 2556 หรือในปี 2559 ขยายตัวร้อยละ 6.71 อัตราการขยายตัวดังกล่าวชะลอลงจากปี 2556 ที่ขยายตัวสูงสุดในรอบ 4 ปี ที่ร้อยละ 64.49 ส่วนหนึ่งสืบเนื่องมาจากในปี 2559 ปัจจัยทางเศรษฐกิจทั่วโลก ชะลอตัวลง ปัญหาความไม่ปลอดภัยในพื้นที่ภาคใต้ ส่งผลให้นักท่องเที่ยวขาดความเชื่อมั่น ทำให้นักท่องเที่ยวบางส่วนบางกลุ่มลดลง กลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดพังงายังเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่มีแนวโน้มในภาพรวมขยายตัวขึ้นร้อยละ 10.77 ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่จังหวัดพังงาและหน่วยงานภาครัฐ ได้ร่วมมือกับผู้ประกอบการภาคธุรกิจเอกชนด้านการท่องเที่ยวภายในจังหวัดร่วมกันประชาสัมพันธ์ในเชิงรุก ทั้งในและต่างประเทศและจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว เสริมสร้างศักยภาพเครือข่ายการท่องเที่ยว การบริหารจัดการและการกระตุ้นการท่องเที่ยวในชุมชน รวมทั้งการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆอย่างต่อเนื่อง อาทิ การจัดมหกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดพังงา “เสน่ห์พังงา” โครงการ “พังงานอนติดดาว ราคาติดดิน” การส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชน มีการแข่งขันไตรกีฬา Sand Sea Sun Phangnga Triathlon และโครงการ สะพายกล้อง ท่องเกาะยาว รวมถึงการจัดงานเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวของจังหวัด ภายใต้แนวคิด “พังงาเที่ยวได้ไม่สิ้นสุด..Infinity Phangnga” นอกจากนี้ยังมีชุมชนท่องเที่ยวหรือท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชน ซึ่งเป็นทางเลือกใหม่ เป็นต้น

วิเคราะห์แนวโน้มสถานการณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดพังงา

ปัจจุบันจังหวัดพังงาถือเป็นเมืองหลักทางการท่องเที่ยวที่มีรายได้เข้าประเทศอยู่อันดับ 10 และมีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนอยู่ในอันดับที่ 13 ของประเทศ มีลักษณะการท่องเที่ยวเป็นเมืองท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับภูเก็ต แต่มีจุดอ่อนด้านการท่องเที่ยวในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวส่วนมากอยู่ในเขตป่าสงวนและเขตอุทยานแห่งชาติ ทำให้ลักษณะการท่องเที่ยวจึงเป็นการท่องเที่ยวในเชิงฤดูกาล เมื่อหมดหน้าฤดูกาลจะมีนักท่องเที่ยวทางเข้ามาน้อยมาก จึงเป็นอุปสรรคในการพัฒนาและทุนด้านท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา แต่หากภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่ร่วมกันส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่ไม่อยู่ในพื้นที่เขตอุทยานแห่งชาติ รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้สามารถทำกิจกรรมท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี ก็อาจจะกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดพังงาขึ้น

1. จำนวนนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือน ในปี 2559 จังหวัดพังงาสูงเป็นอันดับ 5 ของภาคใต้ มีจำนวนนักท่องเที่ยว จำนวน 4,477,266 คน รองจากจังหวัดภูเก็ต กระบี่ สงขลา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามลำดับ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 9.43 ของภาคใต้ ขยายตัวเพิ่มขึ้นในอัตราที่ชะลอลงที่ ร้อยละ 7.20 จากปี 2558 ที่มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 11.96 และขยายตัวสูงสุดร้อยละ 72.81 ในปี 2557 โดยนักท่องเที่ยวมีอัตราการขยายตัวสูงเป็นอันดับ 3 ของจังหวัดภาคใต้กลุ่มอันดามัน รองจากจังหวัดภูเก็ต และจังหวัดกระบี่

ตารางที่ 58 : แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือน ในปี 2557-2559 ในภาคใต้

ลำดับ	ภาค/จังหวัด	ปี พ.ศ.		
		2557 (คน)	2558 (คน)	2559 (คน)
	ภาคใต้	41,672,972	45,923,464	47,490,174
	ภูเก็ต	11,958,603	13,203,284	13,306,465
	พัทลุง	1,238,012	1,326,468	1,476,384
	ตรัง	1,308,968	1,414,663	1,506,839
	ระนอง	808,915	880,989	923,946
	ชุมพร	1,203,977	1,301,218	1,371,661
	ปัตตานี	237,925	251,081	252,253
	ยะลา	589,653	622,376	628,084
	นครศรีธรรมราช	3,091,896	3,429,760	3,594,267
	นราธิวาส	589,690	635,910	649,081
	กระบี่	4,735,217	5,575,541	5,778,898
	สงขลา	6,524,676	6,124,972	6,684,556
	พังงา	3,730,398	4,176,738	4,477,266
	สุราษฎร์ธานี	5,251,947	4,832,512	5,460,873
	สตูล	1,328,813	1,224,234	1,379,601

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว

**ตารางที่ 59 : แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือน ในปี 2557-2559 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
เรียงลำดับมากไปน้อย**

ลำดับ	ภาค/ จังหวัด	ปี พ.ศ.					
		2557(คน)	สัดส่วน/ ภาคใต้	2558(คน)	สัดส่วน/ ภาคใต้	2559(คน)	สัดส่วน/ ภาคใต้
	ภาคใต้	41,672,972		45,923,464		47,490,174	
	ภาคใต้ ฝั่งอันดามัน	22,642,101	53.33	25,251,215	54.99	25,993,414	54.73
	ภูเก็ต	11,958,603	28.70	13,203,284	28.75	13,306,465	28.02
	กระบี่	4,735,217	11.36	5,575,541	12.14	5,778,898	12.17
	พังงา	3,730,398	8.95	4,176,738	9.09	4,477,266	9.43
	ตรัง	1,308,968	3.14	1,414,663	3.08	1,506,839	3.17
	ระนอง	808,915	1.94	880,989	1.92	923,946	1.95

ตารางที่ 60 : แสดงสถิติการเติบโต ของนักท่องเที่ยวผู้เยี่ยมเยือนจังหวัดพังงา ในช่วงปี พ.ศ. 2556 - 2559

ภาค/จังหวัด	2556	2557	2558	2559
ภาคใต้				
นักท่องเที่ยวผู้เยี่ยมเยือน(คน)	37,634,779	41,673,972	45,923,464	47,490,174
จังหวัดพังงา /นักท่องเที่ยวผู้เยี่ยมเยือน (คน)	2,158,682	3,730,398	4,176,738	4,477,266
อัตราการเปลี่ยนแปลง Δ (ร้อยละ)	33.83	72.81	11.96	7.20

สำหรับรายได้จากการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดพังงา ในปี 2559 จังหวัดพังงายังคงทำรายได้สูงเป็นอันดับ 5 ของภาคใต้ มีรายได้จากนักท่องเที่ยว จำนวน 41,587.73 ล้านบาท รองจากจังหวัดภูเก็ต กระบี่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และสงขลา ตามลำดับ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6.67 ของภาคใต้ โดยเพิ่มขึ้นในอัตราที่ชะลอลงที่ ร้อยละ 7.20 จากปี 2558 ที่มีอัตราการขยายร้อยละ 11.96 และมีรายได้จากภาคการท่องเที่ยวสูงเป็นอันดับ 3 ของจังหวัดภาคใต้กลุ่มอันดามัน รองจากจังหวัดภูเก็ต และจังหวัดกระบี่ ทั้งนี้เนื่องมาจากกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เริ่มชะลอลงเนื่องจากสถานการณ์ต่างๆของโลก ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติถือเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มอัตราการท่องเที่ยวสูงกว่านักท่องเที่ยวชาวไทยผนวกกับสถานการณ์ความไม่สงบของภาคใต้ซึ่งเป็นผลให้นักท่องเที่ยวขาดความเชื่อมั่นต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ส่งผลให้รายได้จากภาคการท่องเที่ยวมีอัตราชะลอลงจากเหตุปัจจัยภายนอก จังหวัดพังงาได้ร่วมกับทุกภาคส่วนในการเสริมจุดแข็งด้านการท่องเที่ยวในเชิงรุกทั้งในและต่างประเทศ พึ่งดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะการจัดประชาสัมพันธ์ หรือ Road show ตลาดการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ การจัด Event ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยมีจุดขายที่หลากหลาย เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเครือข่ายการท่องเที่ยว เช่น “พังงาสวรรค์บนดิน มหกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดพังงา “เสน่ห์พังงา” โครงการ “พังงานอนติดดาว ราคาติดดิน” การจัดกิจกรรมเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวตะกั่วป่า ภายใต้แนวคิด “พังงาเที่ยวได้ทั้งปี ” เป็นต้น

ตารางที่ 61 : แสดงจำนวนรายได้จากนักท่องเที่ยว ในปี 2557-2559 ในภาคใต้

ลำดับ	ภาค/จังหวัด	ปี พ.ศ.		
		2557 (ล้านบาท)	2558 (ล้านบาท)	2559 (ล้านบาท)
	ภาคใต้	505,557.88	592,074.51	623,090.77
	ภูเก็ต	259,290.50	313,005.63	321,711.22
	พัทลุง	2,269.61	2,554.77	2,924.21
	ตรัง	7,710.20	6,884.63	8,213.92
	ระนอง	3,726.70	3,322.56	3,996.81
	ชุมพร	5,280.91	5,880.55	6,248.56
	ปัตตานี	786.34	861.60	877.24
	ยะลา	2,519.69	2,729.28	2,855.41
	นครศรีธรรมราช	11,876.74	13,587.36	14,620.39
	นราธิวาส	2,332.25	2,528.94	2,703.93
	กระบี่	73,238.52	78,335.83	84,886.01
	สงขลา	42,825.44	48,885.44	52,982.67
	พังงา	29,329.80	37,214.75	41,587.73
	สุราษฎร์ธานี	59,312.94	68,052.92	71,941.94
	สตูล	6,287.95	7,000.54	7,540.73

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว

ตารางที่ 62 : แสดงจำนวนรายได้จากนักท่องเที่ยว ในปี 2557-2559 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
เรียงลำดับมากไปน้อย

ลำดับ	ภาค/จังหวัด	ปี พ.ศ.					
		2557 (ล้านบาท)	สัดส่วน/ ภาคใต้	2558 (ล้านบาท)	สัดส่วน/ ภาคใต้	2559 (ล้านบาท)	สัดส่วน/ ภาคใต้
	ภาคใต้	505,557.88		592,074.51		623,090.77	
	ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	373,295.72	73.84	438,763.40	74.11	460,395.69	73.89
	ภูเก็ต	259,290.50	51.29	313,005.63	52.87	321,711.22	51.63
	กระบี่	73,238.52	14.49	78,335.83	13.23	84,886.01	13.62
	พังงา	29,329.80	5.80	37,214.75	6.59	41,587.73	6.67
	ตรัง	7,710.20	1.53	6,884.63	1.16	8,213.92	1.32
	ระนอง	3,726.70	0.74	3,322.56	-0.56	3,996.81	0.64

ตารางที่ 63 : แสดงสถิติการเติบโต ของรายได้จากการท่องเที่ยวจังหวัดพังงา ในช่วงปี พ.ศ. 2556 - 2559

ภาค/จังหวัด	2556	2557	2558	2559
ภาคใต้				
รายได้จากการท่องเที่ยว(ล้านบาท)	468,511.47	505,557.88	592,074.51	623,090.77
จังหวัดพังงา/รายได้จากการท่องเที่ยว(ล้านบาท)	15,459.06	29,329.80	37,214.75	41,587.73
อัตราการเปลี่ยนแปลง Δ (ร้อยละ)	52.34	89.73	26.88	11.75

สำหรับการเติบโตของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของผู้มาเยี่ยมเยือนจังหวัดพังงาพบว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน) ของผู้มาเยี่ยมเยือนมีการเติบโตทุกปี โดยในปี พ.ศ.2559 มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 4,834.29 บาท หรือมีการเติบโตร้อยละ 7.37 สำหรับในปี พ.ศ.2558 จังหวัดพังงามีอัตราการเติบโตของค่าใช้จ่ายเฉลี่ย(บาท/คน/วัน) ของผู้มาเยี่ยมเยือนอยู่ที่ 4,478.05 ในปี พ.ศ.2557 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 4,036.89 (บาท/คน/วัน) หรือร้อยละ 23.57

ตารางที่ 64 : แสดงสถิติการเติบโตค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเยี่ยมเยือนจังหวัดพังงา ในช่วงปี พ.ศ. 2556 - 2559

จังหวัดพังงา	ปี พ.ศ.2556	ปี พ.ศ.2557	ปี พ.ศ.2558	ปี พ.ศ.2559
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน)	3,085.20	4,036.89	4,478.05	4,834.29
สัดส่วนการเติบโต Δ (ร้อยละ)	16.51	23.57	9.85	7.37

วิเคราะห์ข้อมูลนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาจังหวัดพังงา

ในปี พ.ศ.2559 ทำผ่านมาจังหวัดพังงามีนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว 10 อันดับแรก ดังนี้

ลำดับที่	ประเทศ
1	เยอรมัน
2	สวีเดน
3	สวิตเซอร์แลนด์
4	ออสเตรเลีย
5	ฝรั่งเศส
6	อังกฤษ
7	จีน
8	ออสเตรเลีย
9	เดนมาร์ก
10	รัสเซีย

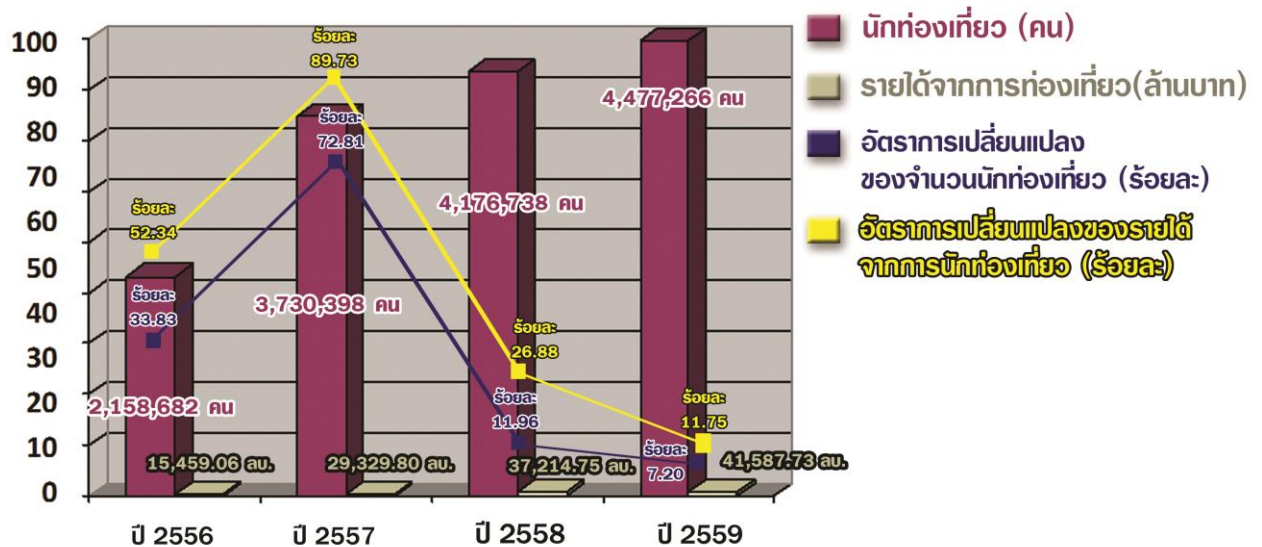
วิเคราะห์นักท่องเที่ยวหลักที่เดินทางมาเยือนจังหวัดพังงา (ชาวเยอรมัน)

สำหรับจังหวัดพังงามีนักท่องเที่ยวชาวเยอรมัน สแกนดิเนเวีย เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดพังงา เป็นจำนวนมากที่สุดในปี พ.ศ.2559 มีนักท่องเที่ยวชาวยุโรปเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดพังงาประมาณ 360,000 คน ซึ่งถือเป็นตลาดหลักของจังหวัด

อย่างไรก็ตามแม้กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในกลุ่มเป้าหมายหลักและเป้าหมายรอง จะมีแนวโน้มเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวหาดตัวลง จังหวัดพังงาโดยภาครัฐและภาคเอกชนได้ร่วมกันจัดกิจกรรม กระตุ้นด้านการตลาดการท่องเที่ยว และด้านการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในเชิงลึก รวมทั้งการจัดกิจกรรม Event เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น มหกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดพังงา “เสน่ห์พังงา” เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเครือข่ายการท่องเที่ยว โครงการ “พังงานอนติดดาว ราคาติดดิน” การจัดกิจกรรมเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวตะกั่วป่า ประจำปี ภายใต้แนวคิด “พังงาเที่ยวได้ไม่สิ้นสุด...Infinity Phangnga” และ “เรารัก.....พังงา” เป็นต้น

กราฟแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดพังงา ในช่วงปี พ.ศ.2556-2559

จำนวน (ร้อยละ)

ตารางที่ 65 : แสดงจำนวนสถานพักแรมและจำนวนห้องพักในจังหวัดพังงา ปี 2555 – 2558

สถานประกอบการพักแรม	จำนวน (แห่ง)			
	2555	2556	2557	2558
จำนวนสถานพักแรม (แห่ง)	185	197	196	322
เกสเฮ้าส์	9	9	9	30
รีสอร์ตและอื่น ๆ	143	155	154	251
โรงแรม	33	33	33	41
กลุ่มที่ 1 (2,500 บาท ขึ้นไป)	7	7	6	9
กลุ่มที่ 2 (1,500 – 2,499 บาท)	2	2	2	2
กลุ่มที่ 3 (1,000-1,499 บาท)	4	4	4	5
กลุ่มที่ 4 (500 – 999 บาท)	6	6	8	12
กลุ่มที่ 5 (ต่ำกว่า500 บาท)	14	14	13	13
จำนวนสถานพักแรม (แห่ง)	7,995	9,289	9,201	13,935
เกสเฮ้าส์	180	180	180	426
รีสอร์ตและอื่น ๆ	6,150	7,394	7,464	9,530
โรงแรม	1,665	1,715	1,557	1,990
กลุ่มที่ 1 (2,500 บาท ขึ้นไป)	847	847	674	982
กลุ่มที่ 2 (1,500 – 2,499 บาท)	182	232	232	232
กลุ่มที่ 3 (1,000-1,499 บาท)	170	170	170	180
กลุ่มที่ 4 (500 – 999 บาท)	229	229	256	370
กลุ่มที่ 5 (ต่ำกว่า500 บาท)	237	237	225	225

ที่มา : สถิติและเศรษฐกิจการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว

◆ ปัญหาด้านการท่องเที่ยว

จากการสำรวจข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้เยี่ยมเยือนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดพังงา ในปี 2556-2559 พบปัญหาด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญ โครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด ยังไม่ได้มาตรฐานเพียงพอสำหรับสถานพักแรม ซึ่งนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของสถานพักแรม อยู่ในเกณฑ์พอใช้เป็นส่วนใหญ่ ทั้งในด้านคุณภาพ ความสะอาด และสุขอนามัยของอาหาร

นอกจากนี้ในด้านแหล่งท่องเที่ยวยังขาดการพัฒนาสู่มาตรฐานรวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านบุคลากรทางการท่องเที่ยวยังขาดการยกระดับมาตรฐานและทักษะในการให้บริการ

ข้อเสนอแนะ

1) ด้านสถานพักแรม

1. จัดทำระบบมาตรฐานการให้บริการของสถานพักแรมประเภทต่าง ๆ ทั้งโรงแรม บังกะโล/รีสอร์ต เกสต์เฮาส์ ฯลฯ จำแนกตามขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ (พิจารณาจากจำนวนห้องพัก) เพื่อแจกให้กับผู้ให้บริการ
2. มีการประเมินสถานพักแรมแต่ละประเภทอย่างน้อยปีละครั้งหลังจากจัดทำระบบมาตรฐานแล้ว

2) ด้านแหล่งท่องเที่ยว

1. แหล่งท่องเที่ยวและบุคลากรทางการท่องเที่ยวยังขาดการยกระดับมาตรฐาน
2. จัดทำระบบมาตรฐานการให้บริการของสถานพักแรมประเภทต่าง ๆ จำแนกตามขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ (พิจารณาจากจำนวนคนที่สามารถรองรับได้) เพื่อแจกให้กับผู้ให้บริการ
3. มีการประเมินแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ อย่างน้อยปีละครั้งหลังจากจัดทำระบบมาตรฐานแล้ว

3) ด้านระบบโครงสร้างพื้นฐานและขนส่งสาธารณะ

1. โครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด ยังไม่ได้มาตรฐานเพียงพอที่จะรองรับอัตราการขยายตัวทางการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น
2. จัดทำระบบมาตรฐานการให้บริการของสถานขนส่งผู้โดยสารทั้งบก ทางน้ำ และทางอากาศจำแนกตามขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ (พิจารณาจากจำนวนผู้มาใช้บริการ) เพื่อแจกให้กับสถานขนส่งผู้โดยสารต่าง ๆ
3. มีการประเมินสถานขนส่งสาธารณะต่าง ๆ อย่างน้อยปีละครั้งหลังจากจัดทำระบบมาตรฐานแล้ว

ตารางที่ 66 : แสดงจำนวนสถานพักแรมและจำนวนห้องพักในจังหวัดพังงา ปี 2555 – 2558

สถานประกอบการพักแรม	จำนวน (แห่ง)			
	2555	2556	2557	2558
จำนวนสถานพักแรม (แห่ง)	185	197	196	322
เกสเฮ้าส์	9	9	9	30
รีสอร์ตและอื่น ๆ	143	155	154	251
โรงแรม	33	33	33	41
กลุ่มที่ 1 (2,500 บาท ขึ้นไป)	7	7	6	9
กลุ่มที่ 2 (1,500 – 2,499 บาท)	2	2	2	2
กลุ่มที่ 3 (1,000-1,499 บาท)	4	4	4	5
กลุ่มที่ 4 (500 – 999 บาท)	6	6	8	12
กลุ่มที่ 5 (ต่ำกว่า500 บาท)	14	14	13	13
จำนวนสถานพักแรม (แห่ง)	7,995	9,289	9,201	13,935
เกสเฮ้าส์	180	180	180	426
รีสอร์ตและอื่น ๆ	6,150	7,394	7,464	9,530
โรงแรม	1,665	1,715	1,557	1,990
กลุ่มที่ 1 (2,500 บาท ขึ้นไป)	847	847	674	982
กลุ่มที่ 2 (1,500 – 2,499 บาท)	182	232	232	232
กลุ่มที่ 3 (1,000-1,499 บาท)	170	170	170	180
กลุ่มที่ 4 (500 – 999 บาท)	229	229	256	370
กลุ่มที่ 5 (ต่ำกว่า500 บาท)	237	237	225	225

ที่มา : สถิติและเศรษฐกิจการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว

♦ อุตสาหกรรม

การค้าและการลงทุนจังหวัดพังงา

การค้าและการตลาดจังหวัดพังงา

จังหวัดพังงามีการประกอบธุรกิจการค้าและการตลาด ที่ไม่มีการแข่งขันกันเท่าที่ควรและส่วนใหญ่เป็นกิจการขนาดเล็ก ทำให้มีอัตราการขยายตัวในค่อนข้างต่ำ ประกอบกับเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ใกล้กับจังหวัดภูเก็ต ซึ่งมีการแข่งขันทางการตลาดสูง ส่งผลให้ราคาสินค้าประเภทของใช้ที่จำเป็นหลายชนิดในจังหวัดภูเก็ต ราคาค่าต่ำกว่า ประชาชนนิยมเดินทางไปจับจ่ายซื้อสินค้าในห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ในจังหวัดภูเก็ต โดยเฉพาะในช่วงวันหยุด ทำให้ปริมาณเงินหมุนเวียนในจังหวัดลดลง รวมทั้งผลกระทบจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีการเดินทางเข้าไปเยือนกลับทำให้การใช้จ่ายเงินของนักท่องเที่ยวในจังหวัดพังงามีน้อย การประกอบกิจการค้าในจังหวัด ส่วนใหญ่เป็นกิจการขนาดเล็ก เนื่องจากผู้บริโภคในจังหวัดมีน้อย ทำให้ฐานการบริโภคแคบ การสั่งซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคโดยตรง ในจำนวนมากๆ จากตลาดต้นทางหรือแหล่งผลิตมีน้อย อำนาจการต่อรองต่า นอกจากนี้ปัญหาการคมนาคมที่ไม่สะดวกล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลให้ราคาสินค้าในจังหวัดอยู่ในระดับสูง เนื่องจากต้องผ่านช่องทางการตลาดหลายขั้นตอน โดยโครงสร้างการตลาดสินค้าต่าง ๆ ในจังหวัดพังงา สามารถจำแนกได้เป็นประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

(1.) **ตลาดสินค้าเกษตร** สินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดพังงา ได้แก่ยางพารา ปาล์มน้ำมัน โดยปกติช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรในจังหวัดพังงาประกอบด้วย สินค้าจากเกษตรกรไปสู่ผู้บริโภคโดยตรง พ่อค้าเร่หรือพ่อค้าท้องถิ่นรวบรวมผลผลิตไปจำหน่ายให้กับพ่อค้าปลีก/ผู้บริโภค/โรงงานแปรรูป

(2.) **ตลาดสินค้าอุปโภคบริโภค** ตลาดสดในจังหวัดพังงามีจำนวน 6 แห่ง อยู่ในเขตเทศบาลเมืองพังงา เทศบาลเมืองตะกั่วป่า ตลาดสด บขส.ตะกั่วป่า เทศบาลตำบลทับปุด ท้ายเหมือง คุระบุรี และยังมีตลาดนัดในพื้นที่ต่างๆ ทั่วจังหวัดพังงาอีกเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ จังหวัดพังงายังมีห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ อาทิ ห้างสรรพสินค้าบิ๊กซี ห้างเอ็นเคช็อปปิงมอลล์ และห้างสรรพสินค้าเทสโก้-โลตัส เป็นต้น

การลงทุนประกอบกิจการนิติบุคคลจังหวัดพังงา

การประกอบธุรกิจในจังหวัดพังงาส่วนใหญ่เป็นกิจการลงทุนรายย่อย เงินลงทุนอยู่ในระหว่าง 1 – 5 ล้านบาท ธุรกิจที่มีการลงทุนมากที่สุด ได้แก่ ธุรกิจค้าส่งค้าปลีก ธุรกิจบริการ ธุรกิจการก่อสร้าง ธุรกิจโรงแรมและภัตตาคาร และธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ โดยการจดทะเบียนลงทุนจะเป็นในรูปแบบบริษัท ประมาณร้อยละ 59 ในขณะที่ร้อยละ 41เป็นการจัดตั้งห้างหุ้นส่วน ซึ่งอำเภอที่จำนวนนิติบุคคลมากที่สุด ได้แก่ อำเภอตะกั่วป่า อำเภอตะกั่วทุ่ง และอำเภอเมืองพังงา ตามลำดับ

การจดทะเบียนนิติบุคคลในจังหวัดพังงา (ข้อมูล ณ 31 ธันวาคม 2558)

- ปัจจุบันมีนิติบุคคลรวม 1,324 ราย ทุนจดทะเบียน 12,411,683,700.00 บาท
- ห้างหุ้นส่วนจำกัด 530 ราย ทุนจดทะเบียน 1,441,353,000.00 บาท
 - บริษัทจำกัด 790 ราย ทุนจดทะเบียน 10,964,830,700.00 บาท
 - ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล 1 ราย ทุนจดทะเบียน 5,500,000.00 บาท
 - สมาคมการค้า จำนวน 2 ราย
 - หอการค้า จำนวน 1 ราย

ตารางที่ 67 : แสดงจำนวนประเภทนิติบุคคลที่คงอยู่แยกตามทุนจดทะเบียน

ประเภท ทุนจดทะเบียน	บริษัทจำกัด	ห้างหุ้นส่วน จำกัด	ห้างหุ้นส่วนสามัญ นิติบุคคล	บริษัทมหาชน จำกัด	รวม	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ล้านบาท	30	109	-	-	139	10
1 – 4.99	535	365	-	-	930	70
5 – 9.99	100	32	1	-	133	10
10 – 49.99	80	21	-	-	101	7
50 – 99.99	20	1	-	-	21	1
100 ล้านบาทขึ้นไป	25	2	-	-	27	2
รวม	790	530	1	-	1,321	100

ตารางที่ 68 : แสดงการลงทุนตามหมวดธุรกิจสูงสุด 5 อันดับ จังหวัดพังงา

ธุรกิจที่มีการลงทุนสูงสุดคือ หมวดธุรกิจค้าส่ง-ค้าปลีก ซึ่งมีจำนวน 333 ราย

ลำดับที่	ประเภทธุรกิจ	จำนวนราย	ทุนรวม(บาท)
1	หมวดธุรกิจค้าส่ง-ค้าปลีก	333	1,089,435,000.00
2	หมวดค่าบริการ	222	1,011,727,400.00
3	หมวดธุรกิจการก่อสร้าง	211	568,390,000.00
4	หมวดธุรกิจโรงแรมและภัตตาคาร	173	5,963,199,000.00
5	หมวดธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และบริการทางธุรกิจ	141	1,839,790,700.00

ตารางที่ 69 : แสดงจำนวนนิติบุคคลที่ดำเนินธุรกิจอยู่ แยกตามรายอำเภอ

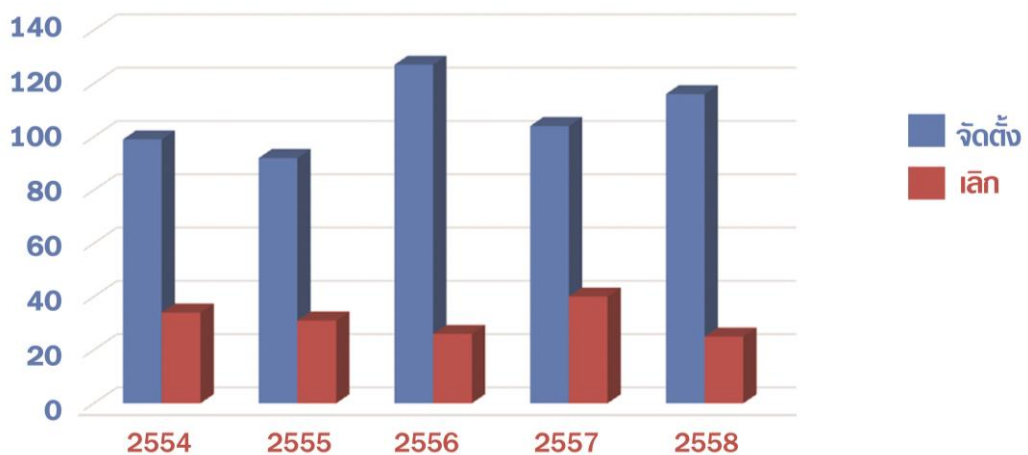
ลำดับที่	อำเภอ	ห้างหุ้นส่วนจำกัด (ราย)	บริษัทจำกัด (ราย)	ห้างหุ้นส่วนสามัญ นิติบุคคล (ราย)	บริษัทมหาชน จำกัด(ราย)	รวม (ราย)
1	ตะกั่วป่า	179	385	-	-	564
2	ตะกั่วทุ่ง	70	138	-	-	208
3	เมืองพังงา	163	84	1	-	188
4	ท้ายเหมือง	81	80	-	-	161
5	เกาะยาว	17	48	-	-	65
6	กระบี่	22	24	-	-	46
7	ทับปุด	49	17	-	-	66
8	กะปง	9	14	-	-	23
	รวม	530	790	1	-	1,321

ตารางที่ 70 : แสดงสถิติการจดทะเบียนนิติบุคคล ย้อนหลัง 5 ปี พ.ศ. 2554 - พ.ศ. 2558
ณ (วันที่ 31 ธันวาคม 2558)

ปีการจดทะเบียน	การจดทะเบียน	
	จัดตั้งใหม่.	เลิก
2554	99	34
2555	92	31
2556	127	26
2557	104	40
2558	116	25

แสดงสถิติการจดทะเบียนนิติบุคคลของจังหวัดพังงา ระหว่าง ปี 2554-2558

จำนวน (ร้อยละ)

สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพังงา

มิถุนายน 2559

วิเคราะห์ปัจจัยมีผลกระทบต่อสถานะเศรษฐกิจของจังหวัดพังงา

1. สถานการณ์ความไม่สงบของภาคใต้ ซึ่งมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจในสาขาโรงแรมและภัตตาคาร โดยเฉพาะจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว
2. ปริมาณของผลผลิตทางการเกษตรและปศุสัตว์ โดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจและสัตว์เศรษฐกิจ ที่ได้รับผลกระทบต่อนทุนการผลิตที่มีราคาสูง และผลผลิตราคาไม่แน่นอน เช่น บัญ ราคาส่ง ตลาด ราคายางพารา และปาล์มน้ำมัน
3. สภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงมีมรสุมและฝนตกชุกตลอดปี ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจทั้งภาคเกษตรซึ่งทำให้เกษตรกรไม่สามารถเพาะปลูก หรือเข้าไปเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ หากสภาพภูมิอากาศ และสภาพพื้นที่เอื้ออำนวยต่อการเกษตรทั้งพืชเศรษฐกิจ (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา) และประมง รวมทั้งภาคนอกเกษตร เช่น การท่องเที่ยว โรงแรมและภัตตาคาร หรืออื่น ๆ ก็ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมได้เพิ่มขึ้น ประชาชนในพื้นที่ที่มีคุณภาพชีวิตได้
4. ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

◆ การวิเคราะห์สถานการณ์ด้านสังคม

ด้านสังคม/ แรงงาน

ด้านอัตราการว่างงานโดยรวมในพื้นที่จังหวัดพังงา ในปี 2557 มีแนวโน้มของความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้นมากปี 2556 โดยมีกำลังแรงงานรวมในพื้นที่ จำนวน 147,032 คน สูงเป็นอันดับ 4 ของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน อันดับ 5 ของภาคใต้รองจากจังหวัดสงขลา นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และจังหวัดนราธิวาส ส่งผลให้เห็นถึงความต้องการกำลังแรงงานในพื้นที่

หากพิจารณาถึงอัตราการว่างงานในพื้นที่จังหวัดพังงาในช่วงปี พ.ศ. 2555-2558 จึงเห็นได้ว่า ในปี 2558 มีอัตราการว่างงานลดน้อยจากปี 2557 ร้อยละ 2.46 แรงงานผู้มีงานทำในภาพรวมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในภาคเกษตร มีอัตราผู้มีงานทำเพิ่มขึ้น เนื่องจากสภาพภูมิอากาศที่อำนวยต่อการเกษตร ร้อยละ 4.51 จากปี 2557 ที่มีจำนวน 61,369 คน ส่วนนอกภาคเกษตรมีผู้มีงานทำหดตัวลง 1.95 ทั้งนี้เนื่องมาจากสถานการณ์ความไม่สงบของภาคใต้ ที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจใน ภาคนอกเกษตร โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยว ทั้งในภาคบริการโรงแรมและภัตตาคาร

ตารางที่ 71 : แสดงที่กำลังแรงงานรวมในพื้นที่จังหวัดพังงาเปรียบเทียบกับจังหวัดในภาคใต้
ในช่วงปี 2555-2556

หน่วย : คน

	2555	2556	2557
ประเทศ	39,262,784	39,262,784	39,262,784
ภาคใต้	7,290,599	5,496,156	6,859,455
กลุ่มภาคใต้อาเซียน	2,295,800	2,292,417	2,073,117
ชุมพร	312,483	310,019	291,609
สุราษฎร์ธานี	781,225	594,939	812,359
นครศรีธรรมราช	1,037,414	1,036,377	874,292
พัทลุง	359,984	351,081	297,947
กลุ่มภาคใต้อันดามัน	1,096,053	1,095,052	1,196,238
ระนอง	112,386	111,354	145,834
ภูเก็ต	204,651	153,598	196,043
พังงา	222,805	153,241	147,032
กระบี่	321,426	244,232	283,106
ตรัง	422,005	419,266	373,731
กลุ่มจังหวัดชายแดนใต้	2,076,097	2,108,686	1,875,236
ปัตตานี	499,060	385,138	411,265
ยะลา	359,671	278,763	303,812
นราธิวาส	565,336	420,041	441,187
สงขลา	1,115,964	857,557	1,145,620
สตูล	171,074	167,188	148,823

ตารางที่ 72 : แสดงจำนวนแรงงานในจังหวัดพังงา ปี 2556 - 2558

ประเภท	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558
1.กำลังแรงงานรวม	153,241	147,032	148,214
- ผู้มีงานทำ	151,453	144,850	146,156
- ผู้ว่างงาน	1,707	2,110	2,058
- ผู้รอฤดูกาล	81	72	-
2.ผู้มีงานทำ	151,453	144,850	146,156
- ภาคเกษตร	68,073	61,369	64,274
- ภาคนอกเกษตร	83,380	83,481	81,882
3.ตำแหน่งงานว่าง	1,575	1,134	1,364
4.ผู้สมัครงาน	1,401	1,279	1,237
5.ผู้บรรจุนงาน	771	679	928
6.แรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงาน	33,162	22,166	34,473
- ได้รับอนุญาต	33,123	22,129	34,468
- ไม่ได้รับอนุญาต	39	37	5

ตารางที่ 73 : แสดงอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในจังหวัดพังงา ปี 2556 – 2558

วันที่ประกาศบังคับใช้	อัตราจ้างขั้นต่ำต่อจ้างพังงา (บาท/วัน)
ปี 2556 (1 มกราคม 2556)	300
ปี 2557 (1 มกราคม 2556)	300
ปี 2558 (1 มกราคม 2556)	300

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา

๖ ด้านสาธารณสุข

ข้อมูลสถิติชีพและสถานะสุขภาพ จังหวัดพังงา

ตารางที่ 74 : แสดงสถิติชีพ จังหวัดพังงา ปี 2555 – 2558

อัตรา	2555	2556	2557	2558
อัตราเกิด/1,000	13.67	12.59	11.04	10.59
อัตราตาย/1,000	5.95	6.37	6.26	6.37
อัตราเพิ่ม/100	0.77	0.62	0.48	0.42

ที่มา : ฐานข้อมูล เกิด ตาย สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข

ตารางที่ 75 : แสดงข้อมูลด้านอนามัยแม่และเด็ก จังหวัดพังงา ปี 2556 - 2558

ดัชนีชี้วัดในงานอนามัยแม่และเด็ก	เป้าหมายแผนฯ 10	2556	2557	2558
คลอดทั้งหมดในเขต		4,215	3,161	3,029
เด็กเกิดมีชีพในเขต		4,178	3,143	3,011
เกิดไร้ชีพ (อัตราต่อเกิดมีชีพ 1,000 คน)		25 (5.98)	16 (5.09)	18 (5.9)
ตายภายใน 7 วัน (อัตราต่อเกิดมีชีพ 1,000 คน)		12 (2.87)	2 (0.64)	8 (2.6)
ทารกตาย (อัตราต่อเกิดมีชีพ 1,000 คน)	ไม่เกิน 15/พัน	4 (0.96)	5 (1.59)	1 (0.3)
มารดาตาย (อัตราต่อเกิดมีชีพ 100,000 คน)	ไม่เกิน 18/แสน	1 (0.24)	1 (0.32)	0
อัตราตายปริกำเนิด (อัตราต่อ 1,000 การเกิดทั้งหมด)	ไม่เกิน 9/พัน	37 (8.86)	18 (5.73)	20 (6.6)

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพังงา

สาเหตุการป่วยของประชากรในจังหวัดพังงาที่เข้ารับการรักษาเป็นผู้ป่วยนอก

ตารางที่ 76 : แสดงจำนวนและอัตราป่วยของผู้ป่วยนอก 10 อันดับแรก

ตามกลุ่มสาเหตุ 21 กลุ่มโรคใน ICD-10 จังหวัดพังงา ปี 2556-2558

กลุ่มโรค	จำนวน (อัตราต่อประชากร 1,000 คน)					
	2556		2557		2558	
	จำนวน	อัตรา/แสน	จำนวน	อัตรา/แสน	จำนวน	อัตรา/แสน
1. โรคระบบไหลเวียนเลือด	147,261	57,362.27	162,548	62,987.48	100,983	38,920.90
2. โรคระบบหายใจ	98,290	38,286.70	103,685	40,178.02	91,679	35,334.95
3. โรคเกี่ยวกับกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการ และเมตาบอลิซึม	158,017	61,552.04	176,618	68,439.61	76,917	29,645.37
4. โรคระบบย่อยอาหาร รวมโรคในช่องปาก	81,878	31,893.77	93,264	36,139.87	76,773	29,589.87
5. โรคระบบกล้ามเนื้อ รวมโครงร่าง และเนื้อเยื่อเสริม	59,896	23,331.16	68,397	26,503.89	55,004	21,199.66
6. อาการ อาการแสดงและสิ่งผิดปกติ ที่พบได้การตรวจทางคลินิกและห้องปฏิบัติการ	81,791	31,859.88	81,440	31,558.06	53,295	20,540.98
7. โรคระบบสืบพันธุ์ร่วมปัสสาวะ	40,886	15,926.24	49,882	19,329.31	34,465	13,283.51
8. โรคติดเชื้อและปรสิต	29,723	11,577.94	30,138	11,678.50	27,839	10,729.72
9. โรคผิวหนัง และเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง	25,140	9,792.73	25,844	10,014.57	24,950	9,616.24
10. โรคตา รวมประกอบของตา	23,602	9,193.64	28,221	10,935.66	17,671	6,810.76

ที่มา : www.iphdc.net รายงาน 504 ปี 2556 – 2558

จากตารางที่ 76 พบว่า ผู้ป่วยนอกตามสาเหตุการป่วย (21 กลุ่มโรค) โรคที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรก คือ โรคระบบไหลเวียนเลือด อัตราป่วย เท่ากับ 38,920.90 ต่อแสนประชากร รองลงมา คือ โรคระบบหายใจ อัตราป่วย เท่ากับ 35,334.95 ต่อแสนประชากร และโรคเกี่ยวกับกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการ และเมตาบอลิซึม อัตราป่วย เท่ากับ 29,645.37 ต่อแสนประชากร

สาเหตุการป่วยของประชากรในจังหวัดพังงาที่เข้ารับการรักษาเป็นผู้ป่วยใน

ตารางที่ 77 : แสดงจำนวนและอัตราป่วยของผู้ป่วยใน 10 อันดับแรก
ตามสาเหตุการป่วยใน ICD-10 จังหวัดพังงา ปี 2556-2558

กลุ่มโรค	จำนวน (อัตราต่อประชากร 1,000 คน)					
	2556		2557		2558	
	จำนวน	อัตรา/แสน	จำนวน	อัตรา/แสน	จำนวน	อัตรา/แสน
1. ความผิดปกติเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการและเมตาบอลิซึมอื่น ๆ	11,467	4,466.72	9,276	3,594.46	7,128	2,747.28
2. โรคความดันโลหิตสูง	5,700	2,220.31	5,993	2,322.29	4,556	1,755.97
3. โรคแทรกซ้อนในการตั้งครรภ์ การเจ็บครรภ์ การคลอด ระยะหลังคลอด และภาวะอื่นๆทางสูติกรรมที่มีได้ระบุไว้ที่อื่น	5,857	2,281.47	6,140	2,379.25	4,409	1,699.32
4. อาการ อาการแสดง และสิ่งผิดปกติที่พบได้จากการตรวจทางคลินิกและห้องปฏิบัติการ ที่มีได้ระบุไว้ที่อื่นใด	3,152	1,227.79	3,363	1,303.17	2,708	1,043.72
5. โรคเลือดและอวัยวะสร้างเลือดและความผิดปกติบางชนิดที่ เกี่ยวกับระบบภูมิคุ้มกัน	4,715	1,836.62	4,048	1,568.60	2,538	978.20
6. โรคเบาหวาน	3,151	1,227.40	3,389	1,313.24	2,412	929.63
7. โรคอื่นของระบบย่อยอาหาร	3,335	1,299.08	3,026	1,172.58	2,244	864.88
8. โรคติดเชื้อและปรสิตอื่นๆ	3,513	1,368.41	2,730	1,057.88	2,231	859.87
9. โรคติดเชื้ออื่นๆของลำไส้	2,566	999.53	2,480	961.00	1,976	761.59
10. การคลอดเดี่ยว (คลอดปกติ)	2,281	888.51	2,295	889.31	1,738	669.86

ที่มา : www.iphdc.net รง.505 ปี 2556-2558

หมายเหตุ : ภาวะแทรกซ้อนจากการตั้งครรภ์และการคลอดฯ ไม่นับรวมถึงการคลอดเดี่ยวด้วยวิธีปกติ

จากตารางที่ 77 พบว่าโรคที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรกของผู้ป่วยใน คือความผิดปกติเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการและเมตาบอลิซึมอื่น ๆ อัตราป่วย เท่ากับ 2,747.28 ต่อแสนประชากร รองลงมา คือ โรคความดันโลหิตสูง อัตราป่วย เท่ากับ 1,755.97 ต่อแสนประชากร และโรคแทรกซ้อนในการตั้งครรภ์ การเจ็บครรภ์ การคลอด ระยะหลังคลอดและภาวะอื่น ๆ ทางสูติกรรมที่มีได้ระบุไว้ที่อื่น อัตราป่วย เท่ากับ 1,699.32 ต่อแสนประชากร

สาเหตุการตายที่สำคัญ 10 อันดับแรกจังหวัดพังงาจำแนก ตามกลุ่มโรคใน ICD-10ปี 2556 – 2558

ตารางที่ 78 : แสดงจำนวนและอัตราการตายด้วยสาเหตุที่สำคัญ 10 อันดับ

จำแนกตามกลุ่มสาเหตุการตายใน ICD-10 จังหวัดพังงา ปี 2556 – 2558

กลุ่มสาเหตุ	จำนวน(อัตราต่อประชากร 100,000 คน)		
	2556	2557	2558
1. โรคระบบไหลเวียนโลหิต (I00-I99)	247 (96.21)	251 (97.26)	263(101.37)
2. กลุ่มโรคเนื้องอก (C00-D48)	238 (92.71)	238 (92.23)	258 (99.44)
3. สาเหตุภายนอกของการป่วยและการตาย (V01-Y89)	177 (68.59)	177 (68.59)	186 (71.69)
4. โรคทางเดินระบบหายใจ (J00-J98)	131 (51.03)	135 (52.31)	153 (58.97)
5. กลุ่มโรคติดเชื้อและปรสิตบางชนิด (A00- B99)	122 (47.52)	137 (53.09)	127 (48.95)
6. โรคระบบสืบพันธุ์และทางเดินปัสสาวะ (N00-N99)	70 (27.27)	67 (25.96)	77 (29.68)
7. โรคระบบประสาท (G00-G98)	62 (24.15)	183 (70.91)	56 (21.58)
8. โรคต่อมไร้ท่อ โภชนาการและเมตาบอลิซึม (E00-E88)	34 (13.24)	36 (13.95)	41 (15.80)
9. โรคระบบย่อยอาหาร (K00-K92)	61 (23.76)	43 (16.66)	38 (14.65)
10. โรคของผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง (L00-L98)	5 (1.95)	5 (1.94)	9 (3.47)

ที่มา : ข้อมูลการตายจากมรณบัตร สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์ ปี 2556-2558

หมายเหตุ : อาการและอาการแสดงผิดปกติที่พบจากการตรวจทางคลินิก ไม่ได้นำมาจัดลำดับ

ตารางที่ 79 : แสดงจำนวนและอัตราการตายด้วยโรคที่เป็นปัญหาสำคัญของจังหวัดพังงาปี 2556 – 2558

สาเหตุการตาย	จำนวน(อัตราต่อประชากร 100,000 คน)		
	2556	2557	2558
1. โรคหลอดเลือดสมอง (อัมพฤกษ์ อัมพาต) (I60-I69)	99 (38.56)	97(37.59)	103(39.70)
2. โรคหัวใจขาดเลือด (I20-I25)	91(35.45)	88(34.10)	92(35.46)
3. โรคความดันโลหิตสูง (I10-I15)	18 (7.01)	40(15.50)	33(12.72)
4. โรคเบาหวาน (E10-E14)	28 (10.91)	32(12.40)	36(13.88)

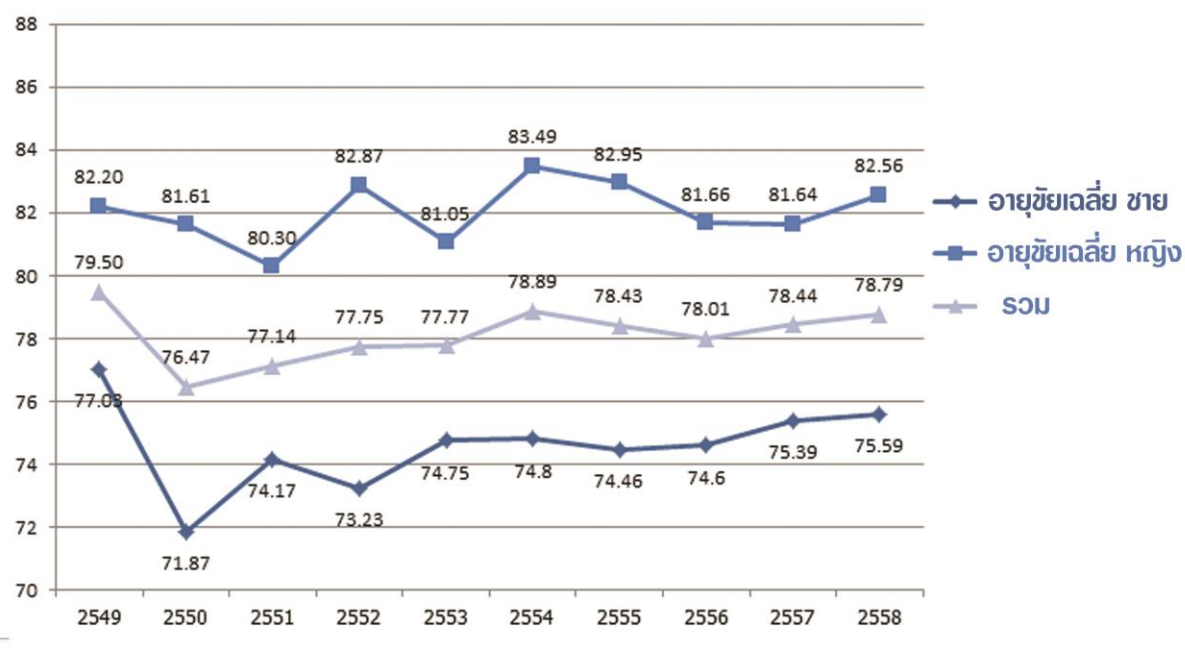
ที่มา : ข้อมูลการตายจากมรณบัตร สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์ ปี 2556- 2558

ตารางที่ 80 : แสดงจำนวนและอัตราการตาย กลุ่มโรคเนื้องอก จำแนกตามสาเหตุการป่วยจังหวัดพังงา
ปี 2556 – 2558

สาเหตุการตาย	จำนวน(อัตราต่อประชากร 100,000 คน)		
	2556	2557	2558
1. มะเร็งปอด (C34)	47 (18.31)	49 (18.99)	49 (18.89)
2. มะเร็งตับ (C22)	24 (9.35)	37 (14.34)	28 (10.79)
3. มะเร็งเต้านม (C50)	13 (5.06)	11 (4.26)	10 (3.85)
4. มะเร็งปากมดลูก (C53)	5 (1.95)	8 (3.10)	14 (5.40)

ที่มา : ข้อมูลการตายจากมรณบัตร สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์ ปี 2556 – 2558

กราฟแสดงอายุขัยเฉลี่ยของประชากรจังหวัดพังงา ปี 2549 – 2558

ตารางที่ 81 : แสดงจำนวนและอัตราป่วยด้วยโรคที่ต้องเฝ้าระวัง 5 อันดับแรก
จังหวัดพังงา ปี 2556- 2558

การป่วยด้วยโรคที่ต้องเฝ้าระวัง		2556		2557		2558	
ลำดับ	ชื่อโรค	จำนวน	อัตรา/แสน	จำนวน	อัตรา/แสน	จำนวน	อัตรา/แสน
1	ไข้ไม่ทราบสาเหตุ	7,146	2,775.22	6,461	2471.97	6,813	2579.96
2	อุจจาระร่วงเฉียบพลัน	5,208	2,022.58	5,180	1981.86	5,662	2144.10
3	ปอดบวม	1,093	424.48	1,026	392.55	828	313.55
4	ไข้เลือดออก	1,182	459.04	161	61.60	706	267.35
5	โรคตาแดง	309	120.00	969	370.74	583	220.77

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพังงา

ด้านการศึกษา

การศึกษา

สภาพปัจจุบันและปัญหาทางการศึกษาจังหวัดพังงา

1. ระดับก่อนประถม

- 1.1 อัตราการเข้าเรียนของประชากรกลุ่มอายุ 3-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 95.35
- 1.2 ผู้ปกครอง/ผู้เกี่ยวข้อง ยังไม่เห็นความสำคัญในเรื่องพัฒนาการ และ IQ ของเด็ก

2. ระดับประถมศึกษา – มัธยมศึกษาตอนปลาย

- 2.1 อัตราการเข้าเรียนของประชากรวัยเรียนภาคบังคับ คิดเป็นร้อยละ 99.57
เนื่องจากมีเด็กออกกลางคันและตกหล่น
- 2.2 อัตราการเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4/ปวช.1) คิดเป็นร้อยละ 91.38
- 2.3 นักเรียนในช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-ป.3) อ่าน/เขียนไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 4.32
สาเหตุส่วนใหญ่มาจากนักเรียนไม่รักการอ่าน
- 2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักต่ำ (คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และสังคมศึกษา) คะแนนเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 50
- 2.5 มีสถานศึกษาที่มีคะแนน O-Net ปีการศึกษา 2558 ของชั้น ม.3 ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศไทยเกือบทุกโรงเรียน โดยเฉพาะวิชาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ จำนวน 9-12 โรงเรียน และชั้น ม.6 จำนวน 9-12 โรงเรียน ของโรงเรียนทั้งหมดในพื้นที่ เช่นเดียวกัน
- 2.6 อัตราออกกลางคันสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (0.8%) คือ ร้อยละ 1.34 สาเหตุส่วนใหญ่มาจากมีปัญหาครอบครัว ต้องหาเลี้ยงครอบครัวและมีฐานะยากจน
- 2.7 มีโรงเรียนขนาดเล็กจำนวนมาก (นักเรียนต่ำกว่า 120 คน) จำนวนมาก โดยเฉพาะในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา คิดเป็นร้อยละ 55.11 ของโรงเรียนทั้งหมด

3. การจัดการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย

- 3.1 แหล่งเรียนรู้มีน้อย ขาดเทคโนโลยีและสื่อที่ทันสมัย ไม่สนใจให้ประชาชนใช้บริการ
- 3.2 ขาดแคลนอาคารสถานที่ และอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน
- 3.3 ขาดแคลนครู/วิทยากร ในสาขาวิชาชีพที่เป็นความต้องการของท้องถิ่น

4. ระดับอาชีวศึกษา

- 4.1 มีสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับอาชีวศึกษา 4 แห่ง คือ วิทยาลัยเทคนิคพังงา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพังงา วิทยาลัยการอาชีพท้ายเหมือง และวิทยาลัยการอาชีพตะกั่วป่า
- 4.2 สัดส่วนผู้เรียนสายสามัญต่อสายอาชีพ 63 : 37
- 4.3 สถานศึกษา ยังไม่สามารถจัดการศึกษา ตามความต้องการของตลาดแรงงานได้ เนื่องจากสถานศึกษามีข้อจำกัดในเรื่องวิทยากรและวัสดุอุปกรณ์ฝึก
- 4.4 นักศึกษามีทักษะวิชาชีพและคุณลักษณะที่ยังไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ประกอบการเท่าที่ควร
- 4.5 ผู้ปกครองมีค่านิยมส่งเด็กเรียนต่อสายสามัญศึกษามากกว่าสายอาชีวศึกษา เพราะมีความเชื่อว่าจะได้เรียนต่อระดับอุดมศึกษา มีงานทำและรายได้สูงกว่า

5. ระดับอุดมศึกษา

- 5.1 วิทยาลัยชุมชนพังงา เปิดสอนถึงระดับอนุปริญญา และหลักสูตรระยะสั้น สามารถเปิด สอน ได้บางวิชา มีข้อจำกัดในเรื่องวิทยากร
- 5.2 มีสถาบันการศึกษา ได้มาเปิดศูนย์การเรียนในระดับปริญญาตรีและสูงกว่า จำนวน 3 สถาบัน
 - 5.2.1 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ร่วมกับ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพังงา เปิดสอนระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการชุมชน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 ณ วิทยาลัยเกษตร และเทคโนโลยีพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา
 - 5.2.2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เปิดสอนระดับปริญญาตรี - ปริญญาโท ณ โรงเรียนตึกพังงาวิทยายน อำเภอเมือง จังหวัดพังงา
 - 5.2.3 มหาวิทยาลัยรามคำแหง เปิดสอนระดับปริญญาตรี - ปริญญาโท ณ สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติจังหวัดพังงา อำเภอท้ายเหมือง
- 5.3.3 ยังไม่มีสถาบันระดับอุดมศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรี ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดพังงา

ตารางที่ 82 : แสดงข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการสอบ o-net ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2556 – 2557 - 2558
ในเขตพื้นที่

ที่	โรงเรียน	จังหวัด	ไทย			สังคม			อังกฤษ			คณิต			วิทย์		
ปีการศึกษา			56	57	58	56	57	58	56	57	58	56	57	58	56	57	58
เฉลี่ยระดับ ประเทศ			44.25	35.20	42.64	39.37	46.97	46.24	30.35	27.46	30.62	25.45	29.65	32.40	37.95	38.62	37.63
เฉลี่ยระดับ สพฐ.			44.43	35.59	42.89	39.48	46.94	46.42	29.99	27.09	30.16	25.41	25.59	32.42	38.04	38.77	37.88
1	เกาะยาววิทยา	พังงา	40.99	38.87	45.94	36.64	49.46	45.57	27.15	25.13	27.40	22.28	28.83	29.99	30.47	39.21	35.77
2	กะปงพิทยาคม	พังงา	44.45	35.33	41.60	37.37	47.91	46.40	27.24	24.79	30.20	22.99	30.78	32.67	37.00	37.91	37.28
3	คลองเคียนราษฎร์รังสรรค์	พังงา	32.09	31.74	39.58	31.44	40.13	41.58	26.67	26.88	26.00	18.13	26.25	19.80	30.33	29.75	31.50
4	คุรุบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม	พังงา	45.43	36.32	42.17	37.25	47.30	45.64	28.29	25.07	28.28	25.97	28.13	32.30	37.21	37.60	39.87
5	ตึกพังงาวิทยายน	พังงา	49.66	37.35	44.99	44.10	49.26	49.98	31.90	27.20	34.12	26.70	30.88	36.86	42.67	42.31	43.12
6	ตะกั่วทุ่งงานทรีวิทยาคม	พังงา	40.65	31.18	36.81	34.83	42.25	41.31	25.42	24.88	26.15	23.67	25.93	23.57	32.92	30.50	31.23
7	ตะกั่วป่า"เสนานุกูล"	พังงา	47.81	37.09	45.60	42.92	49.61	50.96	30.58	26.58	32.20	26.51	31.49	37.24	40.03	40.93	42.26
8	ตะกั่วป่าศรีเขต	พังงา	39.11	34.98	39.00	35.71	43.33	42.89	30.43	28.00	28.00	25.31	30.20	29.96	36.14	36.83	39.33

ที่	โรงเรียน	จังหวัด	ไทย			สังคม			อังกฤษ			คณิต			วิทย์		
			56	57	58	56	57	58	56	57	58	56	57	58	56	57	58
9	ทับปุดวิทยา	พังงา	44.39	37.03	41.90	37.96	48.57	47.81	27.85	26.76	29.87	25.07	29.05	34.60	36.59	38.56	39.54
10	ท้ายเหมืองวิทยา	พังงา	45.88	35.05	42.07	40.24	46.77	46.12	28.94	24.73	28.96	23.60	28.41	31.52	38.12	37.91	36.85
11	ทุ่งโพธิ์วิทยา	พังงา	45.71	31.88	41.26	41.18	45.80	44.38	29.11	25.43	26.98	20.72	27.35	28.40	37.15	37.25	38.76
12	ทุ่งมะพร้าววิทยา	พังงา	42.44	36.62	40.44	38.34	45.95	41.92	25.86	25.90	27.27	22.02	25.62	23.92	32.88	35.53	32.25
13	สตรีพังงา	พังงา	41.38	34.45	40.81	35.32	48.30	43.19	28.21	25.40	27.04	21.76	24.91	25.03	31.69	33.56	29.86

ตารางที่ 83 : แสดงข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการสอบ o-net ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ประจำปีการศึกษา 2556 -2557-2558

ที่	โรงเรียน	จังหวัด	ไทย			สังคม			อังกฤษ			คณิต			วิทยาศาสตร์		
ปีการศึกษา			56	57	58	56	57	58	56	57	58	56	57	58	56	57	58
เฉลี่ยระดับ ประเทศ			49.26	50.76	49.36	33.02	36.53	39.70	25.35	23.44	24.98	20.48	21.74	26.59	30.48	32.54	33.40
เฉลี่ยระดับ สพฐ.			49.87	51.41	49.95	33.19	36.81	40.00	25.02	23.12	24.68	20.43	21.72	26.65	30.60	32.67	33.55
1	เกาะยาววิทยา	พังงา	37.76	46.14	45.11	28.11	33.11	37.94	19.96	22.71	21.91	16.68	15.45	22.42	26.11	32.30	33.70
2	กะปงพิทยาคม	พังงา	46.03	52.65	43.03	27.85	36.04	37.70	20.56	19.68	20.97	17.50	20.18	22.25	28.09	31.74	30.87
3	คลองเคียนราษฎร์รังสรรค์	พังงา	34.54	38.46	33.50	27.29	29.08	30.50	18.27	16.50	16.50	13.50	16.67	16.25	26.93	27.08	28.50
4	คุระบุรีชัยพัฒนาพิทยาคม	พังงา	45.97	49.36	45.17	30.14	36.33	40.14	21.31	19.34	19.48	17.41	18.63	22.92	28.24	31.92	32.14
5	ตึกพังงาวิทยายน	พังงา	52.90	55.43	54.16	33.95	38.80	41.94	25.63	24.20	27.52	19.33	23.30	29.00	32.27	35.08	37.05
6	ตะกั่วทุ่งงานทวีวิทยาคม	พังงา	40.70	40.33	38.83	29.19	28.67	37.17	17.90	16.67	15.75	13.71	11.67	15.63	27.48	27.00	27.67

ที่	โรงเรียน	จังหวัด	ไทย			สังคม			อังกฤษ			คณิต			วิทย์		
ปีการศึกษา			56	57	58	56	57	58	56	57	58	56	57	58	56	57	58
7	ตะกั่วป่า"เสนาบุญ"	พังงา	47.79	53.72	53.92	31.53	35.62	40.65	22.00	22.94	24.35	20.74	22.74	27.98	30.25	33.75	33.70
8	ตะกั่วป่าศรีเขต	พังงา	42.08	50.16	36.43	29.16	34.63	34.00	20.35	22.38	23.07	17.13	16.56	18.50	29.10	29.63	29.13
9	ทับปุดวิทยา	พังงา	50.49	51.18	51.44	32.15	36.17	39.29	21.57	20.91	24.01	20.29	23.00	27.84	28.56	32.63	31.33
10	ท้ายเหมืองวิทยา	พังงา	47.45	47.89	45.57	30.74	33.40	37.78	21.28	20.78	22.80	17.06	19.68	23.26	28.89	30.25	30.71
11	ทุ่งโพธิ์วิทยา	พังงา	43.38	47.34	49.98	28.19	33.70	39.21	18.22	18.90	21.52	16.22	17.01	22.62	27.45	30.84	33.93
12	ทุ่งมะพร้าววิทยา	พังงา	41.04	35.81	42.93	28.62	29.71	38.00	20.74	16.00	21.94	15.00	16.43	19.38	27.75	27.59	27.20
13	สตรีพังงา	พังงา	43.72	45.88	45.92	29.12	33.90	37.69	19.37	20.02	21.66	15.50	15.41	21.29	26.55	28.67	29.58

๖ การพัฒนาคุณภาพชีวิต

การพัฒนาคุณภาพชีวิต (จปฐ) ของจังหวัดพังงา 5 หมวด 30 ตัว ตัวชี้วัด ในช่วงปี 2555-2556 อยู่ในเกณฑ์ที่ดี มีตัวชี้วัดที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ประเทศ ภาพรวมดังนี้

ปี 2555 ผ่านเกณฑ์ของประเทศจำนวน 21 ตัวชี้วัด ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 9 ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์ ประกอบด้วย

1. ตัวชี้วัดที่ 4 ทุกคนในครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน
2. ตัวชี้วัดที่ 6 คนอายุ 35 ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี เพื่อคัดกรองความเสี่ยงฯ
3. ตัวชี้วัดที่ 7 คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน ๆ ละ 30 นาที
4. ตัวชี้วัดที่ 8 ครัวเรือนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย และบ้านมีสภาพคงทนถาวร
5. ตัวชี้วัดที่ 19 เด็กจบการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อ และยังไม่มียานทำ ได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ
6. ตัวชี้วัดที่ 21 คนอายุ 15-60 ปีเต็ม มีอาชีพและรายได้
7. ตัวชี้วัดที่ 22 คนอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้
8. ตัวชี้วัดที่ 26 คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่
9. ตัวชี้วัดที่ 27 คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อย สัปดาห์ละ 1 ครั้ง

ปี 2556 ผ่านเกณฑ์ของประเทศจำนวน 17 ตัวชี้วัด ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 13 ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์ ประกอบด้วย

1. ตัวชี้วัดที่ 1 เด็กแรกเกิดมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า 2,500 กรัม
2. ตัวชี้วัดที่ 3 เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่อย่างเดียวยาวอย่างน้อย 6 เดือนแรกติดต่อกัน
3. ตัวชี้วัดที่ 6 คนอายุ 35 ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี เพื่อคัดกรองความเสี่ยงฯ
4. ตัวชี้วัดที่ 10 ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี
5. ตัวชี้วัดที่ 12 ครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ
6. ตัวชี้วัดที่ 13 ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติเหตุอย่างถูกวิธี
7. ตัวชี้วัดที่ 19 เด็กจบการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อ และยังไม่มียานทำ ได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ

8. ตัวชี้วัดที่ 21 คนอายุ 15-60 ปีเต็ม มีอาชีพและรายได้
9. ตัวชี้วัดที่ 22 คนอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้
10. ตัวชี้วัดที่ 24 ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน
11. ตัวชี้วัดที่ 25 คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา (ยกเว้นการดื่มเป็นครั้งคราว)
12. ตัวชี้วัดที่ 26 คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่
13. ตัวชี้วัดที่ 27 คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อย สัปดาห์ละ 1 ครั้ง

ปี 2557 ผ่านเกณฑ์ของประเทศจำนวน 17 ตัวชี้วัด ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 13 ตัวชี้วัด
ตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์ ประกอบด้วย

1. ตัวชี้วัดที่ 6 คนอายุ 35 ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี เพื่อคัดกรองความเสี่ยงฯ
2. ตัวชี้วัดที่ 7 คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์
3. ตัวชี้วัดที่ 9 ครัวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่ม และบริโภคเพียงพอตลอดปีเสี่ยงฯ
4. ตัวชี้วัดที่ 10 ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี
5. ตัวชี้วัดที่ 12 ครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ
6. ตัวชี้วัดที่ 14 ครัวเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
7. ตัวชี้วัดที่ 18 เด็กจบชั้น ม.3 ได้เรียนต่อชั้น ม.4 หรือเทียบเท่า
8. ตัวชี้วัดที่ 19 เด็กจบการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่มี
9. ตัวชี้วัดที่ 21 เด็กจบชั้น ม.3 ได้เรียนต่อชั้น ม.4 หรือเทียบเท่า
10. ตัวชี้วัดที่ 22 คนอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้
11. ตัวชี้วัดที่ 24 ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน
12. ตัวชี้วัดที่ 26 คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่
13. ตัวชี้วัดที่ 27 คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อย สัปดาห์ละ 1 ครั้ง

ด้านสังคม

ตารางที่ 84 : แสดงคุณภาพชีวิต จปฐ. ของจังหวัดพังงาเปรียบเทียบกับจังหวัดในภาคใต้และประเทศ ปี 2555

หน่วย : ร้อยละ

ตัวชี้วัด * ปี 2555																													
คุณภาพดี					มีบ้านอาศัย								ฝึกไม่การศึกษา							รายได้ก้าวหน้า					ปลูกฝังค่านิยมไทย				
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)	(22)	(23)	(24)	(25)	(26)	(27)	(28)	(29)	(30)
ประเทศ	99.03	99.85	93.92	97.92	98.12	99.63	99.33	99.35	99.35	98.40	98.11	99.03	99.66	99.63	99.57	99.75	96.73	72.83	99.24	98.25	96.04	98.71	79.52	95.04	92.43	99.07	99.95	99.34	99.74
ภาคใต้	98.97	99.67	89.25	98.78	97.69	99.35	99.87	99.17	99.03	97.76	97.67	98.54	99.37	99.59	99.12	99.69	99.40	70.06	99.37	97.77	91.92	98.66	71.68	96.28	89.73	98.03	99.91	98.99	99.79
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	99.05	99.95	90.23	98.98	98.19	99.66	99.48	99.31	98.74	98.75	98.23	98.68	99.66	99.60	99.73	99.85	97.40	73.37	99.81	97.47	90.33	99.20	74.98	96.12	90.31	97.58	99.96	99.47	99.66
ระนอง	98.53	99.88	92.41	98.98	97.97	97.64	99.07	98.98	99.00	97.80	98.84	99.30	99.49	98.90	99.60	99.90	97.07	92.59	99.62	98.44	90.37	99.01	72.81	96.36	89.71	97.60	99.89	99.48	100.00
ภูเก็ต	100.00	99.97	97.19	99.78	99.37	99.83	99.40	99.77	99.75	99.40	98.88	98.70	99.74	99.71	99.58	100.00	98.30	88.89	100.00	98.54	96.53	96.20	47.87	98.77	97.53	99.10	99.97	99.16	99.41
กระบี่	99.11	99.98	87.25	98.46	96.63	95.72	99.36	99.52	98.72	98.08	96.35	97.45	99.48	99.52	99.69	99.91	97.49	75.71	99.84	97.86	89.84	99.45	79.60	96.90	89.09	97.45	99.99	99.42	99.49
พังงา	99.21	100.00	96.50	99.19	98.58	98.07	99.69	99.49	99.36	98.50	98.76	98.80	99.81	99.75	99.90	99.93	97.97	49.06	99.83	96.24	89.11	99.86	85.65	96.23	89.75	98.42	100.00	100.00	100.00
ตรัง	99.00	99.92	89.77	98.97	98.75	99.18	99.60	99.61	99.56	99.49	98.86	99.27	99.73	99.75	99.74	99.74	97.02	71.10	99.80	97.98	90.86	99.95	77.16	94.92	89.94	98.00	99.95	99.18	99.95

ตารางที่ 85 : แสดงคุณภาพชีวิต จปฐ. ของจังหวัดพังงาเปรียบเทียบกับจังหวัดในภาคใต้และประเทศ ปี 2556

ตัวชี้วัด* ปี 2556																																		
	สุขภาพดี						มีบ้านอาศัย										ฝึกได้การศึกษา						รายได้ก้าวหน้า						ปลูกฝังงานไทย					
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)	(22)	(23)	(24)	(25)	(26)	(27)	(28)	(29)	(30)				
ประเทศ	99.46	99.90	88.37	94.47	94.83	96.72	99.74	99.71	99.38	99.55	98.32	98.74	99.46	99.77	99.75	99.68	99.56	97.27	74.79	99.41	98.04	94.09	99.47	97.42	95.28	92.83	99.42	99.97	99.64	99.39				
ภาคใต้	99.39	99.69	79.56	99.06	98.84	93.59	99.48	96.64	99.42	99.34	97.79	98.49	99.11	99.69	99.68	99.22	99.83	97.19	73.47	99.49	97.08	92.21	99.69	99.36	96.16	89.38	98.76	99.96	99.35	98.64				
กลุ่มจังหวัด ฝั่งอันดามัน	99.40	99.99	84.95	99.43	99.17	93.75	99.58	99.07	99.58	99.23	99.38	99.10	99.38	99.81	99.79	99.85	99.93	98.66	59.38	99.86	97.46	91.86	99.96	97.06	96.19	90.99	98.90	99.98	99.75	98.54				
ระนอง	100.00	99.93	48.88	99.50	98.87	75.41	99.67	98.87	99.53	99.41	99.33	99.35	99.79	99.69	99.47	99.80	99.91	97.44	64.00	99.75	95.68	90.45	99.92	97.97	94.14	87.55	98.96	99.96	100.00	97.53				
ภูเก็ต	100.00	100.00	97.07	98.75	98.34	99.16	97.89	99.91	99.70	99.86	98.60	99.81	98.56	99.85	99.84	99.91	100.00	99.84	100.00	100.00	99.58	98.34	99.99	98.92	97.83	96.37	99.38	100.00	100.00	97.87				
กระบี่	99.53	100.00	88.07	99.64	99.35	98.82	99.74	99.80	99.21	98.41	99.36	98.67	99.54	99.72	99.75	99.74	99.99	98.36	52.54	99.89	97.82	92.74	99.93	96.09	97.69	91.59	96.29	100.00	100.00	98.58				
พังงา	99.42	100.00	85.01	99.88	99.75	80.57	99.81	99.72	99.83	99.03	99.71	98.70	99.35	99.88	99.87	99.95	99.93	99.43	66.67	99.42	96.38	88.40	99.92	97.07	94.99	88.61	99.41	100.00	100.00	99.44				
ตรัง	99.32	99.98	90.11	98.31	99.18	99.42	99.70	98.70	99.69	99.60	99.47	99.25	99.46	99.85	99.84	99.90	99.88	98.35	40.94	98.85	97.66	92.39	99.99	96.80	95.84	91.34	98.98	99.97	99.48	98.63				

ตารางที่ 86 : แสดงคุณภาพชีวิต จปฐ. ของจังหวัดพังงาเปรียบเทียบกับจังหวัดในภาคใต้และประเทศ ปี 2557

ตัวชี้วัด* ปี 2557																																						
สุขภาพดี															มีบ้านอาศัย						ภาคการศึกษา						รายได้ก้าวหน้า						ปลูกฝังค่านิยมไทย					
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)	(22)	(23)	(24)	(25)	(26)	(27)	(28)	(29)	(30)									
99.45	99.86	88.77	95.04	98.44	96.81	99.58	99.64	99.59	99.55	98.42	98.53	99.29	99.71	99.73	99.68	99.87	97.91	80.00	99.52	97.94	93.65	99.56	97.60	95.13	93.01	99.94	99.69	98.60										
99.32	99.46	75.41	95.59	98.22	85.48	99.17	99.53	99.22	99.13	96.27	97.97	98.69	99.57	99.64	99.15	99.81	97.90	72.90	99.48	96.94	91.44	99.50	96.41	96.20	89.12	98.44	99.93	99.46	97.57									
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	99.31	99.90	66.25	99.34	99.14	99.47	99.64	99.50	99.01	99.43	90.91	99.07	99.74	99.70	99.53	99.07	90.51	73.11	99.05	97.62	90.50	99.01	97.00	96.03	91.05	90.01	99.97	99.77	97.12									
ระนอง	99.55	99.83	45.42	99.92	99.15	99.18	99.75	99.24	99.34	99.76	99.54	99.65	99.88	99.86	99.88	99.90	98.78	69.70	99.77	98.03	92.50	99.51	97.06	94.69	90.07	99.09	99.99	99.27	98.57									
ภูเก็ต	99.09	99.97	83.40	99.09	99.78	99.18	99.41	99.87	99.81	99.72	99.65	99.14	98.93	99.75	99.77	99.65	99.93	98.41	77.14	99.96	98.49	90.75	100.00	98.78	98.61	97.42	98.35	99.96	98.90	96.25								
กระบี่	98.93	99.78	27.93	98.42	98.01	94.63	99.34	99.38	99.77	97.15	98.74	97.89	98.32	99.45	99.68	98.82	99.83	98.46	70.49	99.82	96.67	91.77	99.75	95.61	96.32	89.34	98.13	99.93	99.70	97.37								
พังงา	99.47	100.00	89.21	99.53	99.40	96.02	99.45	99.68	99.53	99.14	99.70	99.31	99.36	99.91	99.88	99.75	99.89	99.20	57.14	99.79	96.42	87.50	99.55	96.03	95.50	87.59	98.84	100.00	98.76	98.76								
ตรัง	99.36	99.97	89.27	99.51	99.38	95.35	99.62	99.77	99.81	99.68	99.56	99.10	99.38	99.80	99.80	99.53	99.86	98.07	78.26	99.85	97.63	90.74	99.77	97.17	95.18	90.90	99.45	99.98	99.80	96.38								

ที่มา : กรมพัฒนาชุมชน

ความยากจน

จากการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลหมู่บ้านยากจน (รายได้เฉลี่ยต่อคน/ปี ต่ำกว่า 30,000 บาท) (เกณฑ์ จปฐ.) รายชื่อหมู่บ้านยากจน พบว่า

ปี 2556 มีจำนวนครัวเรือนยากจน จำนวน 36 ครัวเรือน

ในพื้นที่อำเภอเมืองพังงามากที่สุด จำนวน 11 ครัวเรือน รองลงมาคืออำเภอตะกั่วทุ่ง จำนวน 10 ครัวเรือน และอำเภอกระบุรี จำนวน 8 ครัวเรือน

ปี 2557 มีจำนวนครัวเรือนยากจน จำนวน 10 ครัวเรือน (ลดลงร้อยละ 72)

ในพื้นที่อำเภอเมืองพังงามากที่สุด จำนวน 5 ครัวเรือน อำเภอตะกั่วทุ่ง จำนวน 3 ครัวเรือนและอำเภอตะกั่วป่า จำนวน 1 ครัวเรือน

ปี 2558 มีจำนวนครัวเรือนยากจน จำนวน 46 ครัวเรือน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 78.26)

โดยอยู่ในพื้นที่อำเภอกระบุรีมากที่สุด จำนวน 34 ครัวเรือน รองลงมา คือ อำเภอเกาะยาว จำนวน 5 ครัวเรือน อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง และอำเภอท้ายเหมือง อำเภอละ 2 ครัวเรือน ส่วนอำเภอกะปง 1 ครัวเรือน

ปัจจัยพื้นฐานของปัญหาความยากจนส่วนใหญ่เป็นปัญหาระบบกรรมสิทธิ์ที่ดินหรือขาดแคลนที่ดินทำกิน อันเป็นปัจจัยสำคัญในการประกอบอาชีพและเป็นที่อยู่อาศัยของประชาชนอันส่งผลต่อการสร้างรายได้ให้กับครัวเรือนและปัจจัยอื่นๆ เช่น การเข้าถึงการศึกษาโดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท และการสร้างงานสร้างรายได้ที่มีการกระจุกตัวเฉพาะพื้นที่ชุมชน เป็นต้น ดังรายละเอียด ตารางที่ 87

ตารางที่ 87 : แสดงความยากจนรายได้เฉลี่ยต่อคน/ปี ต่ำกว่า 30,000 บาท) ของจังหวัด

ในช่วงระหว่างปี 2556-2557

ลำดับที่	รายการข้อมูล	ข้อมูลปี 2558	ข้อมูลปี 2557	ข้อมูลปี 2556
1	หมู่บ้านยากจน (รายได้เฉลี่ยต่อคน/ปี ต่ำกว่า 30,000 บาท) (เกณฑ์ จปฐ.) รายชื่อหมู่บ้านยากจน	อำเภอเมืองพังงา ม.3 ต.เกาะปันหยี จำนวน 2 คร.	อำเภอเมืองพังงา ม.4 ต.ตากแดด จำนวน 1 คร. ม.1 ต.ทุ่งคาโคก จำนวน 1 คร. ม.3 ต.ทุ่งคาโคก จำนวน 1 คร. ม.4 ต.ทุ่งคาโคก จำนวน 1 คร. ม.5 ต.ปากอ จำนวน 1 คร.	อำเภอเมืองพังงา ม.1 ต.ตากแดด จำนวน 1 คร. ม.2 ต.ตากแดด จำนวน 1 คร. ม.2 ต.นบปรัง จำนวน 2 คร. ม.1 ต.ทุ่งคาโคก จำนวน 2 คร. ม.4 ต.ทุ่งคาโคก จำนวน 2 คร. ม.5 ต.ทุ่งคาโคก จำนวน 2 คร. ม.5 ต.ปากอ จำนวน 1 คร.

ลำดับที่	รายการข้อมูล	ข้อมูลปี 2558	ข้อมูลปี 2557	ข้อมูลปี 2556
1	หมู่บ้านยากจน (รายได้เฉลี่ยต่อ คน/ปี ต่ำกว่า 30,000 บาท) (เกณฑ์ จปฐ.) รายชื่อหมู่บ้าน ยากจน	อำเภอเกาะยาว ม.2 ต.เกาะยวน้อย จำนวน 1 คร. ม.5 ต.เกาะยวน้อย จำนวน 1 คร. ม.2 ต.พรุโน จำนวน 1 คร. ม.5 ต.พรุโน จำนวน 2 คร.		อำเภอเกาะยาว ม.2 ต.เกาะยวน้อย จำนวน 1 คร. ม.3 ต.เกาะยวน้อย จำนวน 2 คร.
		อำเภอตะกั่วทุ่ง ม.3 ต.ท่าอยู่ จำนวน 1 คร. ม.7 ต.หล่อยิ่ง จำนวน 1 คร.	อำเภอตะกั่วทุ่ง ม.3 ต.ท่าอยู่ จำนวน 1 คร. ม.4 ต.ท่าอยู่ จำนวน 1 คร. ม.8 ต.กระโสม จำนวน 1 คร.	อำเภอตะกั่วทุ่ง ม.7 ต.ถ้ำ จำนวน 1 คร. ม.4 8 ต.กระโสม จำนวน 2 คร. ม.11 ต.กะไหล จำนวน 2 คร. ม.1 ต.ท่าอยู่ จำนวน 1 คร. ม.7 ต.ท่าอยู่ จำนวน 1 คร. ม.2 ต.หล่อยิ่ง จำนวน 1 คร. ม.5 ต.หล่อยิ่ง จำนวน 1 คร. ม.6 ต.โคกกลอย จำนวน 1 คร.
		อำเภอท้ายเหมือง ม.1 ต.นาเตย จำนวน 2 คร.	อำเภอตะกั่วป่า ม.1 ต.ตำตัว จำนวน 2 คร.	อำเภอตะกั่วป่า ม.1 ต.ตำตัว จำนวน 2 คร. ม.5 ต.โคกเคียน จำนวน 1 คร. ม.1 ต.ศึกคัก จำนวน 1 คร.
		อำเภอกะปง ม.1 ต.แหล จำนวน 1 คร.		อำเภอคุระบุรี ม.1 ต.คุระ จำนวน 1 คร. ม.3 ต. คุระ จำนวน 1 คร. ม.2 ต.เกาะพระทอง จำนวน 1 คร. ม.3 ต.เกาะพระทอง จำนวน 1 คร. ม.5 ต.แม่นางขาว จำนวน 2 คร. ม.6 ต.แม่นางขาว จำนวน 2 คร.
		อำเภอคุระบุรี ม.1 ต.เกาะพระทอง จำนวน 1 คร. ม.2 ต.เกาะพระทอง จำนวน 3 คร. ม.2 ต. คุระ จำนวน 8 คร. ม.6 ต. คุระ จำนวน 6 คร. ม.10 ต. คุระ จำนวน 2 คร. ม.2 ต.บางวัน จำนวน 1 คร. ม.5 ต.บางวัน จำนวน 4 คร. ม.7 ต.บางวัน จำนวน 4 คร. ม.4 ต.แม่นางขาว จำนวน 2 คร. ม.7 ต.แม่นางขาว จำนวน 2 คร. ม.8 ต.แม่นางขาว จำนวน 1 คร.		

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพังงา

➡ แรงงาน

แรงงานบอกระบบในพื้นที่ ซึ่งเป็นผู้ใช้แรงงานที่ไม่มีการจ้างงานตามกฎหมายแรงงานหรือแรงงานที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม ซึ่งปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายให้ความสำคัญกับแรงงานนอกระบบ ในปี พ.ศ. 2556 -2557 มีแนวโน้มหดตัวลง ร้อยละ 1.9 และ 0.8 ส่วนใหญ่เป็นแรงงานในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม การผลิต การก่อสร้าง การขายส่ง และอื่น ๆ

ตารางที่ 88 : แสดงอัตราการขยายตัวของแรงงานนอกระบบ ในช่วงปี 2553 - 2557

อัตราการขยายตัว	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557
อัตราการเติบโต△ (%)	20.8	13.0	-5.6	-1.9	-0.8
รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี (บาท)	155,747	176,011	166,223	163,024	161,681

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา

การช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส

1. เงินสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางสังคมกรณีฉุกเฉิน โดยปัจจุบันสภาพความเป็นอยู่และปัญหาในทางสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปทำให้ประชาชนอาจประสบปัญหาสังคมอย่างไม่รู้ตัว ซึ่งปัญหาเหล่านี้จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขในเบื้องต้น เพื่อป้องกันไม่ให้นำไปสู่ปัญหาสังคมด้านอื่น จังหวัดพังงาดำเนินการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายตามหลักการสังคมสงเคราะห์เฉพาะราย ให้ความช่วยเหลือเป็นเงินหรือสิ่งของไม่เกิน 2,000 บาท ต่อครั้งต่อครอบครัว เพื่อให้ผู้ที่ประสบปัญหาความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นโดยเหตุปัจจุบันทันด่วน หรือเป็นที่คาดหมายว่าจะเกิดขึ้นในเวลาอันใกล้ และจะต้องได้รับการแก้ไขโดยฉับพลันทันท่วงที เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาสังคมด้านอื่นๆ ตามมา เป็นการช่วยเหลือเบื้องต้นก่อนให้การสงเคราะห์ พัฒนาฟื้นฟู เพื่อจะได้ช่วยเหลือตนเองได้

ตารางที่ 89 : แสดงสถิติการให้การช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสในจังหวัดพังงา ตั้งแต่ ปี 2556 - 2558

กลุ่มเป้าหมาย	สถิติรายปีและงบประมาณ						หมายเหตุ
	ปี 2556	งบประมาณ	ปี 2557	งบประมาณ	ปี 2558	งบประมาณ	
-กลุ่มผู้ด้อยโอกาส ทั้งกลุ่มเด็กเยาวชน สตรีผู้สูงอายุ ผู้ติด เชื้อ คนพิการ และ ประสบปัญหาทาง สังคม	227 ราย	494,000	244 ราย	450,000	373 ราย	800,000	

เงินสงเคราะห์ครอบครัวอุปถัมภ์

จังหวัดพังงา จัดหาครอบครัวทดแทนชั่วคราวให้กับเด็กในสถานสงเคราะห์ เด็กกำพร้า เด็กถูกทอดทิ้ง ซึ่งมีผู้เลี้ยงดูไว้ในครอบครัว อายุตั้งแต่แรกเกิดถึง 18 ปีบริบูรณ์ เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กได้เจริญเติบโตอยู่ในครอบครัวแทนการเลี้ยงดูไว้ในสถานสงเคราะห์ หากครอบครัวที่เลี้ยงดูเด็กประสบปัญหาความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจ

ตารางที่ 90 : แสดงสถิติการสงเคราะห์ครอบครัวอุปถัมภ์จังหวัดพังงา ตั้งแต่ ปี 2556 - 2558

กลุ่มเป้าหมาย	สถิติรายปีและงบประมาณ						หมายเหตุ
	ปี 2556	งบประมาณ	ปี 2557	งบประมาณ	ปี 2558	งบประมาณ	
-กลุ่มเด็กในครอบครัว ยากจนกำพร้า หรือถูก ทอดทิ้ง	35 ราย	420,000	35 ราย	420,000	35 ราย	840,000	

สำหรับการสงเคราะห์คนไทยตกทุกข์ได้ยากกลับภูมิลำเนา จังหวัดพังงาได้สนับสนุนสงเคราะห์ให้ความช่วยเหลือ ปี พ.ศ. 2556 จำนวน 3 ราย ปี พ.ศ. 2557 จำนวน 5 ราย และปี พ.ศ. 2558 จำนวน 12 ราย อย่างไรก็ตาม จะเห็นได้ว่าจำนวนผู้ได้รับการสงเคราะห์ และได้รับความช่วยเหลือมีจำนวนรายสูงขึ้น โดยเป็น ผู้ใช้แรงงานต่างถิ่นที่เข้ามาใช้แรงงาน ในภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

ตารางที่ 91 : แสดงสถิติการสงเคราะห์คนไทยตกทุกข์ได้ยากส่งกลับภูมิลำเนาจังหวัดพังงา ตั้งแต่ ปี 2556-2558

กลุ่มเป้าหมาย	สถิติรายปีและงบประมาณ						หมายเหตุ
	ปี 2556	งบประมาณ	ปี 2557	งบประมาณ	ปี 2558	งบประมาณ	
-กลุ่มผู้ประสบปัญหา ความเดือดร้อนที่อยู่ ต่างภูมิลำเนา	3 ราย	3,165	5 ราย	8,400	12 ราย	11,151	

แนวโน้มการพัฒนาที่แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของจังหวัดจากการดำเนินการ

ให้การสงเคราะห์ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส คือ

- 1) เกิดกระบวนการในการดำเนินงานด้านผู้สูงอายุ ดังนี้
 - การสงเคราะห์ ได้แก่ การให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือในเรื่องในเรื่องเครื่องอุปโภคบริโภค เงินสงเคราะห์ช่วยเหลือ เงินทุนประกอบอาชีพ สถานที่พักพิง
 - การป้องกัน ได้แก่ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านผู้สูงอายุโดยกำหนดโครงการ/กิจกรรมในการป้องกันปัญหาด้านต่าง ๆ ของผู้สูงอายุ การจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครในการเฝ้าระวัง ดูแล ช่วยเหลือ
 - การแก้ไข ได้แก่ การแก้ไขปัญหาตามผลกระทบที่เกิดกับกลุ่มเป้าหมายโดยตรง และทันตแพทย์ ทั้งที่เป็นกลุ่มเป้าหมายหลัก หรือที่ได้รับแจ้งจากองค์กรเครือข่าย
 - การพัฒนา ได้แก่ การอบรมให้ความรู้ในเรื่องสิทธิสวัสดิการการเข้าถึงบริการจากรัฐการให้ความรู้แก่ เจ้าหน้าที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรวมทั้งคนในชุมชนในเรื่องการดูแลช่วยเหลือผู้สูงอายุ การจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครทั้ง อพส./อพม.
- 2) เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส ทั้งด้านงบประมาณและความร่วมมือในการดำเนินการโครงการกิจต่าง ๆ
- 3) เครือข่ายและอาสาสมัครมีความเข้มแข็ง มีทักษะความรู้และมีจิตอาสาในการดำเนินงานในการสงเคราะห์ช่วยเหลือขึ้น
- 4) ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันที่มั่นคงในการดำรงชีวิตมีความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน และมีภูมิคุ้มกันทางสังคมไม่ให้ตนเองตกอยู่ในภาวะเสี่ยงหรือประสบกับปัญหาทางสังคม
- 5) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวทางที่ชัดเจนมากขึ้น เพื่อป้องกันคุ้มครองไม่ให้ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสต้องอยู่ในภาวะยากหรือไม่สามารถเข้าถึงสิทธิสวัสดิการ และมีวิธีป้องกันแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส
- 6) สังคมในภาพรวมสามารถนำแนวทางนี้ไปสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับคนทุกวัยเพื่อลดความเสี่ยงหรือลดการประสบกับปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมของคนอื่น
- 7) เกิดการเสริมสร้างทัศนคติให้มีความสำคัญต่อการป้องกันอย่างมีแบบแผนและยั่งยืนมากกว่าที่จะเน้นที่การให้ความช่วยเหลือ/เยียวยาเมื่อมีผู้ประสบปัญหาทางสังคม เป็นการสร้างหลักประกันที่มั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงและความเสียหายที่จะเกิดขึ้น และไม่ให้เกิดปัญหาทางสังคมของผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส
- 8) บุคคลต่าง ๆ ในสังคมสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยกันสร้างภูมิคุ้มกันภัยทางสังคมให้เกิดขึ้นในชุมชนได้อย่างง่าย โดยมีอาสาสมัครเข้ามาร่วมกันป้องกัน และคุ้มครองให้ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสในชุมชนมีโอกาสและมีภูมิคุ้มกันทางสังคม
- 9) สร้างความเข้มแข็งให้กับครอบครัวและชุมชนมีความเอื้ออาทรต่อกัน ให้สมาชิกในชุมชนไม่รู้สึกโดดเดี่ยวหรือแปลกแยก

รายงานสถานการณ์ทางวัฒนธรรม

จังหวัดได้สำรวจสถานการณ์ทางวัฒนธรรม โดยใช้แบบสอบถามสุ่มในกลุ่มเป้าหมายเด็กและเยาวชน รวมทั้งประชาชนในพื้นที่เกี่ยวกับสถานการณ์ทางวัฒนธรรมในพื้นที่จังหวัดเพื่อศึกษาแนวโน้ม แบบสอบถามสำหรับเด็กและเยาวชน มี 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

ตอนที่ 2 ข้อมูลสถานการณ์ทางวัฒนธรรม มี 12 ด้าน

1. ด้านครอบครัว
2. ด้านสื่อ
3. ด้านศาสนา
4. ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ จิตสาธารณะ
5. การอ่อนน้อมถ่อมตน
6. ความซื่อสัตย์ไม่คดโกง
7. การขอโทษขอบคุณยอมรับผิด ให้อภัย
8. การรักษาวลสงวนตัวแต่งกายถูกกาลเทศะ
9. ความกตัญญูรู้คุณ
10. การเคารพกฎหมายกระเปียบสังคม
11. การเคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น
12. การเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

ตอนที่ 3 ข้อมูลป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในมิติวัฒนธรรม

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานวัฒนธรรมและยาเสพติด

แบบสอบถามประชาชน มี 3 ตอน

ตอนที่ 1 และ 2 เหมือนเยาวชน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาวิถีชีวิตของประชาชนในจังหวัด

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลผลนำเสนอ ในรูปแบบของร้อยละ ของผู้ที่ ตอบ มาก และมากที่สุด หมายถึงเห็นด้วย ร้อยละของผู้ที่ตอบน้อย และน้อยที่สุด ไม่เห็นด้วย ร้อยละของผู้ตอบปานกลาง ไม่นำมาแปลผล จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานเด็กและเยาวชน ในภาพรวม

1. แยกเป็น ชาย ร้อยละ 46 หญิง ร้อยละ 52 ไม่ระบุเพศ ร้อยละ 2

2.การศึกษา มัธยม ร้อยละ 50 นอกระบบ ร้อยละ 35 ไม่ได้ศึกษา ร้อยละ 13 และไม่ระบุ ร้อยละ 2

3.อยู่กับพ่อแม่ ร้อยละ 48 อยู่กับพ่อแม่ ร้อยละ 16 และอื่นๆ

สรุปภาพรวมดังนี้

1.สภาวะการณ์ทางด้านครอบครัว

เด็กและเยาวชนในระบบเห็นว่า กิจกรรมที่ครอบครัวทำร่วมกันมากที่สุด คือ ครอบครัวมีเวลาพูดคุยกัน ร้อยละ 58.8 เด็กและเยาวชนนอกระบบและประชาชนเห็นว่า ครอบครัวทานข้าวเย็นร่วมกัน เป็นกิจกรรมที่ครอบครัวทำร่วมกันมากที่สุด ร้อยละ 29.3 ประชาชน ร้อยละ 60.60 กิจกรรมครอบครัวที่มีการรักกันระหว่างพ่อแม่ลูก เป็นกิจกรรมเด็กเยาวชนในระบบ เห็นว่า ทำร่วมกันน้อยที่สุด ร้อยละ 34.4 เด็กเยาวชนนอกระบบ ร้อยละ 32.8 และประชาชน ร้อยละ 21.3 สภาวะการณ์ทางวัฒนธรรมด้านครอบครัวจังหวัดพังงา กิจกรรมวัฒนธรรมที่ยังนิยม คือ การทานข้าวเย็นร่วมกัน การมีเวลาพูดคุย และการรับฟังความคิดเห็น กิจกรรมที่ไม่นิยม คือบอกรักกันระหว่างพ่อแม่ลูก และการใช้เวลาหรือทำกิจกรรม วัน เสาร์ อาทิตย์หรือวันหยุดร่วมกัน แนวโน้มสภาวะการณ์ทางวัฒนธรรมด้านครอบครัว ของเด็กและเยาวชนในจังหวัดพังงา มีการพูดคุยแสดงความคิดเห็นแสดงออกต่อครอบครัวมากขึ้น การทานข้าวเย็นร่วมกันกับครอบครัวของ เยาวชนมีแนวโน้มลดลงเมื่อเทียบกับประชาชน จะเห็นว่าสภาวะการณ์ทุกด้าน ทุกข้อของการสำรวจ เด็กและเยาวชนในระบบและ ประชาชน มีผลการสำรวจที่ใกล้เคียงกัน ขณะที่เยาวชนนอกระบบมีค่าแตกต่างคือมีค่าน้อยกว่า เนื่องจากว่าเยาวชนนอกระบบจะตอบคำถามเป็นค่าปานกลางเป็นส่วนใหญ่

2.สภาวะการณ์ทางด้านสื่อ

พบว่าทั้งเด็กและเยาวชนในระบบ บริโภคสื่อ Facebook, Google plus, line, Skype และ Social Media มากถึง ร้อยละ 61.6 ขณะที่ เด็กและเยาวชนนอกระบบ และประชาชน บริโภคข่าวรายวันทางโทรทัศน์มากที่สุด ร้อยละ 47.3 ในขณะที่ประชาชน ร้อยละ 59.8 พบว่าทั้งเด็กและเยาวชน ในระบบและนอกระบบ และประชาชน อ่านหนังสือพิมพ์ รายวันน้อยลง หรือไม่อ่านหนังสือพิมพ์รายวัน ร้อยละ 63.6 เด็กและเยาวชนนอกระบบ ร้อยละ 50.8 ในขณะที่ประชาชน เห็นว่าฉันไม่อ่านหนังสือพิมพ์รายวัน ร้อยละ 43.6

สถานการณ์ด้านสื่อ ของเด็ก และประชาชนจังหวัดพังงา มีการใช้สื่อ และ Social network มากขึ้น เนื่องจากเข้าถึงได้ง่ายจากโทรศัพท์มือถือ จนกลายเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวัน การอ่านหนังสือพิมพ์ มีแนวโน้มลดลง ชาวรายวันส่วนมากติดตามจากโทรทัศน์เนื่องจากการเข้าถึงได้ง่ายกว่า เด็กเยาวชน และประชาชน ในจังหวัดพังงา นิยมใช้ internet เพื่อการบันเทิง มากกว่าการติดตามข่าวสาร แนวโน้ม สถานการณ์ ใช้สื่อออนไลน์มาก การอ่านข่าวหนังสือพิมพ์น้อยลงมาก ชาว ทางโทรทัศน์ยังเป็นที่น่าสนใจอยู่

3.สถานการณ์ทางด้านศาสนา

พบว่าทั้งเด็กและเยาวชนในระบบ นอกกระบบ และประชาชน มีความเชื่อในการทำดี ต้องได้ดี ทำชั่วต้องได้ชั่ว ร้อยละ 73.6 เด็กและเยาวชนนอกกระบบ ร้อยละ 35 ในขณะที่ประชาชน ร้อยละ 57.3 พบว่าทั้งเด็กและเยาวชนในระบบ เห็นว่าการปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา มาใช้ในชีวิตประจำวัน (สวดมนต์ ละคร หมาด ขอมพระผู้เป็นเจ้า) เป็นกิจกรรมที่ไม่ได้ทำ หรือทำน้อยที่สุด ร้อยละ 35.1 เด็กและเยาวชนนอกกระบบ ร้อยละ 35.3 ในขณะที่ประชาชน ร้อยละ 28.8 ความเชื่อเรื่องทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

ความศรัทธาต่อหลักคำสอนทางศาสนา ยังเป็นสิ่งยึดถือในสังคมจังหวัดพังงา ทั้งในระดับเด็ก และเยาวชนและประชาชนในจังหวัดพังงา แต่การปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาประจำวัน เช่น สวดมนต์มีน้อย และ ความไม่เข้าใจในพิธีกรรมทางศาสนา หรือให้ความสำคัญน้อย

4. สถานการณ์ความมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเพื่อแม่มีจิตสาธารณะ

พบว่าเด็กและเยาวชนในระบบ และประชาชน เห็นว่ากิจกรรมที่ทำมากที่สุด เมื่อใช้ บริการ สาธารณะฉันทะที่นั่งให้แก่เด็ก คนชรา สตรีมีครรภ์ ร้อยละ 52.8 ประชาชน ร้อยละ 56.8 เด็กเยาวชนนอกกระบบ ร้อยละ 20.3 เห็นว่าการให้บริการหรือเสียสละทรัพย์สิน เวลาและสิ่งของ ให้กับผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือหรือผู้ด้อยโอกาส ร้อยละ 22

สถานการณ์ทางวัฒนธรรมจังหวัดพังงา ความมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเพื่อแม่ ความเสียสละ ต่อเด็ก คนชรา สตรี การบริการ และการช่วยเหลือผู้อื่นอยู่ในระดับดี แนวโน้มสถานการณ์ของเด็กและ เยาวชน ช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อมีโอกาสมีมากขึ้น

5.สถานการณ์ความอ่อนน้อมถ่อมตน เคารพผู้ใหญ่ มีสัมมาคารวะ

พบว่าทั้งเด็กและเยาวชนในระบบ เด็กและเยาวชนนอกกระบบ และประชาชน เห็นด้วย มากที่สุด คือ ฉันทะฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ ร้อยละ 66.6 ร้อยละ 31.6 และ ร้อยละ 66.8 16

สถานการณ์ทางวัฒนธรรม ความอ่อนน้อมถ่อมตน เคารพผู้ใหญ่ มีสัมมาคารวะ ของ เด็กเยาวชนในระบบและประชาชนจังหวัดพังงา อยู่ในระดับดี แนวโน้ม สถานการณ์ทางวัฒนธรรม ความอ่อนน้อมถ่อมตน เคารพผู้ใหญ่ มีสัมมาคารวะ การพูดจาสุภาพเรียบร้อยของเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มลดลง เมื่อเทียบกับ ประชาชน

6. สภาวะการณ์ความซื่อสัตย์ ไม่คดโกง

พบว่าทั้งเด็กและเยาวชนในระบบและนอกระบบ เห็นด้วยมากที่สุดว่า หากเก็บ ทรัพย์สินมีค่าของผู้อื่นได้ จะประกาศหาเจ้าของเพื่อคืนของที่เก็บได้ทุกครั้ง ร้อยละ 56 และ ร้อยละ 29.8 ในขณะที่ประชาชน เห็นด้วยมากที่สุดว่า จะใช้ของของผู้อื่นก่อนได้รับอนุญาต ร้อยละ 40.3 พบว่าเด็กและเยาวชนในระบบ ไม่เห็นด้วย การเคยพุดโกหก เด็กและเยาวชนนอก ระบบ ไม่เห็นด้วย ฉ้นเคยลอกการบ้านเพื่อน ร้อยละ 28.8 และประชาชนไม่เห็นด้วย ฉ้นยินดีให้ สินบน หากทำให้งานเสร็จเร็วขึ้น ร้อยละ 6

สภาวะการณ์ทางวัฒนธรรม เด็กและเยาวชนในระบบจะมีความซื่อสัตย์จังหวัดพังงา ไม่คดโกง มากกว่า ประชาชนเด็กและเยาวชนเห็นว่าการลอกข้อสอบ ลอกการบ้าน และการใช้ของผู้อื่นก่อนได้รับอนุญาต เป็นเรื่องปกติ แนวโน้มสภาวะการณ์ทางวัฒนธรรม ความซื่อสัตย์ ไม่คดโกง เด็กเยาวชนอยู่ในระดับดี และมีแนวโน้มดีกว่าประชาชน

7.สภาวะการณ์การขอโทษขอบคุณ ยอมรับผิดให้อภัย

พบว่าทั้งเด็กและเยาวชนในระบบ เห็นด้วยมากที่สุดว่า จะขอโทษเมื่อกระทำความผิด ทั้งโดยตั้งใจ และไม่ตั้งใจทุกครั้ง ร้อยละ 68.5 เด็กและเยาวชนนอกระบบ เมื่อเพื่อนรู้สึกตัวว่าทำผิดมาขอโทษ ก็พร้อมจะให้ภัย เห็นด้วยมากที่สุดว่า ร้อยละ 35.3 ประชาชนเห็นด้วยมากที่สุดว่าการกล่าวขอบคุณเมื่อได้รับสิ่งของหรือความช่วยเหลือ จากผู้อื่นทุกครั้ง ร้อยละ 60.5

แนวโน้มสภาวะการณ์ทางวัฒนธรรม การขอโทษ ขอขอบคุณ ยอมรับผิด ให้อภัย ในเด็กและเยาวชนจังหวัดพังงา อยู่ในระดับดี กว่าประชาชน

8.สภาวะการณ์การรักษาวลสงวนตัว แต่งกายถูกกาลเทศะ

พบว่าทั้งเด็กและเยาวชน ไม่เห็นด้วย กับการมีแฟนหรือมีกิ๊กหลายคน ร้อยละ 76.2 และประชาชน ไม่เห็นด้วย กับการมีแฟนหรือมีกิ๊กหลายคน ร้อยละ 74.5 พบว่าทั้งเด็กและเยาวชน ไม่เห็นด้วยว่าให้มีการถูกเนื้อต้องตัวกับเพื่อนต่างเพศ ร้อยละ 31.5 และประชาชน ไม่เห็นด้วย ว่าให้มีการถูกเนื้อต้องตัว กับเพื่อนต่างเพศ ร้อยละ 55.5

สภาวะการณ์ทางวัฒนธรรม การรักษาวลสงวนตัว แต่งกายถูกกาลเทศะ ของจังหวัดพังงา ยังอยู่ในระดับดี แนวโน้ม สภาวะการณ์ทางวัฒนธรรม เด็กและเยาวชนเห็นว่าการถูกเนื้อต้องตัวเป็นเรื่องปกติ แนวคิดการอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานเป็นเรื่องปกติมีมาก

9.สภาวะการณ์ความกตัญญูรู้คุณ

พบว่าทั้งเด็กและเยาวชน เห็นด้วย กับการดูแลและช่วยเหลืองานของพ่อแม่หรือครูอาจารย์ ทุกโอกาส ร้อยละ 48.8 เด็กและประชาชนนอกระบบร้อยละ 27.6 และประชาชน เห็นด้วย กับการดูแล พ่อแม่หรือญาติผู้ใหญ่ ร้อยละ 60.5 พบว่าทั้งเด็กและเยาวชน เห็นด้วย จะตอบแทนบุญคุณของชาติ และแผ่นดินทุกครั้งที่มีโอกาส ร้อยละ 43.6 และประชาชน เห็นด้วย กับการที่จะตอบแทนบุญคุณของชาติและแผ่นดินทุกครั้งที่มีโอกาส ร้อยละ 61.3 สภาวะการณ์ทางวัฒนธรรม ความกตัญญูรู้คุณ ของจังหวัดพังงา อยู่ในระดับดี

10.สภาวะการณ์การเคารพกฎหมาย กฎระเบียบสังคม

พบว่าทั้งเด็กและเยาวชน เห็นด้วย กับการไม่เคยทิ้งขยะในที่สาธารณะ ร้อยละ 37.1 และประชาชนเห็นด้วย กับการไม่เคยทิ้งขยะในที่สาธารณะ ร้อยละ 49.3 พบว่าทั้งเด็กและเยาวชน เห็นด้วย ที่จะต่อแถวหรือเข้าคิวทุกครั้ง ที่ใช้บริการกรณีคนเยอะๆ ร้อยละ 36.8 และประชาชน เห็นด้วย ที่จะต่อแถวหรือเข้าคิวทุกครั้งที่ใช้บริการกรณีคน เยอะๆ ร้อยละ 59.3

สภาวะการณ์ทางวัฒนธรรม การเคารพกฎหมาย กฎระเบียบในสังคม ของจังหวัดพังงา อยู่ในระดับดี แนวโน้มทางวัฒนธรรมเด็กและเยาวชนปฏิบัติตามกฎระเบียบน้อยลง

11.สภาวะการณ์ด้านการเคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น

พบว่าทั้งเด็กและเยาวชน เห็นด้วย กับการยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน หรือผู้อื่นทุกครั้ง แม้จะไม่เห็นด้วยในใจ ร้อยละ 36.6 และประชาชนเห็นด้วย กับการยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนหรือผู้อื่นทุกครั้ง แม้จะไม่เห็นด้วยในใจ ร้อยละ 48.3 พบว่าทั้งเด็กและเยาวชน เห็นด้วย กับการไม่เคยส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่นในที่สาธารณะ หรือ ในโอกาสอื่นๆ ร้อยละ 30.4 และประชาชนเห็นด้วยฉบับการไม่เคยส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่นในที่สาธารณะ หรือ ในโอกาสอื่นๆ ร้อยละ 50.8

สภาวะการณ์ทางวัฒนธรรม การเคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น อยู่ระดับดี เด็กเยาวชนเห็นว่าการส่งเสียงรบกวนผู้อื่นในที่สาธารณะเป็นเรื่องปกติมากขึ้นเมื่อเทียบกับประชาชน

12.สภาวะการณ์ ด้านการเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

พบว่าทั้งเด็กและเยาวชน เห็นด้วย ฉ้นยืนตรงเคารพธงชาติทุกครั้งเมื่อได้ยินเสียงเพลง ชาติในที่สาธารณะ ร้อยละ 35.4 ประชาชน เห็นด้วย ฉ้นยืนตรงเคารพธงชาติทุกครั้งเมื่อได้ยิน เสียงเพลงชาติในที่สาธารณะ ร้อยละ 68.3 พบว่าทั้งเด็กและเยาวชน เห็นด้วย ฉ้นภาคภูมิใจพระมหากษัตริย์ของไทยที่ทรงเสียสละปกป้องอธิปไตยและพัฒนาประเทศไทยจนกระทั่งถึงทุกวันนี้ ร้อยละ 62.7. ประชาชน เห็นด้วย ฉ้นภาคภูมิใจพระมหากษัตริย์ของไทยที่ทรงเสียสละปกป้องอธิปไตยและพัฒนาประเทศไทยจนกระทั่งถึงทุกวันนี้ ร้อยละ 51

สภาวะการณ์ทางวัฒนธรรม การเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ของเด็กเยาวชน การยืนตรงเคารพธงชาติน้อยลง เมื่อเทียบกับประชาชน ความภาคภูมิใจในสถาบันพระมหากษัตริย์ยังอยู่ใน ระดับดี

13. การป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดในมิติวัฒนธรรม

1. ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนจังหวัดพังงา พบว่า เด็กและเยาวชน ทั้งในระบบ และนอกระบบ จำนวน 800 คน เคยทดลองยาเสพติดหรือไม่ เคยทดลอง ถึง 401 คน ร้อยละ 50.13 และไม่เคยทดลอง 396 คน ร้อยละ 49.50

2. ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนจังหวัดพังงา พบว่า เด็กและเยาวชน ทั้งในระบบ และนอกระบบ เคยทดลอง 402 คน ยาเสพติดที่เคยทดลองครั้งแรก บุหรี่ ร้อยละ 37.50 เหล้า ร้อย ละ 21.62 กระท่อม ร้อยละ 13.62 เหล้าปั่น ร้อยละ 8 กัญชา ร้อยละ 6.25 ยาบ้าร้อยละ 5.75 และยาไอซ์ ร้อยละ 3.25

3. ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนจังหวัดพังงา พบว่า เด็กและเยาวชน ทั้งในระบบ และนอกระบบ เคยทดลอง 402 คน เหตุผลที่ฉันทัดลองยาเสพติดครั้งแรก อยากลอง/เท ร้อยละ 26 ตามเพื่อนๆ พี่ ๆ ในกลุ่ม ร้อยละ 21 เครียดจากการเรียน ร้อยละ 8.75 เครียดจากปัญหาส่วนตัว/แฟน ร้อยละ 7.62 เครียดจากปัญหาทางบ้าน/ขาดความอบอุ่นจากพ่อแม่ ร้อยละ 6.87

4. ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนจังหวัดพังงา พบว่า เด็กและเยาวชน ทั้งในระบบและนอกระบบ จำนวน 800 คน พบว่าเคยเห็นหรือคนในชุมชน หรือในหมู่บ้านเสพยาเสพติดประเภท บุหรี่ ร้อยละ 60.25 เหล้า ร้อยละ 53.62 กัญชา ร้อยละ 22.50 กระต้อม ร้อยละ 30.75 เหล้าปั่น ร้อยละ 22.63 และไม่เคยเห็นเลย ร้อยละ 4.25

5. ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนจังหวัดพังงา พบว่า เด็กและเยาวชน ทั้งในระบบและนอกระบบ จำนวน 800 คน พบว่าเคยเห็นหรือคนในชุมชน หรือในหมู่บ้าน จำหน่ายยาเสพติดประเภท บุหรี่ ร้อยละ 45.88 เหล้า ร้อยละ 44.88 กัญชา ร้อยละ 12.50 กระต้อม ร้อยละ 15.13 เหล้าปั่น ร้อยละ 16.88 ยาบ้า ร้อยละ 7.88 และไม่เคยเห็นเลย ร้อยละ 2.25

6. ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนจังหวัดพังงา พบว่า เด็กและเยาวชน ทั้งในระบบและนอกระบบ จำนวน 800 คน พบว่าเคยเห็นหรือคนในชุมชน หรือในหมู่บ้านเป็นแหล่งพักยาเสพติดประเภท บุหรี่ ร้อยละ 10.88 เหล้า ร้อยละ 6.5 กัญชา ร้อยละ 4.0 กระต้อม ร้อยละ 5.75 เหล้าปั่น ร้อยละ 3.38 ยาบ้า ร้อยละ 3.00 และไม่เคยเห็นเลย ร้อยละ 4.75

7. ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนจังหวัดพังงา พบว่า เด็กและเยาวชน ทั้งในระบบและนอกระบบ จำนวน 800 คน สถานที่ที่ฉันทัดหรือเพื่อนชอบรวมกลุ่มทำกิจกรรมในวันหยุด ยามว่าง ตอนเย็น หรือตอนกลางคืน สถานที่ที่ฉันทัดหรือเพื่อนชอบไปรวมกลุ่มทำกิจกรรมกันในวันหยุด ยามว่าง ตอนเย็น โรงเรียน ร้อยละ 23.00 ห้างสรรพสินค้า ร้อยละ 22.25 ร้านเกม/อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 21.13 ศาลาหรือสวนสาธารณะในหมู่บ้าน ร้อยละ 19.50 สถานบันเทิง ร้อยละ 18.38 โต๊ะสนุกเกอร์ ร้อยละ 17.67 และริมถนนในหมู่บ้าน/ชุมชน ร้อยละ 17.25

8.จังหวัดของเราจะพัฒนางานด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมอย่างไร

8.1 จัดกิจกรรมที่เป็นประสบการณ์ตรง เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้เข้าถึงการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย

8.2 ส่งเสริมความรู้และทักษะทางด้านศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาในท้องถิ่น รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สอดคล้องกับสังคมไทย

8.3 การใช้หลักคำสอนของศาสนาเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตน

9.จังหวัดของเราควรป้องกันหรือแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างไร

- 9.1 ให้การศึกษาแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง
- 9.2 การสร้างกิจกรรมเสริมสร้างสำหรับเยาวชนในชุมชน เพื่อให้สามารถใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์ เช่น การกีฬา นันทนาการ เป็นต้น
- 9.3 การสร้างความตระหนักและจิตสำนึกของประชาชนในการมีส่วนร่วม
- 9.4 เสริมกิจกรรมยามว่าง โดยการส่งเสริมอาชีพแก่ชุมชนยามว่าง
- 9.5 แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคมอย่างจริงจัง และจัดสรรงบประมาณในการป้องกันและปราบปรามสิ่งเสพติด

10. ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนจังหวัดพังงา ที่คิดว่ากิจกรรมที่ต้องการให้ผู้ใหญ่ใจดี หรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จัดให้เด็กและเยาวชน

10.1 กีฬา	จำนวน 496 คน	ร้อยละ 62
10.2 ตลาดนัดวัยรุ่น เช่น ถนนเด็กเดิน	จำนวน 268 คน	ร้อยละ 33.50
10.3 เวทีประกวด/แข่งขัน	จำนวน 187 คน	ร้อยละ 23.37
10.4 ค่ายทักษะชีวิต/ทักษะอาชีพเบื้องต้น	จำนวน 188 คน	ร้อยละ 23.38
10.5 ค่ายศิลปะและวัฒนธรรม	จำนวน 188 คน	ร้อยละ 23.38

ข้อมูลด้านการนับถือศาสนา

ประชาชนในจังหวัดพังงา นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 75.50 รองลงมา นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 24.40 และศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.05 (ข้อมูลจาก รายงานสถิติจังหวัด พ.ศ. 2558)

ตารางที่ 92 : แสดงข้อมูลจำนวนศาสนสถานของแต่ละศาสนา ในช่วงปี พ.ศ. 2556 - 2558

ที่	อำเภอ	2558				2557				2556			
		วัด	ที่พักสงฆ์	มัสยิด	โบสถ์คริสต์	วัด	ที่พักสงฆ์	มัสยิด	โบสถ์คริสต์	วัด	ที่พักสงฆ์	มัสยิด	โบสถ์คริสต์
1.	เมืองพังงา	15	11	12	2	14	9	11	2	14	11	11	2
2.	ทับปุด	9	5	13	-	9	5	13	-	9	2	13	-
3.	ตะกั่วทุ่ง	15	5	27	-	15	1	29	-	15	7	29	2
4.	ท้ายเหมือง	17	8	8	-	17	4	8	-	18	6	8	-
5.	ตะกั่วป่า	17	10	6	1	15	10	6	1	15	10	6	1
6.	กะปง	6	3	-	-	6	3	-	-	6	3	-	-
7.	คุระบุรี	7	6	15	-	7	7	14	-	6	5	14	-
8.	เกาะยาว	-	-	24	-	-	1	23	-	-	-	23	-
รวม		86	48	105	3	83	40	104	3	83	42	104	3

ที่มา : สำนักพระพุทธศาสนาจังหวัดพังงา

การให้บริการภาครัฐ

◎ โทรศัพท์ และการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต

สภาวะการเข้าถึงและการใช้บริการโทรศัพท์ในพื้นที่ในช่วง พ.ศ. 2535-2557 พบว่า ประชาชนมีผู้ใช้บริการ ผ่านบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ค่อนข้างลดน้อยลงโดยในช่วงปี พ.ศ. 2556 – 2557 เลขหมายโทรศัพท์ที่มีผู้เช่า จำนวน 18,205, และ 17,439 เลขหมาย เมื่อเทียบกับ ปี พ.ศ. 2555 ที่มีจำนวน 18,469 เลขหมาย ทั้งนี้เนื่องจาก ความต้องการของตลาดผู้บริโภค ลดลงโดยหันไปใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ เพื่ออำนวยความสะดวกมากกว่า

ในด้านการเข้าถึง Internet ของประชาชนในพื้นที่ พบว่าประชาชนเข้าใช้ Internet ในสัดส่วน 30.7

◎ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผันแปร

1. รายได้ของประชาชนในครัวเรือน และอัตราค่าใช้จ่าย ที่มีค่าใช้จ่ายสูง ส่งผลกระทบต่อรายได้ที่มีอยู่
2. รสนิยม และความพึงพอใจ
3. จำนวนผู้บริโภคในตลาด ที่ขึ้นอยู่กับผู้ผลิตและกระแสความต้องการของตลาดสินค้าของกลุ่มผู้ใช้บริการ

ตารางที่ 93 : แสดงการให้บริการโทรศัพท์ พ.ศ. 2553 - 2557

รายการ	2553	2554	2555	2556	2557
เลขหมายโทรศัพท์ที่มี					
บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	23,836	23,837	23,841	23,883	24,167
บริษัท สัมปทาน	6,407	6,407	6,383	6,383	6,383
เลขหมายโทรศัพท์ที่มีผู้เช่า					
บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	18,007	18,378	18,469	18,205	17,439
ธุรกิจ	1,738	1,760	1,785	1,741	1,724
บ้านพัก	13,604	13,974	14,058	13,577	12,956
ราชการ	1,541	1,549	1,531	1,757	1,657
บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	262	265	265	268	254
โทรศัพท์สาธารณะ	862	830	830	837	832
ระบุประเภทไม่ได้	-	-	-	25	16
บริษัท สัมปทาน	3,745	2,982	2,476	2,058	1,709

ตารางที่ 94 : แสดงประชากรอายุ 6 ปี ขึ้นไป จำแนกตามการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร พ.ศ. 2555 -2557

การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ และการสื่อสาร	จำนวน NUMBER			ร้อยละ Percent		
	2555 (2013)	2556 (2014)	2557 (2015)	2555 (2013)	2556 (2014)	2557 (2015)
จำนวนประชากร	249,598	252,546	240,970	100.0	100.0	100.0
การใช้คอมพิวเตอร์						
- ใช้	75,836	71,458	83,567	30.4	28.3	34.7
- ไม่ใช้	173,762	181,088	187,313	69.6	71.7	65.3
ใช้อินเทอร์เน็ต						
- ใช้	61,064	58,700	74,073	24.5	23.2	30.7
- ไม่ใช้	188,534	193,846	166,897	75.5	76.8	69.3
การมีโทรศัพท์มือถือ						
- ใช้	176,727	174,716	180,989	70.8	69.2	75.1
- ไม่ใช้	72,871	77,830	59,981	29.2	30.8	24.9

ที่มา : สํารวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2555 – 2557 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สถานการณ์ความมั่นคง

จังหวัดพังงามีสภาพสังคมที่ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข มีคดีอาชญากรรมและปัญหาการแพร่ระบาดของเสพติดเบาบาง แต่เนื่องจากพื้นที่ของจังหวัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวอยู่ติดกับจังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัด สุราษฎร์ธานี ซึ่งมีธุรกรรมทางเศรษฐกิจสูงและติดกับจังหวัดระนองที่มีปัญหาการอพยพของแรงงานต่างด้าว ทำให้จังหวัดพังงาเป็นพื้นที่เสี่ยงที่อาจจะมีแนวโน้มของอาชญากรรมและยาเสพติดเพิ่มขึ้น

หากพิจารณาถึงสัดส่วนคดีอุกฉกรรจ์ และคดีสะเทือนขวัญต่อประชาชนแล้ว ตามที่เกิดในพื้นที่ในช่วงปี 2555 - 2556 จะเห็นได้ว่ามีสัดส่วนที่ต่ำกว่าสัดส่วนของประเทศ โดยในปี 2558 มีเพียง 18 คดี หรือสัดส่วน 4.05 ต่ำกว่าคดีของภาคใต้ที่มีจำนวน 444 คดี 15.7 และจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีสัดส่วน คดีอุกฉกรรจ์ และสะเทือนขวัญต่อประชากรแล้วต่ำสุดเมื่อเทียบกับ 14 จังหวัดภาคใต้

ส่วนสถานการณ์ด้านสัดส่วนคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ (ต่อประชากรแสนคน) และสัดส่วนคดีที่น่าสยดสยอง (ต่อประชากรแสนคน) ที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดพังงา มีสัดส่วนที่ต่ำกว่าสัดส่วนของประเทศเช่นกัน โดยในปี 2558 มีสัดส่วน 3.18 และ 1.76 ในปี 2558 ทั้งนี้เนื่องจากทุกภาคส่วนได้ร่วมเฝ้าระวังและเพิ่มมาตรการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชนและร่วมทั้งการสร้างจิตสำนึกของการอยู่ด้วยกันอย่างสันติ

ตารางที่ 95 : แสดงการจับกุมคดีอาญาที่น่าสนใจ/คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ**(ต่อแสนคน)
ในพื้นที่จังหวัดพังงาเปรียบเทียบกับภาคใต้ ปี 2556-2558

หน่วย : ต่อประชากรแสนคน

ลำดับ	จังหวัด/ภาคใต้	การจับกุมคดีอาญาที่น่าสนใจ			จับกุมคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ		
		ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558
	ภาคใต้	4,202	4,096	4,887	1,644	1,443	444
1	กระบี่	220	293	294	64	48	61
2	ชุมพร	139	182	125	72	57	42
3	ตรัง	197	218	202	103	119	89
4	นครศรีธรรมราช	543	397	440	155	143	169
5	นราธิวาส	223	218	218	210	142	153
6	ปัตตานี	238	241	189	260	209	140
7	พังงา	47	76	86	23	13	18
8	พัทลุง	230	204	258	103	87	89
9	ภูเก็ต	374	375	327	66	49	41
10	ยะลา	174	237	228	168	164	130
11	ระนอง	99	87	70	17	11	19
12	สงขลา	883	736	555	190	203	198
13	สตูล	97	108	70	33	30	31
14	สุราษฎร์ธานี	738	724	563	180	168	151

ที่มา : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ตารางที่ 96 : แสดงการจับกุมคดีรัฐเป็นผู้เสียหาย/จับกุมคดีประทุพร้ายต่อทรัพย์สิน** (ต่อแสนคน) ในพื้นที่
จังหวัดพังงาเปรียบเทียบกับภาคใต้ ปี 2556-2558

ลำดับ	จังหวัด/ภาคใต้	จับกุมคดีรัฐเป็นผู้เสียหาย			จับกุมคดีประทุพร้ายต่อทรัพย์สิน		
		ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558
	ภาคใต้	90,677	93,002	42,273	8,333	8,490	5,952
1	กระบี่	3,723	4,194	4,452			
2	ชุมพร	6,394	6,342	6,472	343	375	281
3	ตรัง	8,040	8,541	5,394	390	378	357
4	นครศรีธรรมราช	16,524	16,497	15,361	989	831	891
5	นราธิวาส	3,840	3,439	3,377	675	747	699
6	ปัตตานี	3,100	3,430	3,790	560	693	571
7	พังงา	3,002	2,671	3,188	166	164	189
8	พัทลุง	4,921	5,162	3,815	452	343	452
9	ภูเก็ต	7,308	8,449	12,408	668	773	619
10	ยะลา	3,815	2,956	2,815	609	917	708
11	ระนอง	2,851	2,986	2,858	123	106	112
12	สงขลา	10,749	141,594	10,310	1,440	1,306	1,405
13	สตูล	3,255	3,346	3,299	196	246	259
14	สุราษฎร์ธานี	13,155	13,395	14,113	1,265	1,060	932

ที่มา : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ตารางที่ 97 : แสดงการจับกุมคดีที่เกี่ยวข้องกับชีวิต และร่างกาย**(ต่อแสนคน) ในพื้นที่จังหวัด
พังงาเปรียบเทียบกับภาคใต้ ปี 2556-2558

ลำดับ	จังหวัด/ภาคใต้	จับกุมคดีที่เกี่ยวข้องกับชีวิต และร่างกาย		
		ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558
	ภาคใต้	4,905	4,645	3,297
1	กระบี่	230	242	247
2	ชุมพร	310	267	309
3	ตรัง	284	340	352
4	นครศรีธรรมราช	713	583	681
5	นราธิวาส	443	314	306
6	ปัตตานี	392	362	283
7	พังงา	159	142	150
8	พัทลุง	264	254	305
9	ภูเก็ต	270	270	229
10	ยะลา	301	332	283
11	ระนอง	71	83	81
12	สงขลา	615	657	564
13	สตูล	108	120	114
14	สุราษฎร์ธานี	745	671	653

ที่มา : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ด้านอุบัติเหตุการจราจรทางบกและความเสียหาย จำนวนอุบัติเหตุ (คดี) ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ปี พ.ศ. 2557 มีจำนวน 198 คดี ลดลงจากปี พ.ศ. 2556 ที่มีจำนวน 302 คดี

อย่างไรก็ตามแม้จำนวนคดีอุบัติเหตุจะมีแนวโน้ม ลดลง แต่จังหวัดพังงา ยังให้ความสำคัญ และตระหนักถึงปัญหา ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ โดยทุกภาคส่วนได้ร่วมกัน รณรงค์การลดอุบัติเหตุในพื้นที่ให้ มีค่าเท่ากับ เพื่อให้ประชาชน รวมถึงนักท่องเที่ยวมีความมั่นใจลดการสูญเสีย

ตารางที่ 98 : แสดงอุบัติเหตุการจราจรทางบก และความเสียหาย พ.ศ. 2553 – 2557

อุบัติเหตุการจราจรทางบก	2553 (2010)	2554 (2011)	2555 (2012)	2556 (2013)	2557 (2014)
จำนวนอุบัติเหตุ (คดี)	196	201	185	302	198
จำนวนคนตายและบาดเจ็บ (ราย)	127	154	179	147	86
-ตาย	49	45	67	58	41
-บาดเจ็บ	78	109	112	89	45
ทรัพย์สินเสียหาย (บาท)	729,002	410,500	453,000	679,000	759,700
สาเหตุที่เกิดอุบัติเหตุ					
-ขับรถเร็วเกินอัตราที่กำหนด	46	55	28	24	25
-ตัดหน้าระยะกระชั้นชิด	4	8	6	5	14
-ฝ่าฝืนป้ายหยุด	-	-	-	-	1
-ฝ่าฝืนสัญญาณไฟจราจร	6	2	1	-	2
-ไม่ให้สัญญาณจอด/ชะลอ/เลี้ยว	1	-	1	1	1
-บรรทุกเกินพิกัด	-	-	-	-	1
-ขับรถไม่ชำนาญ	5	3	13	24	8
-อุปกรณ์ชำรุด	4	1	14	22	5
-หลับใน	-	-	-	-	-
-อื่น ๆ	151	143	155	284	159

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดพังงา

ยาเสพติด

จังหวัดพังงามีสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในระดับเบาบาง โดยพิจารณาจากสัดส่วนคดียาเสพติด (จับกุม) ต่อประชากรแสนคน ในช่วงปี พ.ศ. 2555-2557 มีสัดส่วนที่น้อยกว่า สัดส่วนของประเทศและของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2557 มี สัดส่วนคดียาเสพติด (จับกุม) 539.1 เมื่อเทียบกับประเทศที่มีสัดส่วน 843.1 โดยจังหวัดพังงามีสัดส่วนคดียาเสพติด (จับกุม) ต่อประชากรแสนคน ต่ำเป็นอันดับที่ 3 ของภาคใต้รองจากจังหวัดยะลา และจังหวัดปัตตานี

ถึงแม้จังหวัดพังงา จะมีสัดส่วนการจับกุมยาเสพติด ในพื้นที่ ต่ำกว่าสัดส่วนของประเทศ แต่สถานการณ์ยาเสพติดในพื้นที่ยังต้องมีการเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากพื้นที่จังหวัดพังงาเป็นเส้นทางผ่านการขนย้ายยาเสพติด (โดยเฉพาะยาบ้า) จากจังหวัดระนอง กระบี่ และจังหวัดสุราษฎร์ธานี ไปยังจังหวัดภูเก็ต ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงรวมถึงคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่

ตารางที่ 99 : แสดงสัดส่วนคดียาเสพติด(จับกุม)**(ต่อแสนคน) ปี 2555-2557

หน่วย : ต่อประชากรแสนคน

จังหวัด	จำนวนและสัดส่วนคดียาเสพติด					
	2555		2556		2557	
	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน
ภาคใต้	64,731	714.5	75,655	828.5	78,120	848.3
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	29,763	834.2	34,110	950.1	35,573	985.6
ชุมพร	3,400	686.4	4,358	874.6	4,163	831.6
สุราษฎร์ธานี	10,436	1,019.8	11,709	1,134.8	12,369	1,189.1
นครศรีธรรมราช	12,140	790.9	13,483	874.5	14,756	953.2
พัทลุง	3,787	736.1	4,560	880.3	4,285	823.4
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	14,685	782.0	17,555	928.5	18,810	983.6
ระนอง	1,635	895.2	1,810	1,035.6	1,944	1,097.8
พังงา	1,647	639.6	1,858	716.2	1,409	539.1
ภูเก็ต	2,892	801.3	3,257	881.4	4,010	1,059.8
กระบี่	2,380	534.9	3,165	701.9	3,737	818.1
ตรัง	6,131	970.2	7,465	1,173.7	7,710	1,207.1
กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้	20,283	561.2	23,990	657.1	23,737	643.8
สงขลา	8,829	1,314.6	10,193	1,501.5	10,761	1,568.2
สตูล	1,867	372.8	3,055	603.6	3,138	613.0
ปัตตานี	2,587	341.6	3,168	413.5	3,500	451.7
ยะลา	3,416	247.8	3,844	276.6	2,899	206.9
นราธิวาส	3,584	1,171.7	3,730	1,204.0	3,439	1,099.9

ที่มา : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สถานการณ์แรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำในพื้นที่จังหวัดพังงา ทั้งที่ได้รับอนุญาตและแรงงานที่หลบหนีเข้าเมืองผิดกฎหมาย ส่วนใหญ่เป็นตลาดแรงงานระดับล่าง ประเภท กรรมกร ประมง ในปี 2555 มีแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานที่ได้รับอนุญาต จำนวน 4,150 คน ปี 2556 จำนวน 33,123 คน และปี 2557 จำนวน 617 คน ในส่วนของแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองผิดกฎหมายมีแนวโน้มที่ลดลงจากจำนวน 239 ในปี 2555 ลดลงจำนวน 39 ราย ในปี 2556 และจำนวน 37 ราย ในปี 2557 เป็นผลมาจากจังหวัดโดยทุกภาคส่วนได้ร่วมกันรณรงค์และกวดขันแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาในพื้นที่โดยผิดกฎหมาย รวมทั้งการตั้งด่านตรวจด่านสกัดกั้นแรงงาน ผิดกฎหมายในพื้นที่อำเภอตะกั่วป่า และจัดชุดปฏิบัติการออกตรวจตราอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 100 : แสดงแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในพื้นที่จังหวัดพังงา ปี 2555 - 2557

ประเภท	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557	การเปลี่ยนแปลง(ร้อยละ) ในปี 2556-2557
1. แรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานที่ได้รับอนุญาต	4,150	33,123	617	-98.14
- ชั่วคราวทั่วไป	94	509	612	20.24
- พิสูจน์สัญชาติ	4,056	32,605	-	-
- ส่งเสริมการลงทุน (BOI)	-	-	5	5
2. แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองผิดกฎหมาย	239	39	37	-5.13
- ชนกลุ่มน้อย	5	39	37	-5.13
- มติ ครม. (3สัญชาติ)	234	-	-	-

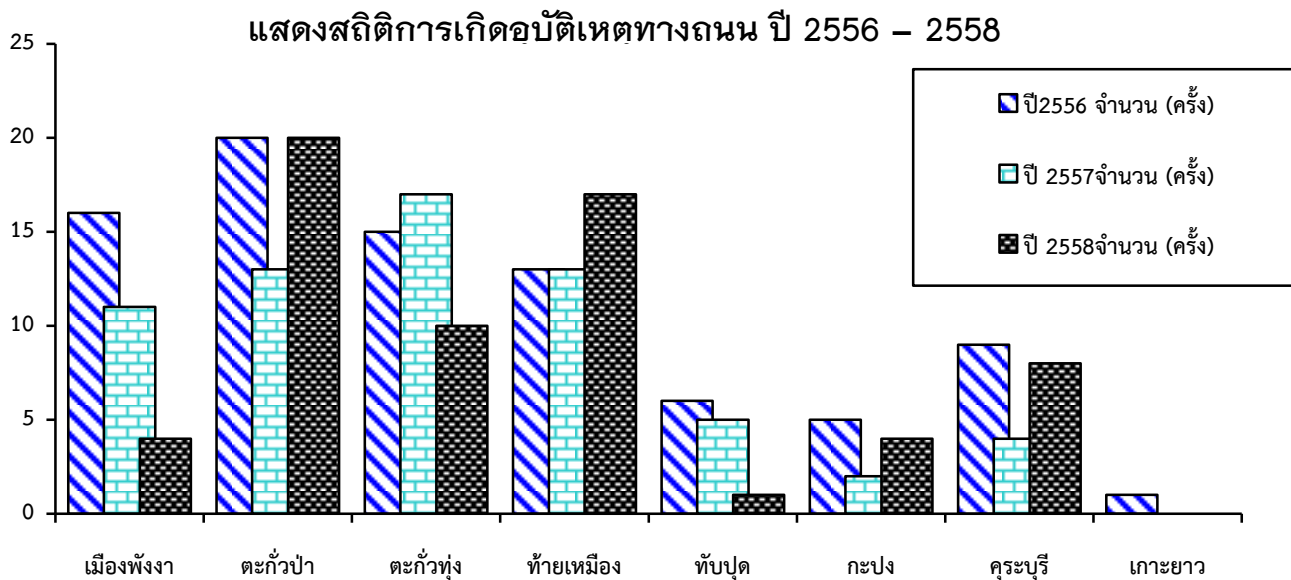
ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดพังงา

ในด้านภัยจากการคมนาคมและขนส่ง เมื่อพิจารณาถึงจำนวนการเกิดภัยในพื้นที่ในช่วงปี 2556-2558 มีจำนวนภัยเกิดขึ้น ในพื้นที่ 8 อำเภอ จำนวน 85 ครั้ง ในปี 2556 ลดลงเหลือ จำนวน 65 ครั้งในปี 2557 และลดลงเหลือ 64 ครั้งในปี 2558 ทั้งนี้ จังหวัดได้ร่วมกันรณรงค์อุบัติเหตุ-อุบัติภัย โดยเฉพาะในช่วงวันหยุดเทศกาลต่างๆ อย่างเป็นประจำปี รวมทั้งการรณรงค์ในสถานศึกษา เยาวชน ประชาชนทุกภาคส่วนได้ร่วมกันตระหนักถึงภัย และความสูญเสียที่อาจจะเกิดขึ้น นอกจากนี้ยังได้ร่วมกันรณรงค์การสวมหมวกกันน็อกให้แก่ผู้ขับขี่อย่างปลอดภัย ในส่วนของภัยธรรมชาติ ถึงอุทกภัย อัคคีภัย วาตภัย และภัยแล้ง มีแนวโน้มลดลงในปี 2558 เช่นเดียวกัน โดยลดลงร้อยละ 27.27

ตารางที่ 101 : แสดงภัยจากการคมนาคมและขนส่ง ในช่วงปี พ.ศ.2556-2558

ลำดับที่	อำเภอ	ปี 2556		ปี 2557		ปี 2558	
		จำนวน (ครั้ง)	มูลค่าความเสียหาย (บาท)	จำนวน (ครั้ง)	มูลค่าความเสียหาย (บาท)	จำนวน (ครั้ง)	มูลค่าความเสียหาย (บาท)
1	เมืองพังงา	16	1,550,500	11	777,500	4	16,000
2	ตะกั่วป่า	20	4,412,000	13	481,000	20	4,772,000
3	ตะกั่วทุ่ง	15	8,147,000	17	850,000	10	4,405,000
4	ท้ายเหมือง	13	2,013,000	13	1,152,000	17	563,000
5	ทับปุด	6	1,310,000	5	45,000	1	100,000
6	กะปง	5	400,000	2	-	4	4,400,000
7	คุระบุรี	9	1,310,000	4	-	8	15,500
8	เกาะยาว	1	407,400	-	-	-	-
รวม		85	19,549,900	65	3,405,500	64	14,271,500

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพังงา

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพังงา

ตารางที่ 102 : แสดงความเสียหายที่เกิดจากภัยธรรมชาติ 3 ปี ย้อนหลัง (พ.ศ. 2556 – 2558)

ลำดับ ที่	ประเภทภัย	ปี 2556		ปี 2557		ปี 2558	
		(ครั้ง)	ความเสียหาย (บาท)	(ครั้ง)	ความเสียหาย (บาท)	(ครั้ง)	ความเสียหาย (บาท)
1	อุทกภัย	3	4,610,589	2	7,800,900	3	50,000
2	อัคคีภัย	2	350,000	-	-	-	-
3	วาตภัย	7	40,500	9	258,000	2	25,000
4	ภัยแล้ง	-	-	-	-	3	7,000
		12	5,001,089	11	8,058,000	8	82,000

ตารางที่ 103 : แสดงสถิติการเกิดภัยธรรมชาติ 3 ปี ย้อนหลัง (พ.ศ. 2556 – 2558)

ลำดับ ที่	อำเภอ	ปี 2556				ปี 2557				ปี 2558			
		อุทกภัย	อัคคีภัย	อุทกภัย	อัคคีภัย	วาตภัย	ภัยแล้ง	วาตภัย	ภัยแล้ง	อุทกภัย	อัคคีภัย	วาตภัย	ภัยแล้ง
		จำนวน (ครั้ง)	จำนวน (ครั้ง)	จำนวน (ครั้ง)	จำนวน (ครั้ง)	จำนวน (ครั้ง)	จำนวน (ครั้ง)	จำนวน (ครั้ง)	จำนวน (ครั้ง)	จำนวน (ครั้ง)	จำนวน (ครั้ง)	จำนวน (ครั้ง)	จำนวน (ครั้ง)
1	เมือง พังงา	1	2	1	-	-	-	-	-	-	1	1	-
2	ตะกั่วป่า	1	-	3	-	-	-	3	-	1	2	1	-
3	ตะกั่วทุ่ง	-	-	-	-	1	-	1	-	-	-	-	1
4	ท้าย เหมือง	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1
5	ทับปุด	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-
6	กะปง	1	-	1	-	-	-	0	-	-	-	-	-
7	คุระบุรี	-	-	2	-	1	-	3	-	1	1	-	-
8	เกาะยาว	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	-	1
รวม		3	2	7	-	2	-	9	-	2	7	2	3

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพังงา

♦ การประเมินความเสี่ยงภัยของจังหวัด

จังหวัดพังงา ได้เผชิญกับภัยพิบัติครั้งร้ายแรงที่ควรค่าแก่การจดจำและ การเตรียมพร้อมสำหรับการรับมือกับสาธารณภัยเช่น เหตุการณ์รถบรรทุกแก๊สระเบิด ในปี พ.ศ.2534 มีผู้เสียชีวิต 207 คน จากเหตุการณ์สึนามิ ในปี พ.ศ.2547 มีผู้เสียชีวิต 4,225 คน มีผู้สูญหายจำนวนมาก หลังเหตุการณ์สึนามิ จังหวัดพังงา ได้ให้ความสำคัญกับการจัดการภัยพิบัติมากขึ้น การบริหารจัดการภัยพิบัติ ได้ดำเนินการขึ้นทั้งในส่วนที่เป็นโครงสร้าง การจัดสร้าง หอเตือนภัย อาคารหลบภัย หอกระจายข่าว แผนที่แสดงเส้นทางหลบหนีคลื่นยักษ์ และป้ายบอกทางแสดงเส้นทางไปยังสถานที่ปลอดภัย และไม่ใช่โครงสร้าง เช่น การฝึกอบรมชุมชนให้มีการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับภัยพิบัติ การสร้างเครือข่ายชุมชนเฝ้าระวังและเตือนภัย การฝึกซ้อมแผนอพยพในกรณีเกิดเหตุการณ์ เพื่อสร้างความเชื่อมั่น แก่นักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่จากข้อมูลสถิติการเกิดสาธารณภัย และสภาวะแวดล้อม ซึ่งนับวันก็มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตามวัฏจักรทางธรรมชาติ อันเป็นผลให้เกิดปรากฏการณ์ต่าง ๆ ทั้งที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์

อันเนื่องมาจากการเร่งรัดการพัฒนาที่ผ่านมา ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรมลงอย่างมาก สภาพทางนิเวศวิทยาเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ภัยธรรมชาติเกิดขึ้นบ่อยครั้ง และมีแนวโน้มที่จะทวีความเสียหายและความรุนแรง นับวันจะมีเพิ่มมากขึ้น ทำให้จังหวัดพังงามีความเสี่ยงต่อการเกิดสาธารณภัย ดังนี้ (เรียงจากความเสี่ยงภัยมากไปหาน้อยตามลำดับ)

- 1) ภัยจากพายุหมุนเขตร้อน
- 2) อุทกภัยและดินโคลนถล่ม
- 3) ภัยจากอัคคีภัย
- 4) ภัยจากการคมนาคมและขนส่ง
- 5) ภัยแล้ง
- 6) ภัยจากไฟฟ้าและหมอกควัน
- 7) ภัยจากแผ่นดินไหว
- 8) ภัยจากโรคระบาดพืชและสัตว์
- 9) ภัยจากโรคระบาดในมนุษย์
- 10) ภัยจากคลื่นสึนามิ
- 11) ภัยจากการกีดเซาะชายฝั่ง

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

♦ ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดพังงายังมีพื้นที่ ป่าไม้ ในช่วง ปี 2557 มีจำนวน 1,083,257.48 ไร่ สัดส่วนร้อยละ 31.55 ของพื้นที่จังหวัด ที่มีจำนวน 3,433,497.58 ไร่ มีพื้นที่ป่าไม้สูงลำดับที่ 2 ของจังหวัดภาคใต้ รองจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีจำนวน 2,325,694.74 ไร่

ตารางที่ 104 : แสดงพื้นที่ป่าไม้/พื้นที่จังหวัด ในช่วงปี 2557 ของจังหวัดพังงา และของภาคใต้

จังหวัด	พื้นที่จังหวัด (ไร่)	พื้นที่ป่าไม้ (ไร่)	ร้อยละของพื้นที่จังหวัด
กระบี่	3,327,160.32	548,648.33	16.59
ระนอง	2,015,637.73	1,079,017.82	53.53
สตูล	1,869,752.15	733,484.09	39.23
ยะลา	2,796,884.02	938,385.15	33.55
พังงา	3,433,497.58	1,083,257.48	31.55
นครศรีธรรมราช	6,175,495.70	1,082,970.58	17.75
สุราษฎร์ธานี	8,174,771.27	2,325,694.74	28.45
นราธิวาส	2,807,001.68	738,957.59	26.33
ตรัง	2,956,311.25	665,183.36	22.50
ชุมพร	3,747,629.09	808,097.62	21.56
ภูเก็ต	342,841.25	69,603.36	20.30
พัทลุง	2,412,830.06	384,622.91	15.94
สงขลา	4,838,350.85	536,840.12	11.10
ปัตตานี	1,235,481.35	64,713.18	5.24
ภาคใต้	46,133,508.31	11,059,476.33	23.97
รวมทั้งประเทศ	323,518,861.06	102,285,400.62	31.62

ที่มา : กรมป่าไม้

◆ แนวโน้มของปัญหา ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่จังหวัดพังงา

1. การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ เพื่อเกษตรกรรม การท่องเที่ยว การขยายตัวของชุมชน ส่งผลให้เกิดการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ เพื่อบริการเปลี่ยนแปลง ดังกล่าวส่งผลให้พื้นที่ป่าไม้ในพื้นที่ลดลงอย่างรวดเร็ว ในช่วงระหว่างปี 2556-2558 ถึงจำนวน 18,167.13 ไร่ โดย

ในช่วงระหว่างปี 2556-2557 ลดลง 13,142.22 ไร่ หรือ ร้อยละ 1.20

ในช่วงระหว่างปี 2557-2558 ลดลง 5,024.91 ไร่ หรือ ร้อยละ 0.46

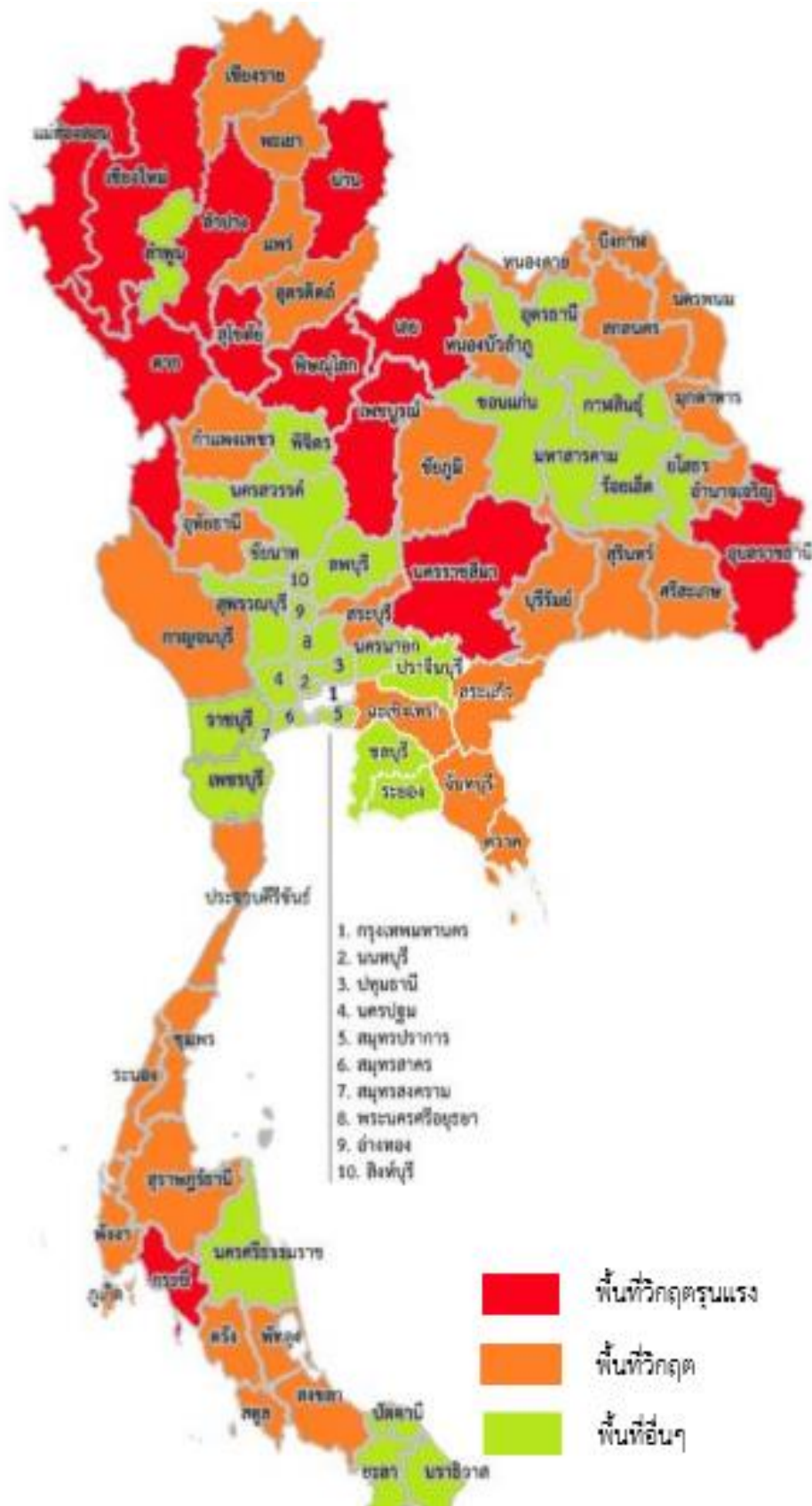
ในปี 2558 พื้นที่ป่าไม้ลดลงเป็นลำดับ 6 (ร้อยละ 0.46) ของพื้นที่ภาคใต้ รองจากจังหวัดปัตตานี (ร้อยละ 1.85) จังหวัดยะลา ร้อยละ 1.78 จังหวัดภูเก็ต ร้อยละ 0.63 จังหวัดระนอง (ร้อยละ 0.51) และจังหวัดชุมพร (ร้อยละ 0.47) และจัดให้อยู่ในพื้นที่วิกฤต ตามแผนแม่บทแก้ไขปัญหาทรัพยากรป่าไม้ ที่ได้แบ่งพื้นที่ออกเป็น พื้นที่วิกฤตรุนแรง 12 จังหวัด พื้นที่วิกฤต 33 จังหวัด (รวมจังหวัดพังงา) และพื้นที่อื่นๆ 31 จังหวัด ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่จังหวัดจะต้องเร่งรัดการพัฒนา โดยเฉพาะการรณรงค์และการฟื้นฟูเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้คงความสมบูรณ์

2. ปัจจัยของการเสื่อมโทรมของพื้นที่ทรัพยากรป่าไม้ ที่ยังขาดการบริหารจัดการแผนการใช้ประโยชน์ของพื้นที่รวมทั้งการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้

ตารางที่ 105 : แสดงการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้ ในช่วง ระหว่างปี 2556-2558 ของจังหวัดพังงา
และของภาคใต้

จังหวัด	พื้นที่ป่า (ไร่)		การเปลี่ยนแปลง ปี 2556/2557 (+/-)		พื้นที่ป่า (ไร่)		การเปลี่ยนแปลง ปี 2557/2558 (+/-)	
	ปี พ.ศ.2556	ปี พ.ศ.2557	ไร่	ร้อยละ	ปี พ.ศ.2558	ไร่	ร้อยละ	
กระบี่	559,032.82	548,648.33	-10,384.49	-1.86	551,905.32	3,256.99	0.59	
ระนอง	1,059,370.80	1,079,017.82	19,647.02	1.85	1,073,461.82	-5,556.00	-0.51	
สตูล	744,519.62	733,484.09	-11,035.58	-1.48	738,773.49	5,289.40	0.72	
ยะลา	936,046.08	938,385.15	2,339.07	0.25	921,678.72	-16,706.43	-1.78	
พังงา	1,096,399.70	1,083,257.48	-13,142.22	-1.20	1,078,232.57	-5,024.91	-0.46	
นครศรีธรรมราช	1,061,726.20	1,082,970.58	21,244.38	2.00	1,104,210.33	21,239.75	1.96	
สุราษฎร์ธานี	2,335,659.99	2,325,694.74	-9,965.25	-0.43	2,334,881.56	9,186.82	0.40	
นราธิวาส	709,562.37	738,957.59	29,395.22	4.14	741,535.37	2,577.78	0.35	
ตรัง	660,877.45	665,183.36	4,305.91	0.65	673,000.44	7,817.08	1.18	
ชุมพร	787,831.43	808,097.62	20,266.19	2.57	804,298.87	-3,798.75	-0.47	
ภูเก็ต	69,215.98	69,603.36	387.38	0.56	69,167.36	-436.00	-0.63	
พัทลุง	390,574.89	384,622.91	-5,951.98	-1.52	384,777.60	154.69	0.04	
สงขลา	580,497.94	536,840.12	-43,657.82	-7.52	534,565.78	-2,274.34	-0.42	
ปัตตานี	59033.18	64,713.18	5,680.00	9.62	63,515.94	-1,197.24	-1.85	
ภาคใต้	11,050,348.45	11,059,476.33	9,127.87	0.08	11,074,005.17	14,528.84	0.13	
รวมทั้งประเทศ	102,119,539.58	102,285,400.62	165,861.06	0.16	102,240,981.84	-44,481.81	-0.04	

ที่มา : กรมป่าไม้

ส่วนการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ ในช่วงปี พ.ศ. 2558 มีแนวโน้มลดลง เหลือจำนวน 94 คดี หรือร้อยละ 29.85 จากปี พ.ศ. 2557 ที่มีจำนวน 134 คดี

ปัญหาในการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ อันเนื่องมาจาก

- 1.การขยายตัวของพื้นที่ ชุมชน ต้องการพื้นที่ทำการเกษตร
- 2.การขยายตัวของภาคธุรกิจการท่องเที่ยว และที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ที่มีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้มีการบุกรุกพื้นที่เพื่อกิจการต่าง ๆ มากขึ้น

ตารางที่ 106 : แสดงสถิติการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ในช่วงระหว่าง ปี พ.ศ. 2556 – 2558

ปีพ.ศ.	จำนวนคดี	เนื้อที่ (ไร่)	จำนวนผู้ต้องหา	ค่าเสียหายของ... (บาท)
2556	84	597-0-09	52	45,387,150.53
2557	134	1,093-2-61	28	101,164,719.98
2558	94	1,245-1-55	75	95,996,469.64

ที่มา: สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา

➤ สถานการณ์ขยะมูลฝอย

จากการสำรวจและประเมินอัตราการผลิตและปริมาณของขยะมูลฝอยในปี 2559 โดยสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 15 ภูเก็ต ภายใต้โครงการเมืองสวยใส ไร้มลพิษ มีขยะมูลฝอยเกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดพังงา 289 ตัน/วัน (คำนวณภายใต้ฐานประชากรปี 2558 จากข้อมูลอัตราการเกิดมูลฝอยเฉลี่ยของกรมควบคุมมลพิษ โดยชุมชนระดับเทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล 1.89, 1.15, 1.02 และ 0.91 กิโลกรัม/คน/วัน ตามลำดับ) และจากการสำรวจสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยทุกแห่งในจังหวัดพังงา ณ เดือนเมษายน 2559 พบว่ามีปริมาณขยะมูลฝอยสะสมในพื้นที่จังหวัดพังงาทั้งสิ้น 195,864 ตัน

องค์ประกอบขยะมูลฝอย ในปี 2559 ยังไม่มีรายงานการศึกษาขององค์ประกอบขยะมูลฝอยแต่จากข้อมูลการศึกษาด้านการจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพื้นที่จังหวัดพังงา ในปีพ.ศ. 2554 เทศบาลเมืองพังงา มีสัดส่วนของขยะอินทรีย์สูงถึงร้อยละ 50.58 ขยะทั่วไปและขยะอันตราย ร้อยละ 3.92 และร้อยละ 0 ตามลำดับ และเป็นขยะรีไซเคิลสูงถึงร้อยละ 45.50 ของปริมาณขยะมูลฝอยส่งกำจัดทั้งหมด

ของเสียอันตรายจากชุมชน สถานการณ์การจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนจังหวัดพังงา พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกือบทุกแห่ง ยังไม่มีระบบบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนที่เป็นระบบครบวงจร ตั้งแต่การคัดแยก รวบรวม ขนส่ง และกำจัด โดยเทศบาลเมืองพังงา เทศบาลตำบลกระบือรี และเทศบาลตำบลทับปุด มีการประชาสัมพันธ์ และกิจกรรมสนับสนุนกลไกการคัดแยก มีการบันทึกปริมาณของเสียอันตรายที่รวบรวมได้จากต้นทาง ส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นนั้นจังหวัดพังงาได้ขอให้มีการประชาสัมพันธ์ คัดแยก และรวบรวมของเสียอันตรายไว้ชั่วคราวเพื่อรอการขนส่งไปกำจัดด้วยแล้ว นอกจากนั้น ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 เทศบาลเมืองพังงาได้รับงบประมาณสำหรับก่อสร้างอาคารศูนย์รวบรวมของเสียอันตราย โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงามีโครงการสนับสนุนการขนส่งและกำจัดของเสียอันตรายในทุกปี

มูลฝอยติดเชื้อ ข้อมูลในปี 2559 มีแหล่งกำเนิดมูลฝอยติดเชื้อในจังหวัดพังงา มาจากโรงพยาบาลทั่วไปและโรงพยาบาลชุมชน 9 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 64 แห่ง คลินิกเอกชน 114 แห่ง คลินิกสัตว์ 6 แห่ง นอกจากนั้นมาจากบ้านเรือนโดยผู้ป่วยติดเชื้อ ด้านการบริหารจัดการมูลฝอยติดเชื้อ มีการดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยติดเชื้อได้ครอบคลุมทุกพื้นที่ แยกเป็น 2 วิธี คือ กำจัดเองโดยโรงพยาบาลใช้วิธีการเผาและจ้างเอกชนดำเนินการผ่านระบบของโรงพยาบาล มีระบบตรวจสอบคุณภาพ ตามมาตรฐานที่กำหนด โดยงานอนามัยสิ่งแวดล้อม งานบริหาร และงานควบคุมการติดเชื้อ (Infection Control) ในทุกโรงพยาบาล ดังนี้

1) ดำเนินการจ้างเอกชน ประกอบด้วย 4 โซน

- อำเภอเมืองพังงา มีโรงพยาบาลพังงาเป็นแม่ข่าย
- อำเภอตะกั่วป่า มีโรงพยาบาลตะกั่วป่าเป็นแม่ข่าย
- อำเภอตะกั่วทุ่ง มีโรงพยาบาลตะกั่วทุ่งเป็นแม่ข่าย
- อำเภอทับปุด มีโรงพยาบาลทับปุดเป็นแม่ข่าย

2) ดำเนินการเผา โดยใช้เตาเผาของโรงพยาบาลเอง ประกอบด้วย 4 โซน

- อำเภอเกาะยาว มีโรงพยาบาลเกาะยาวเป็นแม่ข่าย
- อำเภอกะปง มีโรงพยาบาลกะปงเป็นแม่ข่าย
- อำเภอคุระบุรี มีโรงพยาบาลคุระบุรีเป็นแม่ข่าย
- อำเภอท้ายเหมือง มีโรงพยาบาลท้ายเหมืองเป็นแม่ข่าย

และปัจจุบันสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพังงาร่วมกับกรมอนามัย อยู่ระหว่างพัฒนาระบบฐานข้อมูลปริมาณของมูลฝอยติดเชื้อที่เกิดขึ้นและนำไปกำจัด

การคัดแยกและนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ในปี พ.ศ. 2559 สถานการณ์การใช้ประโยชน์ของเสียในพื้นที่จังหวัดพังงา ประกอบด้วย กิจกรรมสิ่งประดิษฐ์จากวัสดุเหลือใช้ กิจกรรมน้ำหมักชีวภาพ และปุ๋ยหมักจากขยะอินทรีย์ กิจกรรมบริจาควัสดุอะลูมิเนียมเพื่อจัดทำขาเทียม กิจกรรมคัดแยกขยะของพนักงานท้ายรถขยะ และกิจกรรมการคัดแยกในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย โดยจากการสอบถามข้อมูลด้านการจัดการขยะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดพังงา เบื้องต้นพบว่า ในครัวเรือนและตลาดสดบางแห่งได้มีการคัดแยกขยะอินทรีย์และขยะรีไซเคิลบางส่วนก่อนการเก็บขนขยะ เพื่อเลี้ยงสัตว์ ผลิตน้ำหมักชีวภาพ และขายให้ผู้รับซื้อขยะประมาณ 79.30 ตัน/วัน นอกจากนี้ขยะที่ได้รับการเก็บขนบางส่วนมีการคัดแยกโดยพนักงานท้ายรถขยะและผู้ค้าขายขยะในสถานที่กำจัดขยะ ประมาณ 6.37 ตัน/วัน อย่างไรก็ตาม ยังไม่สามารถระบุปริมาณการใช้ประโยชน์ของขยะมูลฝอยที่ชัดเจนถูกต้องได้อย่างครบถ้วน เนื่องจากยังไม่มีระบบการบันทึกและการรายงานข้อมูลที่เหมาะสม

การเก็บขนและขนส่งขยะมูลฝอย จากการสำรวจข้อมูลการจัดการขยะมูลฝอยในปี 2559 พบว่า มีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ให้บริการเก็บรวบรวมขนส่งและกำจัดขยะมูลฝอย 44 แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 84.62 ของจำนวนเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดพังงา เทศบาลเกือบทุกแห่งมีรถเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอยเป็นของตนเองและให้บริการเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอยในพื้นที่รับผิดชอบ มีเพียงเทศบาลตำบลเกาะยาวใหญ่เท่านั้นที่ไม่มีการให้บริการเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอย ส่วนการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า มีการบริการเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอยร้อยละ 83.33 โดยมีเพียงบางองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีการให้บริการเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอยโดยให้ชุมชนหรือชาวบ้านจัดการกันเอง

การกำจัดขยะมูลฝอยปัจจุบัน การสำรวจข้อมูลสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยในปี 2559 พบว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพังงาที่มีสถานที่กำจัดขยะของตนเอง จำนวน 16 แห่ง ปริมาณขยะมูลฝอยที่ได้รับบริการกำจัดประมาณ 190.66 ตัน/วัน และพบว่าปริมาณขยะที่นำมากำจัดโดยวิธีการที่ถูกต้อง¹และไม่ถูกต้อง²¹ประมาณ 81 ตัน/วัน และ 109.66 ตัน/วัน ตามลำดับ โดยมีการนำขยะกลับไปใช้ประโยชน์ 85.67 ตัน/วัน มีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับงบประมาณก่อสร้างระบบกำจัดมูลฝอยโดยวิธีฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล จำนวน 2 แห่ง คือ เทศบาลเมืองพังงา และเทศบาลเมืองตะกั่วป่า และระบบ MBT จำนวน 1 แห่ง คือ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะยาวน้อย

การบริหารจัดการขยะมูลฝอยแบบรวมศูนย์ ตามแผนบริหารจัดการขยะมูลฝอยจังหวัดพังงา พ.ศ. 2558-2562 ได้กำหนดให้มีการบริหารจัดการขยะแบบรวมศูนย์ (Cluster) จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ ศูนย์เทศบาลเมืองพังงา รองรับขยะมูลฝอยในพื้นที่ อ.เมือง, อ.ทับปุด, อ.ตะกั่วทุ่ง, อ.ท้ายเหมือง และศูนย์เทศบาลเมืองตะกั่วป่า รองรับขยะมูลฝอยในพื้นที่ อ.ตะกั่วป่า, อ.คุระบุรี, อ.กะปง มีการกำจัดขยะในปัจจุบันเป็นแบบฝังกลบ โดยมีแผนพัฒนาให้มีรูปแบบการกำจัดด้วยการแปรรูปเป็นเชื้อเพลิงแท่ง (RDF) โดยให้เอกชนร่วมลงทุน ขณะนี้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 2 แห่ง อยู่ระหว่างดำเนินการตาม พ.ร.บ.การให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2556 ส่วนอีก 2 แห่ง ตั้งอยู่ในพื้นที่เกาะเพื่อให้สามารถดำเนินการบริหารจัดการขยะมูลฝอยได้ในพื้นที่ของตนเองได้ คือ ศูนย์อบต.เกาะยาวน้อย รองรับขยะมูลฝอยในพื้นที่ ต.เกาะยาวน้อย อ.เกาะยาว มีเทคโนโลยีกำจัดขยะในปัจจุบันแบบชีวภาพเชิงกล (MBT) ขณะนี้ อยู่ระหว่างการก่อสร้างระบบแปรรูปขยะประเภทพลาสติกไปเป็นน้ำมันเชื้อเพลิง และ ศูนย์เทศบาลตำบลพุนเณร รองรับขยะมูลฝอยในพื้นที่ ต.เกาะยาวใหญ่ อ.เกาะยาว

ปัจจุบันมีการกำจัดที่ไม่ถูกหลักวิชาการเป็นแบบเทกองกลางแจ้ง (Opendump) จังหวัดพังงา มีแผนผลักดันให้มีการขอรับงบประมาณเพื่อก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการต่อไป

ที่มา: สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 15 ภูเก็ต, สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา, 2559

ตารางที่ 107 : แสดงระบบกำจัดขยะมูลฝอยในจังหวัดพังงา

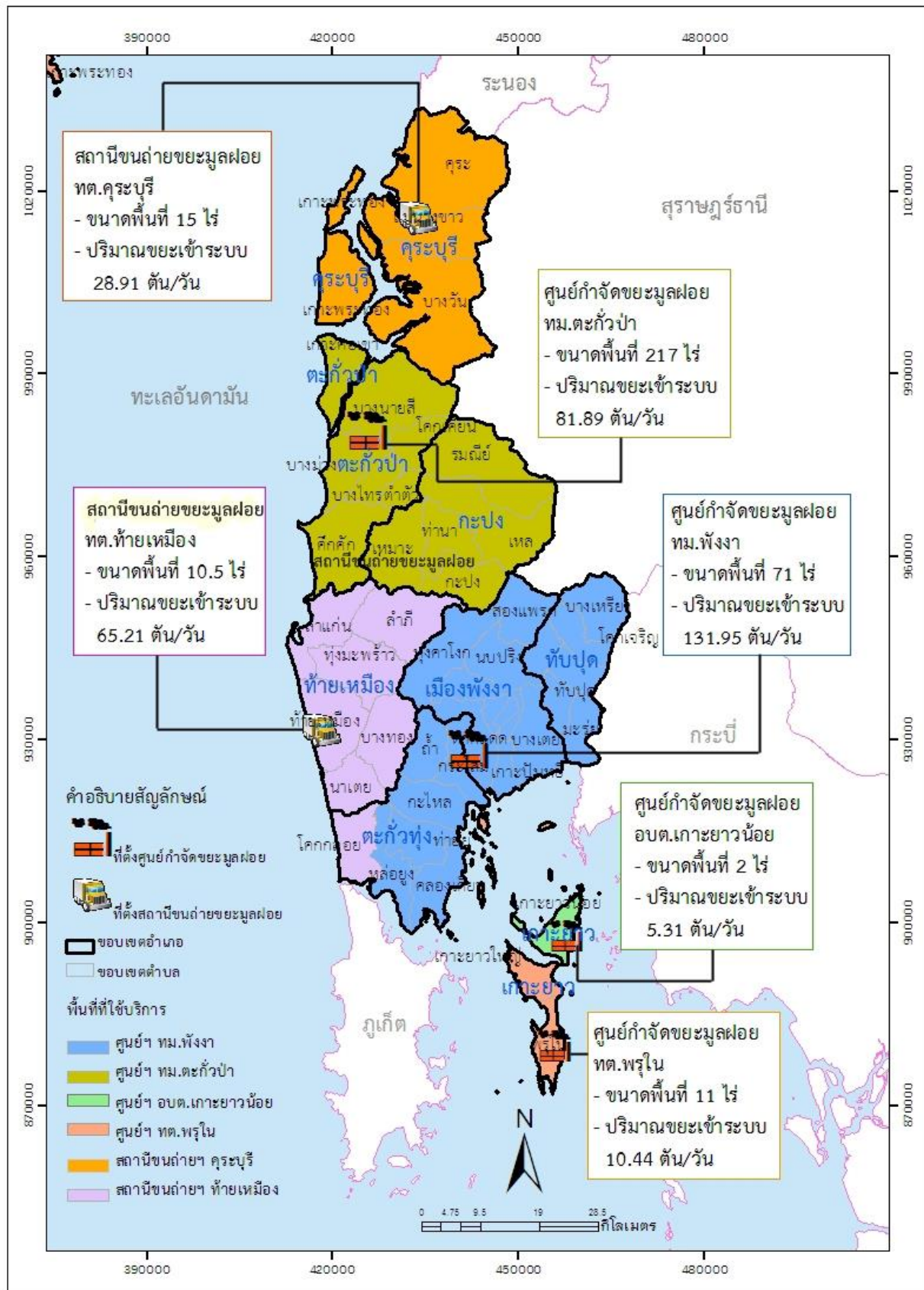
สถานที่กำจัดขยะมูลฝอย	จำนวน (ไร่)	ระบบกำจัดขยะมูลฝอย
1. ม.1 ต.เกาะยวน้อย อ.เกาะยาว (เทศบาลตำบลเกาะยาว)	1	Open dump
2. ม.3 ต.ตากแดด อ.เมือง (เทศบาลเมืองพังงา)	71	Control dump
3. ม.2 ต.ทับปุด อ.ทับปุด (เทศบาลตำบลทับปุด)	11	Open dump
4. ม.1 ต.ท้ายเหมือง อ.ท้ายเหมือง (เทศบาลตำบลท้ายเหมือง)	10.5	Open dump
5. ต.เกาะยวน้อย อ.เกาะยาว (อบต.เกาะยวน้อย)	2	MBT
6. ม.12 ต.โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง (เทศบาลตำบลโคกกลอย)	20	Open dump/Open burn
7. ม.7 ต.บางนายสี อ.ตะกั่วป่า (เทศบาลเมืองตะกั่วป่า)	217	Control dump
8. ม.8 ต.คุระ ต.คุระบุรี (เทศบาลตำบลคุระบุรี)	15	Open dump
9. ม.1 ต.ทุ่งคาโงก อ.เมือง (อบต.ทุ่งคาโงก)	2	Open dump/Open burn
10. ม.3 ต.บางเตย อ.เมือง (เทศบาลตำบลบางเตย)	4	Open dump/Open burn
11. ม.1 ต.บางม่วง อ.ตะกั่วป่า (อบต.บางม่วง)	5	Open dump
12. ม.2 ต.คลองเคียน อ.ตะกั่วทุ่ง (อบต.คลองเคียน)	5.2	Open dump/Open burn
13. ม.3 ต.หล่อยูง อ.ตะกั่วทุ่ง (อบต.หล่อยูง)	2	Open dump/Open burn
14. ม.9 ต.ท้ายเหมือง อ.ท้ายเหมือง (อบต.ท้ายเหมือง)	8	Open dump
15. ม.5 ต.ลำแก่น อ.ท้ายเหมือง (เทศบาลตำบลลำแก่น)	30	Open dump
16. ม.2 ต.พุนิ อ.เกาะยาว (เทศบาลตำบลพุนิ)	11	Open dump

ที่มา: สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา, 2559

ตารางที่ 108 : แสดงปริมาณขยะมูลฝอย จำแนกเป็นรายจังหวัดในภาคใต้ พ.ศ. 2555 – 2557

จังหวัด	2555 (2012)			2556 (2013)			2557 (2014)		
	รวม Total	ในเขต เทศบาล Municipal area	นอกเขต เทศบาล Non- municipal area	รวม Total	ในเขต เทศบาล Municipal area	นอกเขต เทศบาล Non- municipal area	รวม Total	ในเขต เทศบาล Municipal area	นอกเขต เทศบาล Non- municipal area
รวมยอด	5,180	2,536	2,644	5,403	2,952	2,451	9,343	4,811	4,532
นครศรีธรรมราช	1,017	365	652	1,042	446	596	1,085	481	604
กระบี่	280	115	165	518	187	332	551	177	374
พังงา	128	74	54	300	97	203	319	111	208
ภูเก็ต	531	480	51	687	595	91	714	640	74
สุราษฎร์ธานี	630	448	182	978	576	402	1,061	670	391
ระนอง	87	59	28	199	139	60	196	141	55
ชุมพร	289	114	175	369	139	230	370	150	220
สงขลา	803	603	200	1,597	1,070	527	1,604	1093	511
สตูล	125	55	70	291	75	217	301	80	221
ตรัง	33	84	250	659	207	452	716	289	427
พัทลุง	265	190	75	503	317	186	518	332	186
ปัตตานี	299	95	204	620	165	455	631	170	461
ยะลา	205	115	90	534	253	281	541	251	290
นราธิวาส	410	155	255	711	199	512	736	226	510

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖ การเปลี่ยนแปลงชายฝั่งทะเล

จากเอกสารการจำแนกเขตเพื่อการจัดการด้านธรณีวิทยาและทรัพยากรธรณีจังหวัดพังงา กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีข้อมูลว่าประเทศไทยมีชายฝั่งทะเลยาว 3,148 กิโลเมตร ประกอบด้วยพื้นที่ชายฝั่งจังหวัดต่าง ๆ 23 จังหวัด แบ่งเป็น ชายฝั่งด้านอ่าวไทย และชายฝั่งด้านอันดามัน ชายฝั่งที่ถูกกัดเซาะคิดเป็นระยะทางทั้งสิ้น 830 กิโลเมตร หรือร้อยละ 23 ของพื้นที่ชายฝั่งทั้งหมด โดยชายฝั่งด้านอ่าวไทยซึ่งประกอบด้วยพื้นที่ชายฝั่ง 17 จังหวัด มีความยาวทั้งสิ้น 2,055 กิโลเมตร มีชายฝั่งที่ถูกกัดเซาะ 730 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 35 ของพื้นที่ชายฝั่งด้านอ่าวไทยทั้งหมด ส่วนชายฝั่งด้านอันดามันประกอบด้วยพื้นที่ชายฝั่ง 6 จังหวัดมีความยาว 1,093 กิโลเมตร มีชายฝั่งที่ถูกกัดเซาะยาว 100 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 9 ของพื้นที่ชายฝั่งด้านอันดามันทั้งหมด สำหรับกระบวนการเปลี่ยนแปลงชายฝั่งทะเลนอกจากเกิดกระบวนการกัดเซาะข้างต้นแล้ว บางแห่งยังสามารถพบการสะสมของตะกอนทำให้พื้นที่ชายฝั่งงอกออกไปและเกิดการตื้นเขินโดยพบว่าพื้นที่ชายฝั่งทะเลด้านอ่าวไทยเกิดการสะสมของตะกอนรวม 127.3 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 7.49 ของความยาวชายฝั่งทั้งหมด และพื้นที่ชายฝั่งทะเลด้านอันดามันเกิดการสะสมของตะกอนรวม 35 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 3.7 ของความยาวชายฝั่งทั้งหมด

ชายฝั่งจังหวัดพังงามีความยาว 148 กิโลเมตร พื้นที่ที่สามารถทำการประเมินการเปลี่ยนแปลงได้คิดเป็นระยะทางทั้งสิ้นประมาณ 243 กิโลเมตร เนื่องจากรวมเกาะพระทองและเกาะคอเขาจึงมีความยาวเส้นชายฝั่งเพิ่มขึ้น ผลจากการศึกษาพบชายฝั่งมีการกัดเซาะระยะทางรวมทั้งสิ้น 47,453 เมตร หรือร้อยละ 19.50 ของระยะทางตามแนวชายฝั่งที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งหมด คิดเป็นพื้นที่ 485 ไร่

ที่มา: กรมทรัพยากรธรณี, 2556

๖ การเปลี่ยนแปลงของแนวปะการัง

จากรายงานการสำรวจและประเมินสถานภาพและศักยภาพทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งปะการังและหญ้าทะเล ปี 2556 ของสถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเล ชายฝั่งทะเล และป่าชายเลน กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้เลือกสำรวจแนวปะการังในเขตจังหวัดพังงา จำนวน 6,438 ไร่ พบแนวปะการังอยู่ในสภาพดีจนถึงดีมาก 3.7 % สภาพสมบูรณ์ปานกลาง 15.9 % ส่วนอีก 80.4 % อยู่ในสภาพเสียหายจนถึงเสียหายมาก โดยภาพรวมถือว่าแนวปะการังในเขตจังหวัดพังงาที่เลือกสำรวจในครั้งนี้ อยู่ในสภาพเสียหาย โดยมีปะการังที่มีชีวิตปกคลุมพื้นที่โดยเฉลี่ยเท่ากับ 23.2 % ปะการังตาย 56.6 % เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลในอดีตก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์ปะการังฟอกขาวปี 2553 พบว่ามีแนวปะการังที่เสียหายเพิ่มขึ้นคิดเป็นสัดส่วนได้ 64.1 % แนวปะการังที่ยังคงมีสภาพคงที่คิดเป็นสัดส่วน 19.3 % และแนวปะการัง ที่มีสภาพดีขึ้นคิดเป็นสัดส่วน 7.7 %

ที่มา: สถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเล ชายฝั่งทะเล และป่าชายเลน, 2556

๐ สภาพความต้องการน้ำในปัจจุบัน

- เพื่อการเกษตรโดยประเมินการใช้ในพื้นที่การเกษตรของจังหวัดพังงา ประมาณ 891,207 ไร่ มีความต้องการใช้น้ำประมาณ 236.28 ล้าน ลบ.ม.ต่อปี
- เพื่อการอุปโภค-บริโภค จังหวัดพังงา มีประชากร ประมาณ 240,000 คน ประเมินการใช้น้ำประมาณ 13.17 ล้าน ลบ.ม.ต่อปี
- เพื่อการปศุสัตว์ ประเมินการใช้น้ำประมาณ 0.39 ล้าน ลบ.ม.ต่อปี
- เพื่อการท่องเที่ยว ประเมินการใช้น้ำประมาณ 0.52 ล้าน ลบ.ม.ต่อปี
- เพื่อรักษาระบบนิเวศ ประเมินการใช้น้ำประมาณ 91.82 ล้าน ลบ.ม.ต่อปี
- เพื่อรักษาระบบนิเวศ ประเมินการใช้น้ำประมาณ 91.82 ล้าน ลบ.ม.ต่อปี

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา

การกำหนดตำแหน่งการพัฒนา (Positioning) ของจังหวัด

ลำดับที่	จังหวัด	การกำหนดตำแหน่งการพัฒนา (Positioning) ของจังหวัด (เรียงลำดับ)	เหตุผล/ข้อมูลสนับสนุน
1	พังงา	1.เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	จังหวัด มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์และหลากหลาย ทั้งป่าเขา หาดทราย เกาะแก่งปะการังเป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงระดับโลก อาทิ อุทยานแห่งชาติทางทะเล หมู่เกาะสุรินทร์ หมู่เกาะสิมิลัน อ่าวพังงา เขาตะปู เกาะปันหยี ฯลฯ ประกอบกับ มีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมประเพณี ประวัติศาสตร์และแหล่งโบราณคดี เป็นเมืองที่สงบ เรียบง่าย น่าอยู่ ประชาชนมีความสามัคคีสมานฉันท์มีอัธยาศัยดี เป็นมิตรกับนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีสถานที่พักผ่อนอำนวยความสะดวกในระดับมาตรฐานสากล สถานการณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดพังงาในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ. 2557-2559) มีดังนี้ 1.รายได้จากการท่องเที่ยว - ปี 2559 จำนวน 41,587.73 ล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 52.25) - ปี 2558 จำนวน 37,214.73 ล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 89.73) - ปี 2557 จำนวน 29,329.80 ล้านบาท 2.จำนวนท่องเที่ยว - ปี 2559 4,477,266 (เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.96) - ปี 2558 จำนวน 4,176,738 คน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 72.81) - ปี 2557 จำนวน 3,730,398 คน
		2. เมืองเกษตรกรรม (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ประมง ปศุสัตว์)	จังหวัดพังงาเป็นพื้นที่มีศักยภาพในการผลิตสินค้าเกษตร ทั้งปาล์มน้ำมัน ยางพารา ประมง ปศุสัตว์ พืชสวนไร่ จากข้อมูลของ สำนักพัฒนาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ ปี 2558 มี GPP จากภาคเกษตร จำนวน 12,515 ล้านบาท ร้อยละ 26.44 มีทรัพยากรดิน และทรัพยากรชายฝั่งที่อุดมสมบูรณ์ มีปริมาณน้ำเพียงพอต่อการผลิต - มี GPP ภาคสาขาโรงแรมและ ภัตตาคาร ในปี 2558 มูลค่า 13,078 ล้านบาท ร้อยละ 27.63 สูงเป็นลำดับหนึ่ง

2.3 การวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพ (SWOT Analysis)

จังหวัดได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดทั้งด้านการพัฒนาแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) การเติบโตทางเศรษฐกิจและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (Growth & Competitiveness) การเติบโตทางเศรษฐกิจ สีเขียว (Green Growth) และตัวชี้วัดประสิทธิภาพการดำเนินงานภาครัฐ (Government Efficiency) มาประกอบการวิเคราะห์สถานะแวดล้อมที่สำคัญๆ ดังนี้ (SWOT)

๐ จังหวัดพังงา : ผลการทบทวนสถานะแวดล้อม (swot)

จุดแข็ง Strength S :	จุดอ่อน Weaknesses w :
1. จังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีฐานเศรษฐกิจดี มีการเติบโตของเศรษฐกิจและผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวสูงกว่าค่าเฉลี่ยของภาคใต้และยังมีแนวโน้มของศักยภาพทางเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างต่อเนื่องในอนาคต 2. แนวชายฝั่งทะเลและหมู่เกาะด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีความสวยงาม เป็นแหล่งโอโซน มีความปลอดภัย มีความพร้อมและได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ 3. มีความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม เมืองเก่าโบราณคดี ที่มีความเป็นมายาวนานและมีคุณค่า 4. ปัจจัยพื้นฐานการผลิตทางการเกษตรมีศักยภาพที่เอื้อต่อการเพิ่มมูลค่าการค้าของจังหวัด 5. มีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายและสมบูรณ์แห่งหนึ่งของประเทศ รวมทั้งความหลากหลายทางชีวภาพ 6. เป็นพื้นที่ทางเลือกใหม่สำหรับการลงทุนภายนอก 7. เป็นจังหวัดที่คนในครัวเรือนอยู่แล้วมีความสุขอันดับ 8 ของประเทศ จากการสำรวจระดับความสุขเฉลี่ยของคนในครัวเรือน จากข้อมูล จปฐ ปี พ.ศ. 2559	1. โครงสร้างพื้นฐานยังขาดมาตรฐานที่รองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและขยายตัวด้านการท่องเที่ยว ทั้งการขนส่งทางน้ำ รถไฟและทางอากาศ (สนามบิน ถนนสี่ช่องจราจร ท่าเทียบเรือ) 2. แรงงานและบุคลากรยังขาดการพัฒนาฝีมืออาชีพที่รองรับธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการ รวมทั้งภาคการเกษตร ยังไม่เพียงพอที่จะรองรับสู่การแข่งขันในภูมิภาค (ทักษะฝีมือและภาษา) 3. ขาดการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพในการเพิ่มมูลค่าด้านการเกษตร (ตลาดกลางสินค้า / ต้นทุนการผลิต/การรวมกลุ่มหรือสถาบันเกษตรกร/เกษตรอุตสาหกรรมแปรรูป) 4. ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีแนวโน้มเริ่มเสื่อมโทรม (การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ ขยะ มูลฝอยในพื้นที่ท่องเที่ยว / ป่าต้นน้ำ/ป่าพรุ/ป่าชายเลน) 5. แหล่งท่องเที่ยวยังขาดการยกระดับมาตรฐานการพัฒนาและประชาสัมพันธ์ ยังไม่ครอบคลุม 6. การจัดการศึกษายังไม่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและบริบทของพื้นที่ (เมืองท่องเที่ยว/ประชาคมอาเซียน/หลักสูตรการศึกษาด้านการท่องเที่ยวต่างประเทศ) รวมถึงผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของเยาวชนยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

โอกาส Opportunity O : 1. นโยบายของรัฐบาลที่กำหนดให้กลุ่ม Hub Marina เป็นกลุ่มที่มีศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัด 2. ตลาดการท่องเที่ยวมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง 3. ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบ Slow Life สอดคล้องกับศักยภาพของจังหวัด 4. กรอบความร่วมมือเขตเศรษฐกิจตามฝ่าย (IMT-GT) ที่เอื้อต่อการพัฒนาพื้นที่ โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยว การค้าการลงทุน ด้านการเกษตร อุตสาหกรรมและสิ่งแวดล้อม ฯลฯ 5. นโยบายการกำหนดพื้นที่การเกษตร (Zoning) ของรัฐบาลทำให้เกิดความชัดเจนต่อการบริหารจัดการภาคเกษตรในพื้นที่ 6. นโยบายครัวไทยสู่ครัวโลก ที่เกื้อหนุนต่อภาคเกษตรรวมทั้งกระแสโลกมีความต้องการบริโภคอาหารปลอดภัย/ ผลิตภัณฑ์ที่ปลอดภัยและอาหารเพื่อสุขภาพ	ภัยคุกคาม Threats T : 1. ระบบเศรษฐกิจโลก เปลี่ยนแปลงและผันผวน มีผลกระทบต่อการค้า การลงทุน ภาคเกษตรกรรม การท่องเที่ยว และการพัฒนาในด้านอื่น ๆ 2. สถานการณ์ทางการเมือง ส่งผลต่อความเชื่อมั่นด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวของชาวต่างประเทศ 3. นโยบายขาดความต่อเนื่องในแต่ละช่วงแต่ละสมัย 4. ภูมิอากาศที่แปรปรวนฝนตกชุกตลอดทั้งปี ส่งผลกระทบต่อภาคการเกษตรและภาคการท่องเที่ยวหลักของจังหวัด 5. ยังเป็นพื้นที่เสี่ยงภัยพิบัติทางธรรมชาติ 6. ภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีตลาดการแข่งขันทั้งในและต่างประเทศสูงซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อกลุ่มเป้าหมายของนักท่องเที่ยวที่มีอยู่
--	--

๐ สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่

ยุทธศาสตร์เชิงรุก (S-O Strategies)

1. พัฒนาจังหวัดพังงาสู่เมืองน่าอยู่ เมืองแห่งความสุข ตามแนวคิด “เรารัก.....พังงา”
2. พัฒนาสินค้าเกษตร เกษตรกรรมอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐาน สู่ครัวอันดามันและตลาดโลก
3. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกสู่มาตรฐาน เพื่รองรับการพัฒนาทางเศรษฐกิจสู่ภูมิภาค
4. พัฒนารักษาความปลอดภัยและการสื่อสารที่ทันสมัย

ยุทธศาสตร์เชิงป้องกัน (S-T Strategies)

1. พัฒนาระบบรักษาความปลอดภัย ระบบเตือนภัย และเครือข่ายการสื่อสารที่ทันสมัย
2. การป้องกันและลดความเสี่ยงภัยที่เกิดจากภัยพิบัติธรรมชาติอุทกภัย และธรณีพิบัติ

ยุทธศาสตร์ปรับปรุง (W-O Strategies)

1. พัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวและเกษตรกรรมและขีดความสามารถในการแข่งขัน
2. พัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นการลดต้นทุนการผลิตและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร
3. คุ่มครอง ป้องกัน รักษา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทุนทรัพย์) รวมทั้งการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้/ป่าชายเลนอย่างต่อเนื่องเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
4. พัฒนาการตลาดและการประชาสัมพันธ์ เชิงรุกอย่างมีประสิทธิภาพ
5. พัฒนาระบบการชุมชนเข้มแข็งในการแก้ไขปัญหาสังคม

ยุทธศาสตร์เชิงปรับเปลี่ยน (W-T Strategies)

1. พัฒนาระบบการบริหารจัดการของทุกภาคส่วนในพื้นที่ในลักษณะพหุภาคี ที่ส่งผลต่อการพัฒนาพื้นที่ เพื่อพัฒนาและเชื่อมโยงด้านเศรษฐกิจการท่องเที่ยว การค้าการลงทุน ด้านสังคมคุณภาพชีวิตและด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
2. ขยายฐานการผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลาย ทั้งพืช ปศุสัตว์ ประมง ในการผลิตที่มีมาตรฐานปลอดภัยสู่ครัวอันดามัน เพื่อสร้างรายได้และความมั่นคงทางอาหาร
